

การศึกษาทดลองเปรียบเทียบผลของการติ - ชุม ที่มีต่อ
ความเกรงใจ การรักษาน้ำ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมศักดิ์ คำศรี

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอกรมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร

ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต แขนงจิตวิทยาสังคม

๗ มีนาคม ๒๕๑๘ - -

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้า
เรื่องเด็ก

.....ประธาน

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ และอาจารย์สมนึก คำอุไร ได้กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ในการเขียนปริญญานิพนธ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณไว้ เป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณาจารย์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ที่ได้ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณ อาจารย์ ชำนาญ แก้วกะทา คุณสมศักดิ์ ศรีสถาน ที่ได้ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เสียสละเวลาในการทดลอง และขอขอบคุณ คุณสมศักดิ์ ภูมิ ที่ได้ช่วยเหลือในด้านการพิมพ์จนสำเร็จเรียบร้อย

ขอขอบคุณ อาจารย์ ฉวีวรรณ คำศรี ที่ได้ช่วยกรุณาช่วยเหลือเป็นกำลังใจ และกำลังใจทั้ง ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงด้วยดี

สมศักดิ์ คำศรี

สารบัญ

บทที่	เนื้อหา	หน้า
๑	บทนำ.....	๑
	ภูมิหลัง	๑
	* ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้..... ①	๔
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	๖
	คำนิยามศัพท์เฉพาะในการทดลอง.....	๘
	* เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... ②	๙
	สมมติฐานในการวิจัย.....	๑๐
๒	วิธีดำเนินการค้นคว้า..... ③	๑๑๓
	เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๑๑๓
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๓๖
๓	การวิเคราะห์ข้อมูล..... ④	๓๔
๔	บทย่อ อภิปรายผล และขอเสนอแนะ.....	๕๖
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... ⑤	๕๔
	อภิปราย.....	๕๕
	ขอเสนอแนะ.....	๕๘
	บรรณานุกรม.....	๖๐
	ภาคผนวก.....	๖๖๖

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ กลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง.....	๓๑
๒ กลุ่มตัวอย่างของกลุ่มทดลอง ได้แก่ กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม	๓๒
๓ ค่าความแตกต่างของความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง... ..	๓๕
๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนการทดลอง.....	๓๖
๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	๓๗
๖ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการไต่หน้า ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	๓๘
๗ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการเสียหน้า ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	๓๙
๘ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการรักษาหน้า ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	๔๐
๙ เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	๔๑
๑๐ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจของเพศชาย ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม... ..	๔๒
๑๑ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการไต่หน้าของเพศชาย ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๔๓
๑๒ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการเสียหน้าของเพศชายระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม... ..	๔๔

๑๓	เปรียบเทียบความแปรปรวนของการรักษาหน้า ของเพศชาย ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๔๕
๑๔	เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศชาย ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม...	๔๖
๑๕	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๔๗
๑๖	เปรียบเทียบความแปรปรวนของการไต่หน้า ของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๔๘
๑๗	เปรียบเทียบความแปรปรวนของการเหินห่างของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๔๘
๑๘	เปรียบเทียบความแปรปรวนของการรักษาหน้า ของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๕๐
๑๙	เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศหญิง ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม.....	๕๑

บทที่ ๕

บทนำ

ภูมิหลัง

ในจิตวิทยาสังคมกล่าวว่า สังคมทุกสังคมย่อมมีวิวัฒนาการ ซึ่งขึ้นอยู่กับการณ์บุคคลและ กลุ่มต่าง ๆ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ เทคนิควิทยาเป็นพื้นฐาน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ บุคคล และกลุ่มให้เป็นไปใน ทิศทางที่จะช่วยในการพัฒนาสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง วิวัฒนาการของ สังคมต้องใช้เวลานานเพราะเป็นขบวนการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และ ระดับสังคม มีทิศทางในการวิวัฒนาการหลายมิติ ซึ่งจะ เริ่มจากสังคมไมตรีสัมพันธ์ ไปสู่สังคมสัมฤทธิ์สัมพันธ์ และ ผสมผสานกันจนวิวัฒนาการไปสู่สังคมที่สมบูรณ์แบบบริพัตรเป็นอุดมรัฐในที่สุด สังคมไมตรีสัมพันธ์เป็นสังคมที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อาศัยความมีไมตรี โอบอ้อมอารีเป็นปัจจัยในการสร้างและธำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ สังคมสัมฤทธิ์สัมพันธ์เป็นสังคมที่เน้นค่านิยมของ ความสัมฤทธิ์ในตัวบุคคลเป็นหลัก มุ่งความมีประสิทธิภาพของบุคคลและ กลุ่มในการทำงาน มีแรงจูงใจ ไม่สัมฤทธิ์เป็นพื้นฐานของบุคคลิกภาพ (วีรยุทธ วิเชียรโรติ , ๒๕๑๖ , ๓ - ๓) สำหรับสังคมที่สมบูรณ์แบบบริพัตร เป็นสังคมที่มีประชาธิปไตยที่บริสุทธิ์ สมาชิกทุกคนพัฒนาจิตใจในระดับสูงสุด สามารถเป็นผู้นำตนเองได้เป็นอย่างดี

คิดค้น/คิดค้น
X. ระบบค่านิยมพื้นฐานของสังคมไทยเป็นแบบที่ต้องการพึ่งพิงกันและกัน เนื่องจากเป็นสังคมแบบกลไกกรรม ความต้องการพึ่งพิงกันทางจิตใจจึงมีมากกว่าช่วงวัตถุทำให้เกิดค่านิยมอื่น ๆ ตามมา เช่น ระบบเครือญาติความกตัญญู ความเกรงใจกันและกัน (พจน์ สะเพียรชัย , ๒๕๑๖ , ๗๑ - ๗๒) บุคคลิกภาพด้านความรู้สึกในสังคมแบบนี้ก็จะมี ความเกรงใจอยู่ในระดับสูงอันมีผลเนื่องมาจากการปฏิบัติสัมพันธ์ในระดับบุคคล และระดับกลุ่ม เช่น การอบรมเลี้ยงดูบุตรอันเป็นแบบหักห้ามการแสดงออกในระดับกลุ่มจึงทำให้มีผลต่อพฤติกรรมของ บุคคล ซึ่งต้องมีความสุภาพ เงียบร้อย สงบเสงี่ยม อ่อนโยน มีความรู้สึกกลัวการถูกทอดทิ้ง หรือถูกปฏิเสธ บุคคลจำต้องฝึกรวมหรือร่วมความรู้สึกที่แท้จริง รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีสัมมาคารวะต่อผู้อื่นอาวุโส สิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่ก่อให้เกิดลักษณะเกรงใจในตัวบุคคล ทำให้บุคคลไม่กล้ากระทำในสิ่งใด ๆ เพราะมีความเกรงว่าผลการกระทำนั้น ๆ จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของผู้อื่นแล้วส่งผลต่อสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับผู้อื่นอีกด้วย

นั่นคือ ความเกรงใจที่ถือว่าเป็นคุณธรรมในสังคมไทยนั้น ถ้าหากมีมากเกินไปหรือมีโดยไปถูกกละเทศะ
 จะมีผลสะท้อนกลับความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น ความเป็นผู้นำ ฯลฯ นับว่า
 ความเกรงใจเป็นค่านิยมที่ไม่ส่งเสริมให้บุคคลได้ใช้พลังที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และ มีความคิด
 สร้างสรรค์

เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่ยึดมั่นพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นหลัก ดังนั้นบุคคลจึงมี
 ความต้องการการยอมรับจากผู้อื่น หรือการยอมรับจากสังคม เพื่อให้บรรลุผลตามความต้องการ
 บุคคลจะพยายามเอาใจผู้อื่น ไม่พยายามกระทำการสิ่งใดที่จะมีผลทำให้ผู้อื่นรำคาญ หรือกระทบกระเทือน
 ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ การสร้างสัมพันธภาพจึงเป็นไปตามกฎเกณฑ์ทางอารมณ์มากกว่าทางเหตุผล
 ซึ่งชัลลีแวน (Stein, ๑๙๖๐, ๑๕) กล่าวว่า เป็นสาเหตุทำให้เกิดสถานการณ์อันคลอนแคลน
 ระหว่างบุคคล ทำให้เกิดความวิตกกังวล และความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย ทำให้ต้องสร้างระบบ
 ตัวตนขึ้น เพื่อลดความวิตกกังวลให้น้อยลง

ระบบตัวตนตามทฤษฎีของชัลลีแวนนี้ ตรงกับระบบการไต่หน้า เลื่อนหน้า ในคนไทยนั้นเอง
 การแสดงออกในเรื่องราว "หน้า" ของคนไทยเป็นสิ่งที่เห็นชัดได้ชัด เช่น การจัดงานบวช การจัดงาน
 แต่งงาน งานศพ และงานพิธีอื่น ๆ ไต่กระตักกันอย่างขมเพื่อหยูหร่า เกินความจำเป็น เพียงเพื่อ
 ความมีหน้ามีตาของเจ้าของงานอันเป็นการส่งเสริมสถานภาพทางสังคมของตนให้สูงขึ้น หรือเพื่อ
 เป็นการรักษาสถานภาพทางสังคมของตนเอาไว้ ลักษณะเช่นนี้ เมอเรย์ (Hall & Linzey, ๑๙๖๖, ๑๙๖ - ๑๙๖) กล่าวว่า เป็นลักษณะของความต้องการที่จะแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญ
 ของตน ซึ่งคนไทยถือว่าการไต่หน้า ส่วนความรู้สึกที่บุคคลรู้สึกถึงความสำคัญของตนตามที่
 ตนเองคิดว่าตนเองมีอยู่หรือ ควรจะได้รับการยกย่องถือว่าเป็นการไต่หน้า (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ
 ๒๕๑๕, ๑๕ เรียกกรรมการไต่หน้า เลื่อนหน้า การรักษาน้ำหน้า) จะทำให้เกิดความวิตกกังวล และ
 เกิดปฏิกิริยาต่อต้านป้องกันตัว จากการกระทำหรือ วิพากษ์วิจารณ์ เกิดความไม่สบายใจ และทำให้
 การรับรู้ลดน้อยลง อานันท์ อากาภิรม (๒๕๑๕, ๕๙) กล่าวว่า การรักษาน้ำหน้าเป็นเหตุให้บุคคล
 จำนวนมากที่ควรจะมีโอกาสก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ และการรับรู้สิ่งใหม่ ๆ กลับพลาดโอกาสไป
 อย่างน่าเสียดาย นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (๒๕๑๕, ๕๕ - ๕๕) ได้กล่าวเอาไว้ว่า ถ้าหาก
 "หน้า" มีมากเกินไปจนงานก็จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการประสานคน การดำเนินงาน และการพัฒนา
 นั่นคือ เรื่อง "หน้า" นับว่าเป็นสิ่งที่ไม่ได้เอื้อต่อการพัฒนาสังคม แต่กลับเป็นสาเหตุทำให้เสียงาน

มากกว่า ซึ่ง ฟอสเตอร์ (Foster, , ๑๙๖๓ , ๖๔ - ๑๔๖) ได้สรุปเอาไว้ว่า "หน้า" เป็น
 ทักษะที่ทำให้โครงการต่าง ๆ ต้องล้มเหลว

การเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลและกลุ่ม ทางจิตวิทยาสังคมถือว่า การใช้แรงเสริมมีความ
จำเป็นอย่างยิ่ง การตี การชม เป็นแรงเสริมแบบหนึ่งที่สามารถใช้เปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล
และของกลุ่มได้ สมัยก่อนสังคมไทยใช้การตี การชมนานวัย เพราะคิดว่าถ้าชมนักเด็กจะเลิ้ง ถ้าตี
นักเด็กจะเสียใจ ในปัจจุบันสังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลง มีนโยบายด้านการพัฒนาในระดับประเทศ
 (อมร รัชสาสัย , ๒๕๑๕ , ๒๕๕) ส่งเสริมให้ประชากรประกอบธุรกิจเพื่อการแปรรูปวัตถุดิบ
 ให้เป็นวัตถุดิบสำเร็จรูป และนำเอาวิทยาการแผนใหม่ทางเทคโนโลยีมาใช้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น
เพื่อใหการพัฒนาบรรลุถึงเป้าหมาย จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาบุคคล วัตถุ และระบบของสังคมให้
สอดคล้องกัน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการที่จะพัฒนาบุคคลก็คือ การอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษา
ที่จำเป็นต่อพยายามรักษาสัมดุลระหว่างเศรษฐกิจ กับ คุณธรรมประจำใจ จึงจะเป็นการพัฒนา
บุคคลอย่างเหมาะสมกับการที่จะช่วยเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทางดีงาม

การตี การชม มีความจำเป็นต่อใจเพื่อช่วยสร้างแรงจูงใจแก่บุคคลแม้ว่า แรงจูงใจ
 ใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา และเกื้ออำนวยการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
 แต่หากบุคคลมีมากเกินไป จะละเลยต่อการรักษาสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีผลทำให้เกิด ความ
 ทอแท ผิดหวัง สุขภาพจิตเสื่อมเมื่อประสบความล้มเหลว หรือถ้าหากประสบผลสำเร็จในด้านการงาน
 บุคคลจะมีความรู้สึกเปล่าเปลี่ยว เจ็บเหงา ซัดเพื่อฝูง อันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้ เช่น
 อาชญากรรม การติดยาเสพติดเป็นต้นหรืออย่างไรก็ดี จำนิยมนความเกรงใจในสังคมไทยที่เป็นคุณธรรม
 อย่างหนึ่งนั้น มีส่วนช่วยในการส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แต่ถ้าหากมีมากเกินไป หรือมีไม่ถูก
 กาละเทศ ก็จะเป็นสิ่งที่ขัด หรือไม่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมสำหรับเรื่องเท่านั้น นับว่า
 เป็นบุคลิกภาพที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมด้วย ผู้วิจัยมีความสนใจ และเห็นความสำคัญของ
 "คน" ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การตี การชมนานจะได้นำมาใช้เพื่อช่วยสร้างแรงจูงใจ
 ที่เหมาะสมแก่บุคคล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะทราบผลของการให้การตี การชม ที่มีต่อ
 ความเกรงใจ การรักษาน้ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในบุคคล เพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยผู้ใหญ่ที่
 เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุคคลสามารถนำไปใช้ เพื่อปลูกฝัง ส่งเสริม
 คนของชาติ ให้มีค่านิยม และแรงจูงใจที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติมากที่สุด

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อทดสอบความแตกต่างของ ความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงงูใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ตามหัวข้อต่อไปนี้

- ๑.๑ ความเกรงใจก่อนการติ กับความเกรงใจหลังจากการติ
- ๑.๒ ความเกรงใจก่อนการชม กับความเกรงใจหลังจากการชม
- ๑.๓ ไตหน้าก่อนการติ กับไตหน้าหลังจากการติ
- ๑.๔ ไตหน้าก่อนการชม กับไตหน้าหลังจากการชม
- ๑.๕ เสียหน้าก่อนการติ กับเสียหน้าหลังจากการติ
- ๑.๖ เสียหน้าก่อนการชม กับเสียหน้าหลังจากการชม
- ๑.๗ รักษาหน้าก่อนการติ กับรักษาหน้าหลังจากการติ
- ๑.๘ รักษาหน้าก่อนการชม กับรักษาหน้าหลังจากการชม
- ๑.๙ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนการติ กับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังจากการติ
- ๑.๑๐ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนการชม กับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังจากการชม

๒. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า และ แรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์
ก่อนการทดลอง ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ความเกรงใจกับไตหน้า
- ๒.๒ ความเกรงใจกับเสียหน้า
- ๒.๓ ความเกรงใจกับรักษาหน้า
- ๒.๔ ความเกรงใจกับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ๒.๕ ไตหน้ากับเสียหน้า
- ๒.๖ ไตหน้ากับรักษาหน้า
- ๒.๗ ไตหน้ากับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ๒.๘ เสียหน้ากับรักษาหน้า
- ๒.๙ เสียหน้ากับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ๒.๑๐ รักษาหน้ากับแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์

๓. เพื่อทดสอบความแตกต่างของการตี การชม และการไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจ ใตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังต่อไปนี้

- ๓.๑ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจ
- ๓.๒ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อการใตหน้า
- ๓.๓ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อการเสียหน้า
- ๓.๔ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อการรักษาหน้า
- ๓.๕ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

๔. เพื่อทดสอบความแตกต่างของการตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจ ใตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การทดสอบความแตกต่างโดยใช้เพศชายเป็นตัวแปรอิสระ

- ๔.๑.๑ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจของเพศชาย
- ๔.๑.๒ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อใตหน้าของเพศชาย
- ๔.๑.๓ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อเสียหน้าของเพศชาย
- ๔.๑.๔ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อการรักษาหน้าของเพศชาย
- ๔.๑.๕ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเพศชาย

๔.๒ การทดสอบความแตกต่างโดยใช้เพศหญิงเป็นตัวแปรอิสระ

- ๔.๒.๑ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจของเพศหญิง
- ๔.๒.๒ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อใตหน้าของเพศหญิง
- ๔.๒.๓ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อเสียหน้าของเพศหญิง
- ๔.๒.๔ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อการรักษาหน้าของเพศหญิง
- ๔.๒.๕ การตี การชม และ การไม่ตี ไม่ชม ที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเพศหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะเกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ คือ เพื่อเป็นประโยชน์ในการหาทิศทางที่จะพัฒนาคุณภาพของบุคคลให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติ การศึกษาผลของการให้คำปรึกษา ซึ่งมีผลต่อความเกรงใจ การรักษาน้ำใจ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ จะช่วยให้ ครู ผู้ปกครอง ผู้แนะแนว ผู้บริหารการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ได้ทราบว่า คำปรึกษา คำชม ที่ได้ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมีผลต่อคุณภาพด้านต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไรบ้าง การศึกษาหาความสัมพันธ์ของความเกรงใจ การรักษาน้ำใจ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ จะช่วยให้เข้าใจลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกลักษณะ เหล่านี้ได้ และถูกต้องยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การให้คำแนะนำ การจัดเกี่ยวกับการศึกษา ตลอดจนการบริหารหน้าที่การงานในด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะปลูกฝังบุคลิภาพในด้านความเกรงใจ การรักษาน้ำใจ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ให้เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จำนวน ๕๐ คน
๒. การศึกษาทดลองครั้งนี้เป็นการศึกษาทดลอง เปรียบเทียบผลของการให้การชม ที่มีต่อความเกรงใจ ใฝ่หา เลียนหา รักษาหน้า และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์
๓. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ ใฝ่หา เลียนหา และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ก่อนการทดลอง
๔. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์และ เปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น
๕. ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า
 - ตัวแปรที่จะศึกษาแบ่งออกได้ ๔ ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ ๑. เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยมีตัวแปรดังนี้คือ

ความเกรงใจ

การไต่หน้า

การเสียน้ำ

การรักษาหน้า

แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

ตอนที่ ๒. หาความสัมพันธ์ของตัวแปร ๕ ตัว คือ

ความเกรงใจ

การไต่หน้า

การเสียน้ำ

การรักษาหน้า

แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

ตอนที่ ๓. ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรระหว่างกลุ่มได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม โดยมีตัวแปร ๕ ตัว คือ

ความเกรงใจ

การไต่หน้า

การเสียน้ำ

การรักษาหน้า

แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

ตอนที่ ๔. ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรระหว่างกลุ่มได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ดังนี้

ก. ตัวแปรอิสระ

เพศ (เพศชาย และ เพศหญิง)

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่

ความเกรงใจ

การไต่หน้า

การเสียน้ำ

การรักษาหน้า

แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการทดลอง

๑. ความเกรงใจ เป็นกลวิธี ทางจิตวิทยาที่บุคคลใช้เพื่อรักษามรรยาททางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้คงเดิม หรือดีขึ้น เป็นความรู้สึกภายในชนิดหนึ่งของบุคคล เมื่อเกิดความรู้สึกเช่นนี้แล้ว จะทำให้บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยพฤติกรรมที่ไม่ใช่ตนเองอยากตอบสนอง ไม่ตรงตามเหตุผล และหรือบางครั้งก็ระงับที่จะไม่ตอบสนองความเกรงใจอาจแปรเปลี่ยนมากหรือน้อยไปตามสภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์และ สิ่งแวดล้อม ความเกรงใจที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดจากแบบทดสอบความเกรงใจที่ ดร. วีรยุทธ วิเชียรโชติ และ นิธิปวิญญา โทสาชาวัฒน์ผลการศึกษาได้สร้างขึ้น ๙

๒. การรักษาน้ำเป็นหน่วยของ พฤติกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อช่วยลดความ วิทกกังวล เมื่อบุคคลมีความรู้สึกว้าในสถานการณ์ที่มีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ปรากฏว่า หลีกเลี่ยงความมั่นคงของเขา คลอนแคลน ทำให้บุคคลผู้นั้นไม่ยอมรับการประ เมือคุณค่าจากผู้อื่น การรักษาน้ำแบ่งออกได้เป็น ไถ่หนา และ เสียหนา

ก. ไถ่หนา เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากบุคคลมีความวิตกกังวล เมื่อเห็นว่าคุณค่าสำคัญของตนเองยังมีน้อย จึงพยายามแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม และ เป็นการเพิ่มความสำคัญให้แก่ตนเอง ทั้งโดยบังเอิญ และ ใจตั้งใจ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในระหว่างการไถ่หนาจะอยู่ในรูปของความพอใจ คือใจ เบิกบานใจ เป็นต้น

ข. เสียหนา เป็นพฤติกรรม ที่บุคคลมีความรู้สึกวิตกกังวลเมื่อได้รับการประเมินความสำคัญของตนจากบุคคลอื่นลดระดับความสำคัญลง อันอาจเนื่องมาจากการกระทำของบุคคลอื่น หรือจากความสามารถของตนเองมีไม่พอ เป็นเหตุให้บุคคลมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อมูลเหตุนั้น ความรู้สึกวิตกกังวล และความรู้สึกขาดความมั่นคงนี้จะนำไปสู่การใช้กลวิธีกลป้องกันตัว ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในระหว่างการเสียหนาจะอยู่ในรูปของ ความเสียใจ เศร้าใจ อาย เป็นต้น

การรักษาน้ำ สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พิจารณาจากปริมาณการไถ่หนาและ เสียหนาชั่งวัดด้วย แบบทดสอบการรักษาน้ำ สร้างโดย ประภาพิศ ศรีตระกูล และคณะ

๓. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งในการแข่งขันและการทำงานด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือปรารถนาที่จะเอาชนะทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่กล่าวถึงในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พิจารณาจากที่วัด

ควยแบบทดสอบวัดแรงจูงใจได้สัมผัสทัศนียภาพซึ่ง อนันต์ จันทะทวี ได้สร้างขึ้น

๔. การชม เป็นคำพหูพจน์ที่ผู้ทดลองกล่าวแก่ผู้ร่วมทดลองในทำนองยกย่อง ชมเชย ว่าผู้ร่วมทดลองมีความสามารถ (ในการตัดสินใจ) ทำสิ่งที่กำหนดให้ทำได้อย่างรวดเร็ว มีความสนใจทั้งใจในการทำงานได้

๕. การติ เป็นคำพหูพจน์ที่ผู้ทดลองกล่าวแก่ผู้ร่วมทดลองในทำนองการเยาะเย้ย ทำหน้าที่ว่าผู้ร่วมทดลองไม่มีความสามารถในการจัดการ (การตัดสินใจ) ทำสิ่งที่กำหนดให้ ผู้ร่วมทดลองไม่มีความตั้งใจจริง การทำงานซึ่งช้าไม่เป็นที่พอใจ

อนึ่ง สิ่งที่กำหนดให้ทำเพื่อเป็นสื่อให้เกิดการติ และการชม ได้แก่ การให้ผู้ร่วมทดลองตัดสินใจส่วนหนึ่งของรูปสี่เหลี่ยม ๒ รูป เมื่อผู้ร่วมทดลองใช้เวลาในการตอบแต่ละรูปครบตามเวลาที่กำหนดให้แล้ว ผู้ทดลองจะกล่าวคำติ คำชม หรือไม่ติ ไม่ชม ผู้ร่วมทดลองตามลักษณะที่ผู้ร่วมทดลองได้ถูกกำหนดเอาไว้

๖. กลุ่มได้รับคำติ หมายถึงกลุ่มที่ผู้ร่วมทดลองได้รับคำติ จากผู้ทดลอง ในการทดลอง

๗. กลุ่มได้รับคำชม หมายถึงกลุ่มที่ผู้ร่วมทดลองได้รับความจากผู้ทดลองในการทดลอง

๘. กลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม หมายถึงกลุ่มที่ผู้ทดลองไม่ได้กล่าวคำติ คำชม ใด ๆ แก่ผู้ร่วมทดลองในการทดลอง

๙. การทำงาน หมายถึง การตัดสินใจส่วนในการทดลองของผู้ร่วมทดลอง

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเกรงใจ

ความเกรงใจเป็นค่านิยมเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอย่างหนึ่ง และเป็นค่านิยมที่มีเฉพาะในคนไทย ผู้ริเริ่มและมีความสนใจเรื่องความเกรงใจ คือ นายแพทย์ประศพ รัตนกร และคณะกรรมการสาขาปรัชญา สภาวิจัยแห่งชาติ ผู้ริเริ่มเรื่องความเกรงใจมาทำการวิจัย คือ ดร. วีรยุทธ และ ดร. ขวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ไร้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะและธรรมชาติของความเกรงใจ เพื่อต้องการทราบว่า ความเกรงใจในคนไทยเป็นคืออะไร มีลักษณะธรรมชาติ และสาเหตุมาจากอะไร ผลดี ผลเสียของความเกรงใจ และไม่เกรงใจต่อบุคคลส่วนรวมเป็นอย่างไร โดยการใช้วิธีให้ผู้ถูกทดสอบนำคำถามสัมพันธ์กับพฤติกรรม และให้เขียนเรื่องประทับใจ สำหรับการสัมพันธ์ค่านิยมนี้แยก

ความแตกต่างทางความหมายของคำ (Thematic differential) โดยกำหนด
"เกรงใจ" และ "ไม่เกรงใจ" เป็นคำหลัก แล้วนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ตามโครงสร้างของวลี
พบว่า คนทั่ว ๆ ไปบ่งเห็นว่า คุณลักษณะของความเกรงใจนี้ ประกอบด้วย องค์ประกอบต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้

- องค์ประกอบทางชีวเวค เชื่อว่า ความเกรงใจเป็นคุณสมบัติของมนุษย์เป็นประเพณีที่เด็ก
ต้องมีความเกรงใจผู้ใหญ่ ไม่โต้แย้งผู้ใหญ่ เกรงใจผู้มีบุญคุณ

- องค์ประกอบทางพฤติกรรม เชื่อว่า ความเกรงใจเป็นอุปนิสัยของคนไทย และ เป็นผล
สืบเนื่องมาจากทวกรรม

- องค์ประกอบทางความรู้ เชื่อว่า ใครมีความเกรงใจผู้มีความรู้ มีความสามารถ
และมีประสบการณ์มากกว่า

- องค์ประกอบทางเจตนาธรรม เชื่อว่า เมื่อตั้งใจ จะกระทำให้ใด แต่เกิดความเกรงใจ
จึงไม่กล้าทำ เพราะไม่ยากอบกานผู้อื่น กลัวผิดกาลเทศะ กลัวผิดระเบียบ ขนบประเพณี หรือ
ผิดคำสั่ง

- องค์ประกอบทางศุลกาพแห่งตน และ ผู้อื่น เชื่อว่า จะต้องรักษาศุลกาพระหว่าง
บุคคล จึงทำให้เกิดความเกรงใจ เพราะกลัวบุคคลอื่นหาหยหน้า กลัวถูกหาว่าโง่

- องค์ประกอบทางบทบาทสัมพันธ์ เชื่อว่า สถานภาพ และบทบาทที่ต่างกันทำให้เกิด
ความเกรงใจ เช่น อายุ ตำแหน่ง หน้าที่ มีผลทำให้ความเกรงใจมากน้อยต่างกัน

สาเหตุของความเกรงใจมีปัจจัยมาจาก ผู้อาวุโส ผู้มีพระคุณ ผู้บังคับบัญชา คนที่ชอบให้อภัย
ความผิดแต่สำหรับคนที่เห็นแก่ตัว คนไม่มีมารยาท คนไม่รักษาคำพูด คนไม่รู้จักกาลเทศะ ผู้มี
ฐานะต่ำกว่า จะเป็นสาเหตุของความไม่เกรงใจ

ผลดี และผลเสียของความเกรงใจ และไม่เกรงใจ พบว่า ผลดีของความเกรงใจ ทำให้ได้
สิ่งที่ต้องการ ทำให้เกิด มิตรภาพ เป็นที่รักใคร่ชอบพและได้รับความจากผู้ใหญ่ว่ามีความเรียบร้อย
ผลเสียของความเกรงใจ ทำให้ต้องรอคอย ไม่กล้าขอรัง ทำให้เสียผลประโยชน์ ผลดีของความไม่
เกรงใจทำให้มีการพูดจาหยอกล้อกันมาก มีความกล้าที่จะทำงาน ผลเสียของความไม่เกรงใจ ทำให้
ไม่ทรงพอเวลา ชู้ตมากโดยใช้เวลา ไม่นักนอยากคน

X

วิบูล วิจิตรวิจิตร ได้กล่าวสรุปเอาไว้ว่า ความสนใจยังมีลักษณะ เป็นกลวิธาน้องกันตัว เพื่อรักษาหน้าของผู้ที่เคารพ ชอบพอกัน จนบางครั้งก็เป็นการเหวี่ยงเหวี่ยงกันเอง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่อง มาจากการพัฒนาบุคลิกภาพแบบเก็บกดของคนไทยที่ไม่นิยมให้เด็ก ๆ ได้แสดงออกซึ่งความเป็นตัวของ ตัวเอง ฟิลลิปส์ (Phillips, , ๑๙๖๕ , ๔๖ - ๔๗) ได้ศึกษาแบบแผนพฤติกรรมทางบุคคล สัมพันธ์ในหมู่บ้านบางชน พบว่า คนไทยมักมีนิสัยเชื่องช้า เรือเกเย็บ สุขุม เป็นคนนุ่มนวล มีน้ำใจ มีความระมัดระวังมากในด้านการพูด เพื่อถนอมความรู้สึกของผู้ที่อื่นเอาไว้ สอดคล้องกับ แบลนชาร์ด (Blanchard , ๑๙๕๔ , ๔๔๓) ที่ได้สรุปว่า คนไทยพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำหรือคำพูดที่จะทำ ให้กระทบกระเทือนต่อจิตใจของผู้อื่น

II. ประสิทธิ์ บัวคลี (๒๕๑๔ , ๘๖ - ๘๘) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความเกรงใจมากและ ความเกรงใจน้อย จะมีความวิตกกังวลสูง มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำ แก่กลุ่มตัวอย่างที่มีความเกรงใจปานกลางจะมีความ วิตกกังวลต่ำ มีความคิดสร้างสรรค์ สูง

วีราพร เทพวีรพงศ์ (๒๕๑๔ , ๑๖๕) ได้ศึกษาอิทธิพลของความเกรงใจที่มีต่อ พฤติกรรมการแก้ปัญหาในกลุ่ม พบว่า นิสิตที่มีความเกรงใจน้อย จะแสดงการผดขานความตึงเครียด ความก้าวร้าว มากกว่านิสิตที่มีความเกรงใจมาก ทั้งยังมีการแสดงออก มีเหตุผล และ ข้อเสนอแนะ ดีกว่าอีกด้วย กลุ่มนิสิตที่มีความเกรงใจมาก มีค่านิยมแบบไม่ตรงกัน และ แสวงหาพฤติกรรมที่เป็นมิตร มากกว่ากลุ่มที่มีความเกรงใจน้อย ผู้อาวุโส อิทธิพลของกลุ่มที่มีความเกรงใจมาก มากกว่ากลุ่มที่มีความ เกรงใจน้อย บุคคลที่ใจเย็น ไม่ก้าวร้าว รักสงบ มีความเรียบร้อยในการวางตัว จะมีความเกรงใจมาก

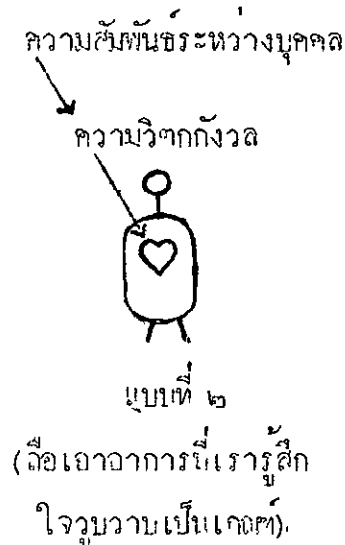
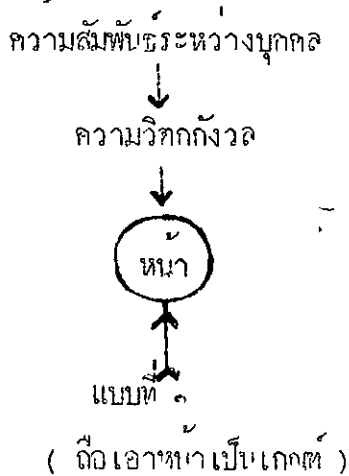
นวลละออ เจียนสุวรรณ (๒๕๑๖ , ๑๖๑) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของ นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา กับ นิสิตวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า ความเกรงใจของนิสิตทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน วลีลี หลีสันติพงศ์ (๒๕๑๕ , ๑๕๓) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและ นักบวช มีความเกรงใจ ปานกลางคล้ายคลึงกัน

ปราชญ์อุปน์ กัญจนเนตร (๒๕๔๕ , ๑๓๗) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ชอบสนทนาระหว่างบุคคล ความเกรงใจ และการปรับตัว พบว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางลบ กับ พฤติกรรมทำเนียบบุคคลอื่น และการแก้ปัญหาที่บุคคลอื่น แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับพฤติกรรม การตัดสินใจตนเอง และการยกโทษหรือการให้อภัย

เพ็ญกุล สุทธิวงศ์ (๒๕๑๖ , ๑๐๔) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ และธรรมชาติของความเกรงใจของคนไทย พบว่า ความห่างเหินมีผลทำให้เกิดความเกรงใจมากกว่าความสนิทสนม สอดคล้องกับการศึกษาของ พยงค์ พันธ์ศรี (๒๕๑๓ , ๕) พบว่า นิสีจะมีความเกรงใจอาจารย์ที่ไม่เป็นกันเองมากกว่าอาจารย์ที่ให้ความสนิทสนมและเป็นกันเอง

เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาหน้า

นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (๒๕๑๔ , ๑ - ๒๑) อธิบายว่า ระบบตัวฉัน (Self-System) ในทฤษฎีบุคลิกภาพของ ซัลลิแวน ก็คือ "หน้า" ของคนไทยที่แสดงออกมาในรูปของการได้หน้า หรือเสียหน้า อันมีสาเหตุมาจากความวิตกกังวล ซึ่งเนื่องมาจากค่านิยมทางวัฒนธรรมอันคลอนแคลนระหว่างบุคคล ถ้าเขียนเป็นรูปแสดงความสัมพันธ์ในการเกิดหน้าอาจเขียนได้ ๒ แบบ คือ

ทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของซัลลิแวน เป็นทฤษฎีที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Gale , ๒๕๒๕ , ๓๐ - ๓๑) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ พฤติกรรมที่แสดงสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล บุคคลย่อมแสดงพฤติกรรมใด ๆ โดยมีเป้าหมาย ๒ ประการ คือ เพื่อสนองความต้องการทางกาย และ เพื่อสนองความมั่นคงปลอดภัย ถ้าบุคคลได้รับการสนองความต้องการนี้แล้วก็จะเกิดความพอใจ แต่ถ้าบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง ไปว่าจะเนื่องมาจากสิ่งที่ไม่ตัวเขา หรือเป็นภาพพจน์จากบุคคลก็ตาม บุคคลจะเกิดความวิตกกังวลขึ้น

ซัลลิแวนกล่าวว่า พัฒนาการอันคลอนแคลนระหว่างบุคคลเกิดขึ้นจากการใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล โดยเฉพะอย่างยิ่ง พัฒนาการอันคลอนแคลนเกิดจากแม่ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้การตอบสนองความต้องการ และเป็นผู้ลงโทษมากกว่าผู้อื่น จะมีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะวิตกกังวลในตัวลูกด้วยการซึมซาบอารมณ์และความคิดของแม่เอาไว้ ข้าพเจ้าคนอื่น ๆ ในชีวิต ของเด็กก็ทำเช่นเดียวกันกับแม่อยู่เรื่อย ๆ ระบบตัวฉันอันซับซ้อนก็จะเกิดขึ้นในเด็ก ซัลลิแวนยังได้อธิบายต่อไปอีกว่า สังคมแต่ละสังคมประกอบด้วยส่วนที่มีเหตุผลและไร้เหตุผล ระบบตัวฉันเป็นผลที่เกิดจากส่วนที่ไร้เหตุผลของสังคมแม่ที่ปกครองลูก ครูอาจารย์ที่ปกครองศิษย์ นายปกครองลูกน้อง ถ้าใช้อารมณ์แล้ว ก็ล้วนแต่เป็นส่วนประกอบที่ไร้เหตุผลของสังคมทั้งสิ้น เป็นเหตุให้ระบบตัวฉัน ซึ่งพัฒนาขึ้นมาจากแม่ผู้เป็นต้นฉบับถูกบังคับให้หาวิธีการที่จะนำมาใช้เพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงความวิตกกังวลทุกช่วงระบบต่าง ๆ ของชีวิต เมื่อเกิดภาวะวิตกกังวลแล้วบุคคลจะมีวิธีการลดความวิตกกังวลลงด้วยวิธีที่สมควรเหตุผล หรือไม่ ก็ด้วยวิธี "กลวิธีปกป้องกันทั่ว"

ระบบตัวฉัน ทำหน้าที่เป็นผู้นำบุคคลให้หลีกเลี่ยงกับความมั่นคง ช่วยลดความวิตกกังวล แต่ก็ทำให้บุคคลขาดความสามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างสภาพภาพที่ดี เพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ให้แก่ตนเอง ผู้อื่น และ ส่วนรวม

ซัลลิแวน กล่าวถึงโครงสร้างส่วนหนึ่งของบุคลิกลักษณะ ซึ่งเรียกว่า ขบวนการรับรู้ (Cognitive Processes) มีอยู่ ๓ ขั้น คือ

ขั้นที่ ๑. ประสบการณ์ปฐมแบบ (Prototaxic) เป็นแบบที่รับรู้จากประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เป็นช่วงที่เป็นแบบรับรู้ที่ต่ำที่สุด คือช่วงที่เรารับรู้ในวัยทารก

ขั้นที่ ๒. ประสบการณ์รอบ ๆ ตัว (Parataxic) เป็นขั้นการคิดที่อาศัยเพียงประสบการณ์รอบตัวและนิคหลักเหตุผล เป็นขั้นที่ทำให้เกิด "หน้า" ในบุคลได้

ขั้นที่ ๓. ประสบการณ์สังเคราะห์ (Syntaxic) เป็นการคิดขึ้นเห็นความสัมพันธ์อันสมบูรณ์แบบเป็นขั้นที่ใช้เหตุผลถูกต้อง ทั้งตามความเป็นจริง และตามหลักตรรกศาสตร์

มาสโลว์ (Maslow, ๑๙๕๔, ๑๙๖) กล่าวว่า คนทุก ๆ คนในสังคมมีความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร้ว มีความภูมิใจในตนเอง และต้องการให้คนอื่นยอมรับนับถือในความสำเร้วของตนเองด้วย ถ้าหากความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจ จะทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีประโยชน์ต่อสังคม แต่หากความปรารถนาต้องการถูกขัดขวางก็จะมีผลทำให้เกิด

ปบคยหว่าเสียห้ำขึ้น บุคคลที่ไม่สามารถประเมิน ความสามารถของตนได้ตรงกับความเป็นจริง
ย่อมมีโอกาสเสียหน้าได้ง่าย เดวิด แะ ฮารารี (Mc David & Harari , ๑๙๖๕ , ๔๖) กล่าวว่า
ว่า ความต้องการให้สังคมยอมรับ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับก่านิยมไมตรีสัมพันธ์ คียงไรก็ตาม
ฟอสเตอร์ (Foster , ๑๙๖๖ , ๑๖) ได้ศึกษาพบว่าการกลัวการเสียหน้ามิได้มีเฉพาะแต่ในสังคม
เกษตรกรรมเท่านั้น แม้ในสังคมมหาวิทยาลัยก็มีการกลัวการเสียหน้าด้วย แะ กล่าวว่า โครงการ
ช่วยเหลือประเทศด้อยพัฒนาหลายโครงการต้องประสบกับความล้มเหลว เพราะความกลัวเสียหน้า
ของประชากร นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (๒๕๕๕ , ๙๔ - ๙๕) กล่าวว่า คนไทยกลัวการประเมินผล
เพราะความกลัวเสียหน้าเนื่องมาจากขอบกรอบของทเอง

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้มีการทำการศึกษารวบรวมอย่างกว้างขวาง ทั้งใน
ต่างประเทศ และในประเทศไทย เพราะทางนี้มีความเห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นบุคลิกภาพ
ที่เอื้อต่อการพัฒนาสังคม และ ประเทศชาติ

การวิจัยในทางประเทศ

กาแกน แะ มอส (Kagan & Moss, , ๑๙๖๖ , ๔๖) กล่าวว่า ความต้องการ
สัมฤทธิ์ผลปรากฏเป็นลักษณะที่คงเส้นคงวา ขยายมาจากวัยทารกจนถึงวัยผู้ใหญ่ คำกล่าวนี้สอดคล้อง
กับความเชื่อความหลักจิตวิทยาสาขาจิตวิเคราะห์ (ดะมัยมาต ทรัพย์ดี , ๒๕๐๔ , ๖๓๖) ที่ว่า
ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ของบุคคลนั้น มีกำเนิด มาจากความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา กับ บุตร
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะที่บุตรยังเยาว์วัย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ บิดา มารดา ความอิจฉา ริษยา
ความทะนุทะนุพยายามที่จะเอาชนะผู้อื่น เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้มาตั้งแต่เยาว์วัย และมักติดตัว
ไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ แม้ว่าเมื่อเจริญเติบโตขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้นก็ตาม แต่ความรู้สึกนึกคิดนี้มิได้
เปลี่ยนแปลงไปมากนัก และ แมคเคลลันด์ ก็ได้กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับ การที่บุคคลได้รับกฎอบรม เลี้ยงดู จากบิดา มารดาเมื่อยังเยาว์วัย
ไม่ใช่เพราะคติเพ้ออากาศหรือเชื้อชาติเผ่าพันธุ์

แมคเคลลแลนด์ (๑๙๖๑ , ๒๐๗ - ๒๕๖) ได้ทำการวิจัย พฤติกรรมของเด็กหนุ่มในประเทศต่าง ๆ เพื่อศึกษาหาความแตกต่างระหว่าง ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกับผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ เช่น ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ควรจะมี โดยใครระบุพฤติกรรมเบื้องต้นผู้ประกอบการเพื่อการวิเคราะห์ ๖ อย่าง ผลการวิจัยพบว่า

๑. ในด้านการกล้าเสี่ยง (Moderate risk-taking) กรณีที่ต้องการใช้ความสามารถ ไม่ใช้การอาศัยโชค พบว่า เด็กหนุ่มที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง ไม่พอใจที่จะทำสิ่งง่าย ๆ ซึ่งไม่ทำเป็นทองอาสัยได้ไม่ลายนมือ หากแต่เลือกทำในสิ่งที่ยากขอสมควร ส่วนเด็กหนุ่มที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำก็เลือกเสี่ยงเพราะกลัวว่าจะทำงานไม่สำเร็จ จึงเลือกทำสิ่งง่าย ๆ หรือมีฉันทก็เลือกเสี่ยงมากจนเกินไป ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจะทำไม่สำเร็จด้วยความสามารถของตนเอง จึงหวังพึ่งโชคแทน

๒. ในด้านความแข็งขัน (Energetic) พบว่า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไปโตขึ้นขันแข็งไปทุกกรณี แต่จะมีความพากเพียรเมื่อสิ่งนั้นมีลักษณะท้าทาย (Challenging) ความสามารถของเขา งานที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ และงานที่เขาเห็นว่ามีความสำคัญ งานที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมประจำวัยมักไม่ชอบทำ

๓. ในด้านความรับผิดชอบในตนเอง (Individual responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักใช้ความสามารถทำงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนเอง มีความต่อการเป็นอิสระในการทำงาน ไม่ชอบให้ผู้อื่นบงการ

๔. ในด้านความต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of results of decisions) แมคเคลลแลนด์ กล่าวว่า คนเรานั้นหาใช่จะมีความต้องการทราบผลของการตัดสินใจของตนไปทุกกรณี ไม่ เพราะการประจักษ์ผลการกระทำนั้นเป็นเสมือนมีดสองคม อาจจะมีผลทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวล เมื่อทราบว่าผลการกระทำนั้น ๆ ไม่ประสบผลสำเร็จ แต่สำหรับผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มีความต้องการทราบผลของการตัดสินใจของตนอย่างแน่นอน และยังมี ความพยายามที่จะทำให้ผลงานดีขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

๕. ในด้านการคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of future personalities) พบว่า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว เล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มี

ความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

๖. ในด้านความสามารถในการจัดระบบงาน (Organization skill) ด้านนี้แมคเคล็ดแลนกล่าวว่ายังไม่มียุทธศาสตร์การค้นคว้าอย่างพอเพียง แต่ได้กล่าวถึงการศึกษาของเฟรนนซ์ ที่พบว่า การเลือกผู้ร่วมคิดเพื่อแก้ไขปัญหานั้น ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักจะเลือกผู้ที่มีความสามารถในจำนวนนั้น ๆ มากกว่าที่จะเลือกเฟ้นผู้สูง หรือผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น การเลือกแบบนี้จะมีส่วนช่วยให้การทำงานสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

โรเซน (Rosen, ๑๙๕๔, ๔๗ - ๖๐) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างเชื้อชาติต่าง ๆ ๖ เชื้อชาติ คือ คาบาจา อิตาลี กรีก ยิว บีโกร และพวกอังกฤษ ชาวชาติที่นับถือนิกายโปรเตสแตนต์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ค่านิยม และวัฒนธรรม มีผลต่อความต้องการสัมฤทธิ์ผล คือมีส่วนช่วยกระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ทั้งยังพบว่า แต่ละเชื้อชาติเน้นการฝึกความมีอิสระ และความต้องการสัมฤทธิ์ ผลแตกต่างกัน จึงทำให้เด็กแต่ละกลุ่มบีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน โรเซนได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกิดจากกระบวนการที่สำคัญอย่างน้อย ๖ กระบวนการ คือ

๑) กระบวนการที่บิดา มารดาฝึกลูกเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผล (Achievement training) บิดา มารดาต้องกำหนดมาตรฐานการทำงาน และตั้งเป้าหมายสำหรับเด็กเอาไว้สูง

๒) กระบวนการฝึกความเป็นอิสระ (Independent training) เกิดจากการที่บิดา มารดา ใจอธิบาย หรือแสดงให้บุตรเห็นว่า บิดา มารดามีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรมีความสามารถพึ่งพาตัวเองได้ (self-reliance) และในขณะที่เกี่ยวข้องกันก็ให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) ให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบของตนเอง

โรเซน และ แอนเดรด (Rosen & Andrade, ๑๙๕๔, ๑๕๕ - ๑๖๔) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนามาตั้งแต่ยังเล็กโดยความเข้มข้นของมารดาและเด็ก จากการที่พบว่ามารดาที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง จะเน้นความเป็นตัวของตัวเอง และมีความหวังให้เด็กมีผลการกระทำถึงขั้นมาตรฐาน โดยการให้รางวัลที่เป็นปากเปล่าเด็กกระทำสำเร็จและให้รางวัลที่เป็นของเมื่อเด็กประสบความสำเร็จแล้ว จึงมีผลทำให้เด็กมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่ามารดา เพราะมารดาได้เกี่ยวข้องเด็กตั้งแต่ยังเล็กจนเกินไป สำหรับมารดาที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำก็จะมีผลทำให้เด็กมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำด้วย เพราะมารดาไม่ได้ตั้งมาตรฐานการกระทำของบุตรเอาไว้

แต่หากมีการคาบฏกับลูกดวัยแบบกลาง ๆ ทำให้บรรยากาศในครอบครัวเป็นแบบประชาธิปไตย
จะมีผลทำให้เด็กมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลในระดับสูง

วินเทอร์ บอททอป (Mc Clelland, ๑๙๖๑, ๓๔๔) กล่าวว่า ลักษณะโครงสร้าง
ของครอบครัว หรือคุณค่าทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน โดยเนาะความแตกต่างของพฤติกรรมของพ่อ แม่
จะเป็นตัวนำไปสู่ความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง หรือต่ำ ในเด็ก ผลการวิจัยโดยศึกษากันมารดาเด็ก
เพื่อศึกษาความต้องการสัมฤทธิ์ผลที่เกี่ยวกับพฤติกรรม พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกความ
ต้องการสัมฤทธิ์ผล กับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในตัวเด็ก มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
สำหรับกลุ่มตัวอย่างจาก บราซิล และ เยอรมัน แต่ไม่พบความสัมพันธ์กัน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นญี่ปุ่น

๑๖) แซมสัน (Samson, ๑๙๖๗, ๓๖๐ - ๓๖๗) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการคล้อยตาม
ความต้องการสัมฤทธิ์ผล และ ลำดับการเกิด พบว่าโดยส่วนรวมพวกเกิดก่อน (ลูกคนโต) จะมี
ความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าพวกเกิดหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เชคคอร์ด และ แบคแมน
(B.Secord & Backman, ๑๙๖๔, ๕๖๔) ได้ทำการศึกษาสังคมระดับกลางพบว่า ถ้าเป็น
ครอบครัวใหญ่ ๆ ลูกคนโตจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าลูกคนเล็ก แต่หากเป็นในสังคม
รุ่นต่ำ ลูกคนเล็กจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าคนโต

การวิจัยในประเทศ

เพรเวพรอน ประจิรภา (๒๕๖๐, ๓๐ - ๓๓) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
กับการยอมรับสังคมของนิสิตบาธตามทัศนะของเด็กรุ่นไทยและเด็กรุ่นจีน พบว่า เรื่องชาติ
และ การยอมรับสังคมมีความสัมพันธ์กัน ในด้านการยอมรับสังคมนั้นพบว่า การฝึกความต้องการ
สัมฤทธิ์ผล กับด้านการใฝ่รางวัล และการลงโทษนิสิตบาธชาวไทยฝึกมากกว่านิสิตบาธจีน อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ

อนันต์ จันทกรวี (๒๕๖๔, ๕๑ - ๕๔) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์กับความคิดแบบสับสน และความฉงนทางการเรียน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความ
สัมพันธ์กับความคิดแบบสับสน และความฉงนทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มตัวอย่าง
ที่เป็นเพศหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

จำรัส บุญญานันต์ (๒๕๑๕ , ๑๔๔) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตาม และที่ขัดกับสังคม จะมีโน้ภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่างกัน ผลพบว่า นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม มีโน้ภาพแห่งตน และความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่า แต่ไม่มีความวิตกกังวลเท่ากับนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง ความต้องการสัมฤทธิ์ผลกับโน้ภาพแห่งตน และความวิตกกังวล

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเกรงใจ การรักษาน้ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มุกดา ศรีบังค์ (๒๕๑๔ , ๗๖ - ๘๖) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทยและเด็กจีน พบว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มธุรส วีระกำแหง (๒๕๑๕ , ๑๒๕) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กจีนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าเด็กไทยอย่างมีนัยสำคัญ

ประภาพิศ ศรีตระกูล (๒๕๑๖ , ๑๗๖) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเกรงใจ การรักษาน้ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างเด็กนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าความเกรงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แต่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการรักษาน้ำ อย่างมีนัยสำคัญ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับการรักษาน้ำ

ภักดี ปวีวรรณ (๒๕๑๖ , ๑๐๐ - ๑๐๑) ได้ศึกษาในเรื่องเดียวกันกับการศึกษาของประภาพิศ ศรีตระกูล แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครกับจังหวัดในภาคกลาง เมื่อพิจารณา
รวม ๆ แล้วความเกรงใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการรักษาน้ำ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กัน แต่ก็ไม่พบสอดคล้องกับการวิจัยของประภาพิศ ศรีตระกูลที่พบว่าความเกรงใจมีความสัมพันธ์กับการรักษาน้ำในทางลบ อย่างไรก็ตามก็ บุษงา วชิระศักดิ์มงคล (๒๕๑๖ , ๗๕) ได้ทำการศึกษาในเรื่องเดียวกัน แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างระหว่างภาคที่อยู่ในกรุงเทพฯ กับภาคที่อยู่ในภาคเหนือ กลับไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการรักษาน้ำแต่ประการใด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผลการศึกษามีความคลาดเคลื่อน

1๙๖๗

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการติ - การชม

การศึกษามาเกี่ยวกับการติและการชม เคนเนดี และ วิลคัต (Kennedy & Willcutt) อ้างจาก ดนอม พงทอง ๒๕๐๘ , ๔ - ๕) ได้ทำการรวบรวมเอาไว้ดังนี้

เฮอร์ลอค (Harlock) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ผลของการชม การติที่ใช้เป็น เครื่องล่อใจเด็ก ครั้งแรกได้ทำการทดลองในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็ก ๕๐๘ คน แบ่งออกเป็นกลุ่มชม กลุ่มติ และกลุ่มไม่ชมไม่ติ พบว่า ทั้งกลุ่มชมและกลุ่มที่ไล่คะแนนจากแบบทดสอบ เขาวนเร็วกว่ากลุ่มที่ไม่ชมไม่ติ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มชมและ กลุ่มติ เฮอร์ลอค ได้ทำการ ทดลองซ้ำอีกในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ ผลปรากฏเช่นเดียวกันกับที่ได้พบในการทดลองครั้งแรก และยังพบว่า เด็กสูงอายุมีความไวต่อการชมและการติมากกว่าเด็กอายุต่ำ เด็กหญิงแสดงปฏิกิริยาต่อการติหรือ การชมไวกว่าเด็กชาย การติใช้ได้ดีกับเด็กที่เก่ง แต่การชมมีผลต่อเด็กที่เรียนอ่อนหรือปานกลาง

เดวิด และ บาลลาร์ด (David & Ballard) ได้สรุปเอาไว้ว่าการชมดีกว่าการติ ศึกษาผลการทดลองของ เฮอร์ลอค ที่ได้ใช้ Courtis Research Test in Arithmetic พบว่า กลุ่มที่รับได้คะแนนมากกว่ากลุ่มติ เบรนเนอร์ (Brenner) ได้ทดลองเปรียบเทียบการให้ คำติ การชม หนึ่งที กับการให้คำติ คำชมภายหลังจากที่สำเร็จผ่านพ้นไปแล้ว ผลการทดลอง ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างผลการให้การติ การชม ดังกล่าวแต่อย่างใด

แมจ และ คอปะ (Mech, Kapos, Hurst and Auble) ได้ศึกษาดผลของการชม ที่กระทำติดต่อกัน (massed reinforcement) กับการชมที่กระทำเป็นครั้งคราว (spaced-reinforcement) ผลปรากฏว่า การชมที่กระทำติดต่อกันให้ผลดีกว่าการชมที่กระทำเป็นครั้งคราว

สตีเวนสัน สไนเดอร์ (Stevenson, Snyder) ได้ศึกษาดผลของการให้คำชม และคำตักเตือนเด็กปัญญาอ่อน (mentally retarded) ผลการทดลองปรากฏว่า ผลของ การติ การชม ขึ้นอยู่กับสภาพการที่เด็กได้เคยประสบมาก่อน สอดคล้องกับผลการทดลองของ ฟอร์ลันโน และ อักเซลรอด (Forlano & Axelrod) ซึ่งพบว่า การที่มีผลดีกว่าการชม จ้าหาว่าการติ นั้นใช้กับเด็กที่ได้รับการชวยเหลือ แต่หาหากติแล้วไม่ชมไม่ติอีก จะทำให้การทำงานของเด็กเลวลง อย่างไรก็ดี เคนเนดี และ คอปะ (Kennedy, Turner and Lindner) กลับพบว่า พวกที่ถูก ติจะมีผลการทำงานเลวลง แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่าง กลุ่มชม กลุ่มติ และกลุ่มไม่ติไม่ชม ในเด็ก วัยรุ่นที่มีระดับสติปัญญาสูง

แวน เดอร์ไร (Van de Riet) ได้ทดลองพบว่า การตีมีผลดีกว่าการชมในเด็กที่เรียนอ่อน การชมใช้ได้ดีในเด็กที่เรียนปานกลาง โดยได้กล่าวอ้างว่า การชม มีผลทำให้เด็กเรียนอ่อนเกิดความกระวนกระวายใจ ^{๕๐๔}_{๕๒๖} ๑๖๕

ทมอม กงทวง (๒๕๐๘, ๓๓) ได้ศึกษาผลของการชม การตีที่มีต่อการเรียนของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๕๐ คน ผลการวิจัยทดลองพบว่า การชมทำให้เด็กเรียนคำคุณได้เร็วกว่าการตี และการไม่ตีไม่ชม ^{๒๕๑} ๑๖๘

สถาบันระหว่างชาติสำหรับกาคนควาเรื่องเด็ก (๒๕๕๑, ๒๔ - ๓๓) ได้ศึกษาพบว่า การชมเชย และการตำหนิไม่มียผลต่อผลงานของเด็กแตกต่างกัน แต่เด็กจะทำงานได้ดีขึ้นเมื่อได้รับคำชมเชยและคำตำหนิ และนิยมนิโทษที่จะดีขึ้นในระยะแรก ๆ เท่านั้น ในระยะต่อ ๆ ไป เด็กจะมีผลงานโดยทั่วไปลดลง ทั้งยังพบว่า การตำหนิมีผลทำให้เด็กยกระดับความมุ่งหวังสูงกว่าการชมเชย

เชนเทอร์ (Morrison & McIntyre, ๑๙๙๑, ๘๑) ได้ทดลองพบว่า เมื่อให้แรงเสริม แล้ว การแสดงออกทางความคิดเห็น การพูดจะมากกว่าการไม่ให้แรงเสริม อย่างมีนัยสำคัญ

สมมุติฐานในการวิจัย

การศึกษารังนี้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัย เป็น ๔ ตอน คือ

๑. ทดสอบความแตกต่างของความเกรงใจ ใตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

- ๑.๑. ความเกรงใจก่อนการตีแตกต่างจากความเกรงใจหลังจากการตี
- ๑.๒. ความเกรงใจก่อนการชม แตกต่างจากความเกรงใจหลังจากการชม
- ๑.๓. ใตหน้าก่อนการตีแตกต่างจากใตหน้าหลังจากการตี
- ๑.๔. ใตหน้าก่อนการชมแตกต่างจากใตหน้าหลังจากการชม
- ๑.๕. เสียหน้าก่อนการตีแตกต่างจากเสียหน้าหลังจากการตี
- ๑.๖. เสียหน้าก่อนการชมแตกต่างจากเสียหน้าหลังจากการชม

- ๑.๑ รักษาหน้าก่อนการติ แตกต่างจากรักษาหน้าหลังจากการติ
 - ๑.๒ รักษาหน้าก่อนการชม แตกต่างจากรักษาหน้าหลังจากการชม
 - ๑.๓ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนการติ แตกต่างจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลังจากการติ
 - ๑.๔ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนการชม แตกต่างจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลังจากการชม
๒. หากความสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนการทดลอง ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับไต่หน้า
- ๒.๒ ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับเสียหน้า
- ๒.๓ ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับรักษาหน้า
- ๒.๔ ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ๒.๕ ไต่หน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับเสียหน้า
- ๒.๖ ไต่หน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับรักษาหน้า
- ๒.๗ ไต่หน้ามีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ๒.๘ เสียหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับรักษาหน้า
- ๒.๙ เสียหน้ามีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- ๒.๑๐ รักษาหน้ามีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

๓. ทดสอบความแตกต่างของการติ การชม และการไม่ติไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังต่อไปนี้

๓.๑ การติ การชม และการไม่ติ ไม่ชม มีผลต่อความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แตกต่างกัน

๓.๒ การติ การชม และการไม่ติไม่ชม มีผลต่อการไต่หน้าของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แตกต่างกัน

๓.๓ การติ การชม และการไม่ติไม่ชม มีผลต่อเสียหน้าของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแตกต่างกัน

๓.๔ การติ การชม และการไม่ติไม่ชม มีผลต่อรักษาหน้าของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแตกต่างกัน

๓.๕ การติ การชม และการไม่ติไม่ชม มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งหมดแตกต่างกัน

๔. ทดสอบความแตกต่างของการตี การชม และการไม่ตีไม่ชม ที่มีผลต่อ ความเกรงใจ ใต้หน้า เลี่ยนหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ทดสอบความแตกต่างของการตี การชม และการไม่ตีไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจ ใต้หน้า เลี่ยนหน้า รักษาหน้า และแรง จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศชาย ดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อความเกรงใจของ เพศชาย
แตกต่างกัน

๔.๑.๒ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อใต้หน้าของเพศชาย แตกต่างกัน

๔.๑.๓ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อเลี่ยนหน้าของเพศชายแตกต่างกัน

๔.๑.๔ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อรักษาหน้าของเพศชาย แตกต่างกัน

๔.๑.๕ การตี การชม และการไม่ตี ไม่ชม มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศชาย
แตกต่างกัน

๔.๒ ทดสอบความแตกต่างของ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม ที่มีผลต่อความเกรงใจ ใต้หน้า เลี่ยนหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศหญิง

๔.๒.๑ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อความเกรงใจของ เพศหญิงแตกต่างกัน

๔.๒.๒ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อใต้หน้าของ เพศหญิงแตกต่างกัน

๔.๒.๓ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อเลี่ยนหน้าของ เพศหญิงแตกต่างกัน

๔.๒.๔ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อรักษาหน้าของ เพศหญิงแตกต่างกัน

๔.๒.๕ การตี การชม และการไม่ตีไม่ชม มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เพศหญิง
แตกต่างกัน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น ๔ ชนิด คือ

๑. แบบทดสอบวัดความเกรงใจ
๒. แบบทดสอบวัดการรักษาน้ำ
๓. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
๔. เครื่องมือทดลองเพื่อให้คำชี้ คำชม

๑. แบบทดสอบวัดความเกรงใจ

๑.๑ ลักษณะของเครื่องมือ

เป็นแบบทดสอบที่นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาพัฒนการศึกษาสร้างขึ้นในความรู้ความเข้าใจของกร. วิบุต วิเชียรโชติ โดยรวบรวมเหตุการณ์ หรือความรู้ที่เกรงใจที่อาจพบได้ในชีวิตประจำวัน มาสร้างเป็นแบบทดสอบลักษณะของแบบทดสอบจะถามความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับบทบาทสัมพันธ์ ซึ่งสมมุติให้มีสถานการณ์ต่างกัน เช่น คิบบักับครู บุตรกับบิดามารดา เพื่อนกับเพื่อน โดยการสมมุติให้ผู้สอบอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ กันทั้งหมด ๑๐ บทบาท

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ก. ในฐานะที่ท่านเป็นศิษย์ ความสัมพันธ์กับอาจารย์

๑. เขาห้องเรียน ร่ายกว่าอาจารย์

กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

๒. เขาพบเพื่อฝึกซ้อมธุระส่วนตัว

กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

๑.๒ วิธีกำเนียบการสอบ

ให้ผู้สอบอ่านข้อความที่กำหนดสถานการณ์มาให้ แล้วพิจารณาว่า ถ้าผู้สอบมีบทบาท เช่นที่กำหนดให้ และอยู่ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ นั้นจะมีความรู้สึกอย่างไร แล้ววงกลมรอบตัวเลข ที่แสดงระดับความรู้สึกจริงตรงกับความรู้สึกของผู้ถูกทดสอบ

ตัวเลขต่าง ๆ ตามสเกล แสดงความรู้สึก ดังต่อไปนี้คือ

๐ เขาหลงเรียนสายกว่าอาจารย์

กล่า	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่กล่า
-๓	แสดงว่า							เกรงใจมากที่สุด
-๒	แสดงว่า							เกรงใจมาก
-๑	แสดงว่า							เกรงใจบ้าง
๐	แสดงว่า							กำลังกันระหว่างเกรงใจกับไม่เกรงใจ
๑	แสดงว่า							ไม่ค่อยเกรงใจ
๒	แสดงว่า							ไม่เกรงใจ
๓	แสดงว่า							ไม่เกรงใจมากที่สุด

๑.๓ เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ในการตรวจให้คะแนนคำตอบคือเอาจากความรู้สึกที่แสดงออกในการวงกลม รอบตัวเลขเป็นเกณฑ์ จะพบว่าค่าที่ใช้กำกับขาคิรส่วนนี้แบบทดสอบนี้มีอยู่ ๒ ประเภท

ประเภทที่ ๑ เป็นค่าที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้มีความเกรงใจมาก ถ้าบุคคล แสดงความรู้สึกตรงกับค่านี้ เช่น อาย ไม่กล่า เกรง ในกรณีเช่นนี้ ผู้ที่แสดงความรู้สึกเกรงใจมากที่สุด จะได้ ๓ คะแนน สำหรับผู้ที่ตอบแสดงความรู้สึกว่ามีความเกรงใจมากรองลงไปจะได้คะแนน ๒, ๑, ๐, ๓, ๒ และ ๑ ตามลำดับ

ประเภทที่ ๒ เป็นค่าที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้เกรงใจน้อย ถ้าบุคคลนั้นแสดง ความรู้สึกตรงกับค่านี้ เช่น กระทำ ต่อว่า โต้แย้งในกรณีเช่นนี้ ผู้ที่แสดงความรู้สึกเกรงใจน้อยที่สุด จะได้ ๑ คะแนน และได้ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, และ ๗ คะแนน แก่ผู้ตอบที่แสดงความรู้สึกเกรงใจมากขึ้น ตามลำดับ

วีราพร เทพวิรัตน์ (๒๕๕๔, ๓๘) ได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีแบ่งครึ่ง (split-half) และใช้สูตรของ สเปียร์แมน บราวน์ ได้ค่าความเชื่อมั่น = .๖๒๐๔ (N= ๖๘) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบจริงด้วยวิธีเดียวกันได้ค่าความเชื่อมั่น = .๕๐๓๖ (N=๒๖๕)

๒. แบบทดสอบวัดการรักษาน้ำ

๒.๑ ลักษณะของแบบทดสอบ

เป็นแบบทดสอบที่ ประกาศิต กรีตระกูล และคณะได้ร่วมมือกันสร้างขึ้นโดยการรวบรวมสถานการณ์วิกฤติ (Critical incidence technique) เกี่ยวกับการไต่หน้า เสียหน้า และการโยนคำถามสัมพันธ์กับพฤติกรรม คำที่สัมพันธ์กับไต่หน้าเป็นคำที่เกี่ยวกับ ภูมิใจ ดีใจ พอใจ ยินดี และชอบ ส่วนคำที่สัมพันธ์กับเสียหน้าเป็นคำที่เกี่ยวกับ โกรธ อาย กังวล ไม่พอใจ แล้ววิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างสถานการณ์เป็นแบบทดสอบ แยกออกเป็น แบบทดสอบไต่หน้า ๑ ฉบับ และเสียหน้าอีก ๑ ฉบับ ๆ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ก. แบบสอบถามบุคลิกภาพชุด ก. (วัดการเสียหน้า)

๐ อเนก ทราบว่า ของขวัญชิ้นที่เธอให้เป็นของขวัญวันเกิดแก่คุณศรี นั้น มีราคาต่ำสุดในบรรดาของขวัญที่เพื่อนๆ ได้รับ ท่านคิดว่า อเนก จะรู้สึกกังวล และอายหรือไม่

กังวลและอาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่กังวลไม่อาย

ข. แบบสอบถามบุคลิกภาพชุด ข. (วัดการไต่หน้า)

๐ ท่านต้องการให้ผู้ใหญ่และเพื่อน ๆ ชมเชยการทำงานและบุคลิกภาพ บางท่านของท่านตอบว่าคุณกลัวหรือไม่

ต้องการ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่ต้องการ

๒.๒ วิธีดำเนินการสอบ

ให้ผู้สอบอ่านสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และพิจารณาว่าถ้าผู้สอบตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น จะมีความรู้สึกอย่างไรให้เขียน วงกลมรอบตัวเลขที่แสดงระดับความรู้สึก ซึ่งตรงกับความรู้สึกของผู้ทดสอบ

กัวเฉกต่าง ๆ ตาม สเกล แสดงความรู้สึกดังต่อไปนี้

๐ บ่งชี้ หมายความว่า ขอเขว้ก็เร็วใจ เป็นของชว้วันเกิดแก่พุนารีนั้น บิราคา
ทำที่สุคิในบรรดาของชว้เขว้ในสรีได้รับ ว่าบคิวกักนงก์ จะรู้สึกกังวลละอายหรือไม

กัววลละอาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไปกัววลไม่อาย

๓	แสดงว่า	เสียหน้ามากที่สุด
๒	แสดงว่า	เสียหน้ามาก
๑	แสดงว่า	เสียหน้าบ้าง
๐	แสดงว่า	ยังกำกึ่งกัน
-๑	แสดงว่า	เสียหน้าน้อย
-๒	แสดงว่า	ไม่เสียหน้า
-๓	แสดงว่า	ไม่มีความรู้สึกเสียหน้าเลย

∞ ผ่านทองการไ้ใหญ่ใหญ่และอื่น ๆ ขบเขว้การทำงานและบุคลิกลการบางคาน
ของท่านขอหน้าบุคคลอื่นหรือไม

ทองการ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไปทองการ

๓	แสดงว่า	ทองการไ้ใหญ่มากที่สุด
๒	แสดงว่า	ทองการไ้ใหญ่มาก
๑	แสดงว่า	ทองการไ้ใหญ่มาก
๐	แสดงว่า	ยังกำกึ่งกัน
-๑	แสดงว่า	ทองการไ้ใหญ่น้อย
-๒	แสดงว่า	ไม่ทองการไ้ใหญ่
-๓	แสดงว่า	ไม่มีความรู้สึกทองการไ้ใหญ่เลย

๒.๓ เกณฑ์การทรวไ้ให้คะแนน

นำแบบทดสอบทั้งไ้หน้า และเสียหน้ามาทรวไ้ให้คะแนนตามเกณฑ์ ข้อ ๒ ๒

กล่าวคือ ว่าขอเขว้กับความรู้สึกและ พฤติกรรมที่แสดงถึงการไ้หน้า หรือเสียหน้ามากที่สุด จะได้
๗ คะแนน และไ้ ๖, ๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑ ในลักษณะของความรู้สึกและ พฤติกรรมที่แสดงถึง
การไ้หน้าหรือเสียหน้าบ้าง ๆ ลงมา

๒.๔ การวิเคราะห์แบบทดสอบ

๒.๔.๑ หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (split-half) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

แบบทดสอบเลือกหน้าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๓๔๐ ($N = ๓๕$)

แบบทดสอบเลือกหน้าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๒๓๑ ($N = ๓๕$)

๒.๔.๒ หากค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ เป็นรายข้อได้ค่าอำนาจจำแนก (r) ดังนี้

แบบทดสอบเลือกหน้า t มีค่าระหว่าง ๒.๕๔๘๐ - ๔.๘๘๘๘ ($N = ๔๐$)

แบบทดสอบเลือกหน้า t มีค่าระหว่าง ๑.๗๖๐๕ - ๓.๘๘๘๖ ($N = ๔๐$)

จึงมีอำนาจจำแนกสูงพอสมควร ($t_{.๐๕} = ๑.๗๖๔, t_{.๐๑} = ๒.๘๗๘$)

นำแบบทดสอบเลือกหน้าไปหาความสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดความวิตกกังวล (ประสิทธิ์, ๒๕๑๔) ได้ค่า $r = .๖๕๕๔$ ($N = ๔๐$) และ แบบทดสอบเลือกหน้ามีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดความวิตกกังวล ค่า $r = .๖๖๓๑$ ($N = ๔๐$)

๓. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เป็นแบบทดสอบชนิดที่เป็นรูปการ ซึ่ง อเนตต์ จันทร์ทวี (๒๕๐๔) สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดจากแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมกเคลลีแลนด์

๓.๑ ลักษณะของแบบทดสอบ

เป็นภาพหลายเส้น ขนาด ๒ นิ้ว จำนวน ๒ ภาพ ภาพละ ๑ แผ่นจากการตรวจสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ อเนตต์ จันทร์ทวี ได้ใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Garrett, ๑๙๖๔, ๔๔) ได้ค่าความเชื่อมั่น $r = .๖๖๕$ ($N = ๓๕$) และจากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบวิธีโดยวิธีเดียวกันได้ค่าความเชื่อมั่น $r = .๗๔๑๔$ ($N = ๔๐$)

๓.๒ การดำเนินการสอบ

ให้ผู้สอบดูภาพแต่ละภาพอย่างรวดเร็วและจดจำได้แต่งเรื่องจากภาพแต่ละภาพ โดยใช้จินตนาการและแต่งเรื่องใหม่เล่าโครงเรื่อง ตบแต่งฉากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการแต่งเรื่องนั้น ให้ผู้สอบพยายามแต่งโดยอาศัยคำถาม ๔ ข้อ ข้างล่างนี้เป็นหลัก คือ

๑. เกิดอะไรขึ้น บุคคลในภาพทำอะไร
๒. อะไรทำให้เกิดสถานการณ์เช่นนี้ เหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในอดีต
๓. เขากำลังคิดอะไร หรือเขาต้องการอะไร
๔. ต่อไปจะอะไรจะเกิดขึ้น หรือจะทำอะไรต่อไป

๓.๓ เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีการของแมกเกรลแลนด์ และคณะ ทำวิธีการให้คะแนนดังนี้ อ่านเรื่องให้ผู้สอบแต่งให้สอดคล้องเรื่องหนึ่ง ๆ แล้ว พิจารณาว่าเรื่องนั้นต่างนั้นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายใดสัมฤทธิ์ (Achievement Goal) หรือไม่ จุดมุ่งหมายใดสัมฤทธิ์ แบ่งออกเป็น ๓ อย่าง คือ

AI = Achievement Imagery (จินตนาการสัมฤทธิ์)

UI = Unrelated Imagery (จินตนาการที่ไม่เกี่ยวข้องกับ)

DI = Doubtful Achievement Imagery (จินตนาการที่ไม่แน่ใจ)

ถ้าเรื่องใดจัดเป็นจินตนาการสัมฤทธิ์ (AI) จึงจะให้คะแนนในหัวข้อย่อย (Sub Categories) ต่อไป แต่ถ้าเรื่องใด พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นจินตนาการที่ไม่เกี่ยวข้อง (UI) หรือเป็นจินตนาการที่ไม่แน่ใจ (DI) ก็ให้คะแนนเป็นศูนย์ และไปให้คะแนนในหัวข้อย่อย

หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าเรื่องใดเป็นจินตนาการสัมฤทธิ์ (AI) หรือไม่ เรื่องนั้นจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ ข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

๑. การแข่งขันด้วยการปฏิบัติที่ดีถึงมาตรฐาน (Competition with a Standard of Excellence)

ก. ลักษณะในเรื่อง เกี่ยวกับการแข่งขัน พยายามเอาชนะหรือทำให้ดีกว่าคนอื่น ๆ

ข. ลักษณะในเรื่อง เกี่ยวกับการแข่งขัน หรือความพยายามที่จะให้ได้มาซึ่งความประสงค์ในเป้าหมาย หรือพยายามทำให้ดีที่สุดในด้านนั้น ๆ

- ค. ลักษณะที่แสดงความสามารถของตนเองที่จะแสดงหรือทำให้ดีที่สุด
๖. ความสำเร็จที่เป็นเอกลักษณ์ (unique accomplishment) ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความความสำเร็จที่ไม่ซ้ำกันประจำวัน เป็นความสำเร็จที่พิเศษกว่าธรรมดา
๓. ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จระยะยาว (long Term Involvement) เช่น ความสำเร็จในวิชา การการเป็นแม่ วิศวกร หนายความ นักธุรกิจ
- เมื่อพิจารณาแล้วว่าเรื่องใดเป็น AI ก็ให้คะแนนในร้อยละต่อไปนี้

I ๖ ๓ ๔⁺ ๕⁻ ๖ ๗ ๘ ๙⁺ ๑๐ ๑๑

AI N I Ga⁺ Ga⁻ Bp Bw Nup G⁺ G⁻ Ach, Ih

๑) AI (Achievement Imagery) ลักษณะในแง่แสดงถึงการระดมกำลังเพื่อบรรลุความสำเร็จด้วยวิธีการอันดีเยี่ยม การกระทำที่กล้าหาญแล้ว

๒) N (Need for Achievement) หมายถึงความต้องการหรือความปรารถนาที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย "หรือความเต็มใจ" เช่น เขาต้องการเป็นหมอ หรือขอมหาวิทยาลัยให้เห็นแรงจูงใจผู้สังเกต "มาก ๆ" เช่น เขาคิดสนใจที่จะเอาใจใส่คะแนนดี และข้อความที่ต้องการโดยเฉพาะ เช่น เขาต้องการประคับประคองให้สำเร็จ แต่การให้คะแนน N ไปใช้ให้ถูกครั้งที่มีคำว่า "ต้องการ"

๓) I (Instrumental Activity) หมายถึงกิจกรรมอันเป็นเครื่องมือให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย ซึ่งกิจกรรมอันเป็นแนวทางให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายในการให้คะแนนเป็น I⁺, I⁻ เพื่อแสดงว่าผลของพฤติกรรมหรือกิจกรรมนั้นสำเร็จ หรือไม่สำเร็จ หรือไม่สำเร็จ

๔), ๕) Ga⁺ และ Ga⁻ (Anticipatory Goal Status) เป็นความคาดหมายว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

Ga⁺ ให้เมื่อคาดหมายว่าจะสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

Ga⁻ ให้เมื่อคาดหมายว่าจะผิดหวัง

๖), ๗) Bp, Bw (Obstacle or Block) หมายถึงอุปสรรคที่มาจากขวางกั้นให้ทิศทางของ กิจกรรม บรรลุถึงจุดมุ่งหมายหรือความสำเร็จ แบ่งออกเป็น ๖ อย่าง

Bp อุปสรรคที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เช่น ขาดความเชื่อมั่น

Bw อุปสรรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกตัวบุคคล เช่น สิ่งแวดล้อม

๔) Nup (Nurturant Press) หมายถึงความห่วงใยเหลือที่จะทำให้ บรรลุถึงจุดประสงค์ได้แก่ แรงกระตุ้นหรือบุคคลมาช่วยให้บรรลุถึงจุดหมาย

๕) $\infty G^+; G^-$ (Affective State) เป็นความรู้สึก (อารมณ์) ที่เกี่ยวกับความสำเร็จ หรือความคับข้องใจที่เกี่ยวกับความล้มเหลว

๖) Ach. Th. (Achievement theme) หมายถึงความมีจินตนาการ ใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นจุดเด่นของเรื่องราวที่แต่ง

แต่ละ เรื่องจะให้คะแนนได้สูงสุด ๑๑ คะแนนด้วยกัน (อนันต์ จันทกรวี, ๒๕๑๔, ๒๔ - ๓

๔. เครื่องมือที่ประกอบการสร้างสถานการณ์เพื่อให้นักเรียน และชม

เครื่องมือที่ใช้เพื่อให้คำติ คำชม มี ๒ ชุด คือ

๑. ชุดที่ ๑ เป็นเครื่องมือที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนของแผ่นพลาสติกที่ตัดออกเป็นรูปต่างๆ เครื่องมือชุดนี้กำหนดให้ผู้รวมทดลองทำการทอภายในเวลา ๑๕ นาที เมื่อครบเวลา ๑๕ นาที ผู้ทดลองก็กล่าวคำติ คำชม หรือไม่กล่าวคำติ คำชม แก่ผู้รวมทดลอง (ลักษณะของเครื่องมือ แสดงไว้ในภาคผนวก)

๒. ชุดที่ ๒ เป็นเครื่องมือที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนของแผ่นพลาสติกรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ถูกตัดออกเป็นชิ้นส่วนย่อย ๖ ชิ้น ให้ผู้รวมทดลองจัดการทอชิ้นส่วนเพื่อให้ได้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่สมบูรณ์ เครื่องมือชุดนี้กำหนดเวลาให้ผู้รวมทดลองมีเวลาในการทำงานไม่เกิน ๔ นาที จากนั้นผู้ทดลองจึงกล่าวคำติ คำชม หรือไม่กล่าวคำติ คำชม เพื่อสนับสนุนคำกล่าวที่ได้ออกมา ในชุดแรก (ลักษณะของเครื่องมือแสดงไว้ในภาคผนวก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑. การทดสอบก่อนการทดลอง (pre-test) ผู้วิจัยนำเอาแบบทดสอบวัด ความเกรงใจ แบบทดสอบวัดการรักษาน้ำ และแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไปทดสอบ กับกลุ่มตัวอย่าง ๕๐ คน โดยดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง ก่อนที่จะทำการทดสอบแต่ละฉบับ ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้ทดสอบทราบถึงจุดมุ่งหมาย และวิธีการในการทำแบบทดสอบให้ผู้ทดสอบเข้าใจ โดยแจ่มชัด ทั้งยังได้เน้นให้ผู้ทดสอบทราบว่า การตอบแบบทดสอบในครั้งนี้ไม่มีผลใด ๆ ต่อ การเรียนของเขาเอง หรือผู้อื่น เพื่อให้ผู้ทดสอบได้ตอบแบบทดสอบอย่างอิสระ และ ตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุด

๒. การทำการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบก่อนการทดลอง ๕๐ คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างมาเพียง ๕๕ คน โดย
ใช้ตารางของ ฟิชเชอร์ และ เยตส์ (Fisher & Yates, ๑๙๕๓, ๑๑๔) กลุ่มตัวอย่าง
แยกออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม
กลุ่มละ ๑๕ คน ดังตาราง

ตาราง ๑. กลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบก่อนการทดลองและ ทดสอบหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย	หญิง	รวม
ก่อนการทดลอง	๒๓	๒๗	๕๐
หลังการทดลอง	๒๖	๒๙	๕๕

ตาราง ๒. กลุ่มตัวอย่างของกลุ่มการทดลองได้แก่ กลุ่มได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มได้รับคำติ	๗	๘	๑๕
กลุ่มได้รับคำชม	๘	๗	๑๕
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม	๗	๘	๑๕

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลาในการทดลองคนละ ๓๐ นาที
การทดลองสลับหมุนเวียนกันไปเรื่อย ๆ ครั้งละ ๕ คน ที่กำหนดสถานการณ์การทดลอง
แตกต่างกัน วิธีการดำเนินการทดลองมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลุ่มได้รับคำติ

หลังจากที่ได้เชิญผู้ร่วมทดลอง ๕ คนนั้น นั่งลงเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยกล่าวว่า
"ครูได้เคยรบกวนเธอมาแล้วครั้งหนึ่ง และในครั้งนี้จะขอให้เธอช่วยครูอีกครั้ง ด้วยการ
ตอบคำถามของรูปสี่เหลี่ยมรูปหนึ่งที่ครูได้คัดออกเป็นวันส่วนย่อย ๆ ๓๐ ชิ้น ให้เวลา ๑๕ นาที" ✓

แล้วผู้วิจัยนำชิ้นส่วนของชุดที่ ๑ ออกจากสองกระดาม แล้วให้ผู้รวมทดลองดูเป็นตัวอย่างพร้อมทั้งแสดงวิธีทำให้ดูด้วย จากนั้นผู้วิจัยถามผู้รวมทดลองว่าจะไรสงสัยเกี่ยวกับการทดลองหรือไม่ เมื่อผู้รวมทดลองไม่มีความสงสัยแล้วให้ผู้รวมทดลองเริ่มลงมือทำงาน

ในขณะที่ผู้รวมทดลองนั่งทำงาน ผู้วิจัยสังเกตการทำงานของผู้รวมการทดลองครั้งที่ ๑ ๑๐ อย่างใกล้ชิดตั้งแต่เริ่ม จนถึงเวลา ไปจนครบเวลา ๑๕ นาที เมื่อครบ ๑๕ นาทีแล้ว ผู้วิจัยจะกล่าวคำให้การทำงานของผู้รวมทดลองโดยพยายามกล่าวให้คนหาเหตุผลกับที่ผู้รวมทดลองได้ปฏิบัติไปแล้ว เช่น "เมื่อทำงานใจหายมาก (ในกรณีที่ผู้รวมทดลองทำงานไปน้อย และแสดงอาการเซื่องซึม) หรือเวลาไม่ได้ ๑ ความสามารถที่แท้จริงเลย หรือเราไม่ไหวพริบในการทำงานเลย ทั้ง ๆ ที่งานชนิดนี้เด็ก ๆ ก็ทำได้" แล้วนี้เป็นต้น

เมื่อการทำงาน และการกล่าวคำให้เกี่ยวกับการทำงานครั้งแรกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยหยิบชิ้นส่วนของรูปสี่เหลี่ยมชุดที่ ๒ ซึ่งสีเพียง ๒ ชิ้น ออกจากสอง แล้วกล่าวว่า "งานที่เราได้ทำไปแล้วนั้น อารมณ์ยากเกินไป คราวนี้ลองทำคันง่าย ๆ ซึ่งเป็นชิ้นส่วนของรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ารูปหนึ่ง ถูกตัดออกเป็น ๒ ชิ้น ให้เวลาต่อมากที่สุด ๘ นาที" แล้วถามข้อสงสัยจากผู้รวมทดลอง เมื่อผู้รวมทดลองไม่มีข้อสงสัยก็เริ่มจับเวลาทำงาน ผู้วิจัยจะคอยสังเกตดูการทำงานของผู้รวมทดลองตลอดเวลา เช่นเดียวกันกับครั้งแรก ไปจนหมดเวลา แล้วกล่าวคำกับผู้รวมทดลองอีก เช่น "ดูทำไปเสร็จอีกแล้วงานง่าย ๆ ก็ทำไม่ได้ แล้วคุณจะไปสอนเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร ในเมื่องานเพียงเท่านี้คุณก็ไม่มีเวลาทำให้เสร็จ ดูตั้งใจทำงานจริง ๆ หรือเปล่า ดูทำตาทำทางคุณก็น่าจะทำงานได้คล่องแคล่ว รวดเร็ว แต่พอทำงานเข้าจริง ๆ แล้วไม่เป็นมาเลย ดูทำงานดูเด็กก็ไม่ได้" เป็นต้น

ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความเกรงใจ แบบทดสอบวัดการรักษาน้ำ และแบบทดสอบวัดแรงจูงใจ ๓ แบบ มาทดสอบกับผู้รวมทดลอง โดยให้อธิบายวิธีการตอบแบบทดสอบเช่นเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง

กลุ่มได้รับคำชม

ทำการทดลองเช่นเดียวกันกับชุดที่ได้รับคำชม แต่เป็นชิ้นสุดท้ายของชุดที่ ๑ ผู้วิจัยจะกล่าวคำชมเชยการทำงานของผู้รวมทดลอง เช่น "คุณทำงานได้รวดเร็วมาก จึงทำให้รู้ใจหาเวลาว่างแบบนี้ที่จะเห็นคุณเต็มงานใจดีที่สุด หรืองานอย่างนี้ต้องอาศัยปฏิภาณไหวพริบมาก คุณทำงานได้เร็วมากหรือ คุณควบคุมสมาธิได้ดีมาก ทำงานเสร็จทันแต่ไม่ปล่อยให้วิตกกังวลว่าจะทำได้เสร็จทันเวลาหรือไม่

งานนี้ยากมากพอสมควร คนอื่น ๆ ก็ทำได้พอ ๆ กันกับคุณ แต่รู้สึกว่าจะรู้สึกกดดันไม่สู้ขุ่นเหมือนกับคุณ หรือ คุณทำงานรอบคอบมาก ละเอียดยิ่งกว่า ทายายไม่ทำให้มีส่วนวางข้อบกพร่อง ทำงานได้ดีมากทีเดียว" เป็นต้น

การทำงานชุดที่ ๒ กับปฏิบัติเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ได้รับคำติ แต่เมื่อหมดเวลา ผู้วิจัยจะกล่าวว่า "เวลาที่ครูกำหนดให้น้อยเกินไป ไม่มีใครทำได้เสร็จภายในเวลาหรือสิ่งที่ครูต้องการศึกษา คือ ความรอบคอบ ความสุขุม จึงคุณได้แสดงออกมาว่าคุณมีความรอบคอบ มีความตั้งใจ และพยายามตลอดเวลาในการทำงาน เป็นต้น

จากนั้นให้นำแบบทดสอบทั้ง ๓ ฉบับมาให้ผู้ร่วมทดลองตอบโดยปฏิบัติเหมือนกับกลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มไม่ได้รับคำติชม (กลุ่มควบคุม)

ผู้ร่วมทดลองได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ แต่เมื่อสิ้นสุดการทำงานในแต่ละชุด ผู้วิจัยจะไม่กล่าวคำใด ๆ เกี่ยวกับการทำงานกับผู้ร่วมทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทำงานทั้งสองครั้งแล้ว ผู้วิจัยนำเอาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ทั้ง ๓ ชุด ให้ผู้ร่วมทดลองตอบโดยปฏิบัติเหมือนกับกลุ่มที่ได้รับคำติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบผลการสร้างสถานการณ์การทดลอง

จุดมุ่งหมายในการทำ การทดลองก็คือ ต้องการที่จะศึกษาผลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม โดยพยายามกำจัดตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อตัวแปรตามที่ต้องการจะวัดตัวแปรอิสระในการทดลอง ครั้งนี้คือ การตี และการชม ตัวแปรตามที่กล่าวถึงในการทดลองคือ ความเกรงใจ การรักษาน้ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อเพิ่มความเข้มข้นของตัวแปรอิสระในการทดลอง ผู้ทดลองได้กำหนดให้ ผู้ร่วมทดลองได้รับ การตี หรือ การชม ๒ ครั้ง จากการร่วมทำงานที่กำหนดให้ ๒ ชุด เพื่อสิ้นสุด การทดลองของผู้ร่วมทดลองแต่ละคน และผู้ร่วมทดลองได้ตอบแบบทดสอบวัดตัวแปรตาม เสร็จสิ้นแล้ว ผู้ทดลองได้ใช้แบบสอบถาม ถามความรู้สึกของผู้ร่วมทดลองว่ามีความรู้สึกตรงตามที่ผู้ทดลองต้องการหรือไม่ ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมทดลองแต่ละคนมีความรู้สึกถูกต้อง ตรงกับความต้องการของผู้ทดลอง กล่าวคือ กลุ่มที่ได้รับคำตี มีความรู้สึกว่าถูกตี กลุ่มที่ได้รับคำชมมีความรู้สึกว่าการถูกชม

เนื่องจากงานที่ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ร่วมทดลองทำเพื่อใช้ในการสร้างสถานการณ์การทดลอง คือ การถอดชิ้นส่วนของรูปสี่เหลี่ยมให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดให้ ๒ ชุด แม้ว่าในการถอดชิ้นส่วน ของรูปสี่เหลี่ยมทั้งสองชุด ผู้ทดลองได้กำหนดให้ผู้ร่วมทดลองทำภายในเวลาที่กำหนดให้ต่ำกว่าเวลาเฉลี่ย ที่แท้จริง โดยมีเวลาดำเนินให้ผู้ร่วมทดลองทำงานได้แล้วเสร็จเพื่อจัดตัวแปรเกี่ยวกับความสำเร็จ และ ความล้มเหลวในการทำงาน ผลยังปรากฏว่า มีผู้ร่วมทดลองทำงานได้เสร็จเรียบร้อยภายในเวลาที่ กำหนดให้ชุดละ ๑ คน ในกลุ่มไม่ได้รับคำตี คำชม แต่ไม่ไ้ครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกได้ดังนี้

๑. หากความแตกต่างของความเกรงใจ ได้เท่า เสียหน้า รักษาน้ำ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มได้รับคำตี กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มที่ไม่ได้รับคำตี คำชม

๒. หากค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนการทดลอง

๓. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ ค่าชมของกลุ่มตัวอย่าง

๔. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติค่าชม โดยใช้เพช เป็นตัวแปรอิสระ

๕. เปรียบเทียบความแตกต่างของ ความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติค่าชม ของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๕๐ คน โดยผลดังตาราง ๓

ตาราง ๓

ค่าความแตกต่างของความเกรงใจ ไตหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	กลุ่มได้รับคำติ	กลุ่มได้รับคำชม	กลุ่มไม่ได้อะไรไม่ได้ชม
เกรงใจ	๖.๗๕๕๖	๖.๖๗๖๒	๖.๖๗๗๗
การไตหน้า	๖.๖๗๖๑*	๓.๖๗๖๑**	๓.๖๗๖๔
เสียหน้า	๖.๑๖๓๖*	๑.๑๖๓๔	๖.๑๖๑๔
การรักษาหน้า	๒.๕๑๓๔*	๑.๐๘๖๗	๖.๑๕๖๔
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๕.๑๘๔๔	๕.๕๑๗๕	๑.๗๕๑๖

* มีค่านัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

** มีค่านัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ผลการ วิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๓ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างของ ความเกรงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในทุกกลุ่ม ไม่พบความแตกต่างของการ เสียหน้า และการรักษา หน้า ในกลุ่มไ้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้ก็ไม่ไ้ชม และไม่พบความแตกต่างของการไ้หน้าในกลุ่มไม่ได้ก็ไม่ไ้ชม ไม่พบความแตกต่างของการไ้หน้าในกลุ่มไ้รับคำติ ($p < .05$) กับกลุ่มไ้รับคำชม ($p < .05$) และ พบความแตกต่างของการ เสียหน้าและการรักษาหน้าในกลุ่มไ้รับคำติ ($p < .05$)

๖. หากำสมประสิทธิ์ที่สัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ ไ้หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนการทดลองของกรณตัวอย่าง ๕๖ พบ ปรากฏผลดังตาราง ๔

ตาราง ๔ คำสมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ ไ้หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปร	ความเกรงใจ	ไ้หน้า	เสียหน้า	รักษาหน้า	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ความเกรงใจ	-	.๑๘๗๓	-.๑๖๗๘	-.๖๓๘๒**	-.๑๖๘๖
ไ้หน้า		-	.๖๖๖๖	.๖๖๓๓**	.๖๖๖๖
เสียหน้า			-	.๓๘๓๘*	.๑๖๑๗
รักษาหน้า				-	.๕๘๘๒**
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					-

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ปรากฏว่า คำสมสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ กับไ้หน้า เสียหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างไ้หน้ากับเสียหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างเสียหน้า กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ความเกรงใจ กับรักษาน้ำ มีค่านัยสำคัญทางสถิติในทางลบที่ระดับ .๐๑ ($r = -.๖๓๗๖$) ระหว่างไถ่หน้ากับรักษาน้ำมีค่านัยสำคัญทางสถิติในทางบวกที่ระดับ .๐๑ ($r = .๖๖๓๓$) ระหว่างเสียหน้ากับรักษาน้ำ มีค่านัยสำคัญทางสถิติในทางบวกที่ระดับ .๐๑ ($r = .๗๙๙๕$) ระหว่างรักษาน้ำกับแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์มีค่านัยสำคัญทางสถิติในทางบวกที่ระดับ .๐๑ ($r = .๕๔๔๖$)

๓. หากหาความแตกต่างของความแปรปรวนของความเกรงใจ ไถ่หน้า เสียหน้า รักษาน้ำ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๕๕ คน ได้ผลดังต่อไปนี้

๓.๑ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๕

ตาราง ๕

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจระหว่าง
กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๑๓๗๕.๕๓๓๓	๖๖๕๖.๕	๓๗๑๑.๕	๖๖๖๕.๕๓๓	๓๓๓๒.๗๖๖๕	๒	
w	๕๒	๓๓๗๖๔.๖๖๖๗	๖๖๕๓๔.๔	๑๑๙๕๕.๑	๓๕๕๑๖.๕๐๐๓	๔๕๓.๑๕๔๔๓	๕๒	๑.๓๓๖๓
Total	๕๔	๓๕๕๔๐.๒๐๐๐	๖๖๕๔๑.๓	๑๕๖๖๖.๖	๓๓๖๖๖.๖๓๓			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๕ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวนของความเกรงใจ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๒ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการไต่หน้า ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๖

ตาราง ๖ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการไต่หน้าระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss_x	sp	ss_y	ss'_y	ms'_y	df	F
A	๒	๘๗๗.๖๕๕๐	๔๓๙.๘	๘๗๗.๖	๖๘๖.๕๖๕	๓๔๓.๒๘๒๕	๒	๐.๘๕๐๖
w	๔๒	๒๔๑๒๔.๒๖๗๐	๕๗๖๕.๕	๒๔๑๒๔.๕	๑๕๘๖๓.๗๖๖	๓๗๖.๗๕๔๒	๔๒	
Total	๔๔	๒๕๐๐๑.๙๒๒๐	๖๒๐๕.๐	๒๕๐๐๑.๐	๑๖๖๕๐.๖๘๕			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๖ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวนของการไต่หน้า ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๓ เปรียบเทียบความแปรปรวนของเสี้ยนระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๓

ตาราง ๓ เปรียบเทียบความแปรปรวนของเสี้ยน ระหว่าง
กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๓๖๔๔.๘๕๒๔	๒๑๑๖.๔	๑๒๔๔.๔	๕๓๖๖.๘๘๘	๒๖๘๖.๔๔๔	๒	
W	๔๒	๑๐๖๖๖.๑๒๕๔	๑๖๗๕๙.๖	๕๖๖๗๑.๘	๕๕๘๑๗.๕๖๗	๑๓๕๐.๔๒๕๖	๔๑	๒.๙๖๙๖
Total	๔๔	๒๔๓๑๐.๙๗๗๘	๑๘๘๗๖.๐	๕๙๑๑๖.๒	๖๑๑๘๔.๔๕๖			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๓ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวนของเสี้ยน ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๔ เปรียบเทียบความแปรปรวนของรักษาน้ำ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๔

ตาราง ๔ . เปรียบเทียบความแปรปรวนของรักษาน้ำ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
1	๒	๓๘๘๓.๖๐๐๐	๒๓๕๓.๓	๓๕๑๖.๓	๔๓๓๕.๐๕๖	๒๑๖๗.๕๒๘๖	๒	
w	๔๖	๕๒๓๕๑.๖๐๐๐	๓๕๕๖๕.๕	๕๕๓๕๕.๕	๓๑๖๖๑.๒๖๖	๓๒๑.๕๕๖๖	๔๕	๓.๑๐๘๕
Total	๔๘	๖๖๒๔๕.๒๐๐๐	๕๗๙๑๘.๘	๖๘๖๗๑.๘	๓๕๕๕๖.๒๕๖			

ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติในตาราง ๔ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวนของรักษาน้ำ ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๕

ตาราง ๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติชม

Sources	df	SS _x	sp	SS _y	SS' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๑.๕๓๓๓	๑.๓	๕.๕	๕.๖๖๖	๒.๖๓๓๓	๒	
v	๔๒	๘๔๔.๖๖๖๖	๒๓๖.๖	๖๖๖.๖	๓๓๔.๘๖๕	๘.๖๖๔๓	๔๒	๑.๖๕๖๓
Total	๔๔	๘๔๕.๒	๒๓๗.๙	๖๗๒.๕	๓๔๐.๑๓๕			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๕ ปรากฏว่า ความแตกต่างของ
ความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติชม มีความแตกต่างกันอย่างไรไม่นัยสำคัญทางสถิติ

๔. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ใต้หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม โดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ

๔.๑ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ใต้หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน ๖๖ คน ดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ของเพศชาย ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจของเพศชาย
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๓๓๓.๕๔๘๐	๒๖๕๒.๓	๒๖๘.๖	๕๖.๓๖๐	๒๘.๑๖๐	๒	
w	๑๔	๓๑๑๓.๑๕๖๕	๕๗๓๕.๓	๕๕๒๑๑.๗	๕๕๑๖.๖๖๖	๓๙๓๔.๖๖๖	๑๔	.๖๑๑๖
Total	16	๓๔๔๖.๕๐๔๕	๓๒๓๖๖.๖	๕๕๔๘๐.๓	๕๕๖๖.๑๖๐			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๐ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวนของความเกรงใจ ของเพศชาย ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑.๒ เปรียบเทียบความแปรปรวนของได้น้ำ ของเพศชาย ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม

ผลการ วิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ เปรียบเทียบความแปรปรวนของได้น้ำของเพศชาย
ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๑๑๘๘.๖๔๔๕	๕๙๒.๓	๓๕๓.๘	๓๘.๓๓๖	๑๙.๑๖๘๖	๒	
w	๑๕	๑๖๙๖.๔๖๖๔	๕๘๔๑.๓	๓๓๕๓๓.๗	๑๐๔๔๖.๖๓๖	๖๙๑.๖๑๑๓	๑๕	๑.๐๓๔๘
Total	๑๗	๑๘๐๕.๑๑๐๙	๑๐๗๕๔.๐	๑๔๐๖๗.๕	๑๐๕๑๕.๖๗๖			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๑ ปรากฏว่า ความแตกต่างของ
ความแปรปรวนของได้น้ำ ของเพศชายระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๑.๓ เปรียบเทียบความแปรปรวนของเส้นหน้า ของเพศชาย ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๒

ตาราง ๑๒

เปรียบเทียบความแปรปรวนของเส้นหน้าของเพศชาย
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๓๖๕๔.๘๘๖๔	๑๘๑๒.๔	๑๒๔๔.๔	๕๓๖.๕๐๘	๒๖๘.๒๕๔๐	๒	
W	๓๕	๑๐๖๖๖.๑๗๕๔	๓๐๗๕.๖	๕๖๖๓.๘	๕๕๘๓.๕๐๗	๑๖๕๐.๕๐๖๕	๓๕	๒.๕๒๔๖
Total	๓๗	๑๑๓๒๐.๘๖๑๘	๓๑๘๘.๐	๖๙๐๘.๒	๖๑๑๙.๙๑๖			

ผลการวิเคราะห์ขอมูลในตาราง ๑๖

ปรากฏว่า ความแตกต่างของ

ความแปรปรวนของเส้นหน้าของเพศชาย ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติคำชม
มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๓.๔ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการรักษาหน้า ของเพศชาย ระหว่าง
กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์ แสดงในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบความแปรปรวนของการรักษาหน้าของเพศชาย
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๗๘๘๗๖.๖๐๐๐	๗๙๕๓.๗	๗๕๑๖.๓	๓๕๕๓.๗๕๓	๑๗๖.๘๓๖๖	๒	
w	๑๕	๕๖๗๔๑.๖๐๐๐	๓๘๕๖๔.๔	๕๕๗๕๘.๕	๓๗๕๕๓.๕๐๓	๒๕๑.๓๘๐๐	๑๕	๑.๘๖๔๑
Total	๑๗	๑๓๕๖๑๘.๒๐๐๐	๑๑๘๑๐๘.๑	๑๓๐๙๑๔.๘	๗๓๐๘๖.๒๕๖			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๓ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวน
ของการรักษาหน้า ของเพศชาย ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม
มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๔.๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศชาย ระหว่าง
กลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มที่ได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ เปรียบเทียบความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ของเพศชายระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม
และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๔๔.๖๔๖๐	- ๔๖.๐	๔.๗	๓๓.๖๔๔	๑๖.๘๒๒	๒	
w	๑๔	๔๔๘.๓๖๔๐	๑๖๖.๐	๓๘๔.๕	๑๙๗.๙๖๑	๑๐.๕๖๖๕	๑๔	๑.๕๖๔๒
Total	๓๑	๕๙๓.๐๑๐	๑๙๐.๐	๓๙๓.๖	๒๓๑.๓๘๖			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๔ ปรากฏว่า ความแตกต่างของ
ความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชายเพศชาย ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม
และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๒ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ใต้น้ำ เสี้น้ำ รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน ๒๓ คน ดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ ของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลวิเคราะห์ แสดงในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจของเพศหญิง
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	SS _x	sp	SS _y	SS' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๒๒๖๖.๑๐๐๐	๑๑๖๖.๐	๕๖๖.๘	๔๙๒๖.๔๐๐	๒๔๖๓.๒๐๐๐	๒	
W	๒๐	๓๘๔๑๓.๓๖๖๖	๑๑๑๖๖.๙	๓๖๑๓๐.๑	๓๖๑๓๐.๓๖๖	๑๘๐๖๖.๐๓๓	๒๐	๑.๗๙๗๔
Total	๒๒	๔๑๐๗๙.๔๖๖๖	๑๒๒๖๖.๙	๓๖๗๙๖.๙	๓๖๗๙๖.๗๖๖			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๕

ปรากฏว่า ความแตกต่างของ

ความแปรปรวนของความเกรงใจ ของเพศหญิง ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๖.๖ เปรียบเทียบความแปรปรวนของไคหน้า ของเพศหญิง ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ
กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบความแปรปรวนของไคหน้าของเพศหญิง
ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss_x	sp	ss_y	ss'_y	ms'_y	df	F
A	๒	๒๖๘๓.๖๖๐๕	๑๓๙๑.๘๓	๑๖๖๕.๕	๑๙๖๓.๕๗๕	๙๘๑.๗๘๘๖	๒	
w	๒๖	๒๐๕๓๓.๖๙๔๓	๗๙๐๘.๒๖๗๑	๕๔๖๖.๒	๓๖๓๖.๕๕๕	๓๕๖.๖๖๖๖	๒๖	๒.๗๕๑๐
Total	๒๘	๒๓๒๑๖.๘๕๔๘	๘๕๖๐.๐๘๖๙	๖๑๓๑.๗	๕๖๐๐.๑๓๐๕			

ผลการวิเคราะห์รวมในตาราง ๑๖ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวน
ของไคหน้า ของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม
มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๖.๓ เปรียบเทียบความแปรปรวนการเจ็บหน้า ของเพศหญิง ระหว่าง
กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบความแปรปรวน การเจ็บหน้าของเพศหญิง
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss _x	sp	ss _y	ss' _y	ms' _y	df	F
A	๒	๓๖๕๖.๖๕๘๘	๑๕๕๖.๖	๑๘๖๖.๓	๓๖.๕๑๖	๓๘.๑๖๖๐	๒	
w	๑๐	๘๓๖๓.๐๘๘๓	๕๖๕๐.๘	๖๕๑๖.๖	๓๖๕๖.๖๖๗	๑๖๖.๓๓๓๓	๑๐	๐.๑๘๕๔
Total	๑๒	๑๒๐๑๙.๗๔๗๑	๗๒๐๗.๕	๘๓๘๒.๙	๓๙๑๓.๐๘๓			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๓ ปรากฏว่า ความแตกต่างของ
ความแปรปรวนของการเจ็บหน้าของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๒.๔ เปรียบเทียบความแปรปรวนการรักษาน้ำของเพศหญิง ระหว่าง
กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๘

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบความแปรปรวนการรักษาน้ำของเพศหญิง
ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	ss_x	sp	ss_y	ss'_y	ms'_y	df	F
A	๒	๖๖๓.๑๖๖	๕๖๕.๕	๕๖๖๑.๓	๓๓๕๑.๖๖๕	๖๖๖.๘๑๑	๒	
W	๒๖	๑๐๘๓.๕๖๖	๕๖๕๕.๐	๑๕๕๘๘.๑	๑๑๖๕๖.๒๖๖	๕๕๖.๐๐๖๑	๑๕	๑.๑๕๖๖
Total	๒๘	๑๗๔๖.๕๖๖	๑๒๒๑.๕	๒๑๒๕๖.๔	๑๕๐๐๗.๘๗๑			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๘ ปรากฏว่า ความแตกต่าง
ของความแปรปรวนของการรักษาน้ำ ของเพศหญิง ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม
และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .

๔.๒.๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศหญิง ระหว่าง
กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

ผลวิเคราะห์แสดงในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ของเพศหญิง ระหว่าง กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม
และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

Sources	df	SS_x	sp	SS_y	SS'_y	ms'_y	df	F
n	๒	๕๐.๖๔๘๐	๑๐.๐	๕.๕	๒๖.๐๗๕	๔.๐๕๓๐	๒	
W	๒๐	๑๕๖.๓๗๕๐	๑๒๐.๗	๑๔๗.๕	๖๕.๕๕๔	๓.๒๗๗๕	๑๘	๒.๒๔๗๖
Total	๒๒	๒๐๖.๐๒๓๐	๑๓๐.๗	๑๕๓.๐	๙๑.๖๓๐			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๕ ปรากฏว่า ความแตกต่างของความแปรปรวน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของเพศหญิง ระหว่าง กลุ่มที่ได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ
กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ ๔

บทย่อ อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการทดลองครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. เพื่อหาความแตกต่างของความเกรงใจ การโกหกหน้า เลียนหน้า รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

๒. เพื่อหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ การโกหกหน้า เลียนหน้า รักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนการทดลอง

๓. เพื่อเปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ การโกหกหน้า เลียนหน้า รักษาหน้าและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่าง

๔. เพื่อเปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ การโกหกหน้า เลียนหน้า รักษาหน้าและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม โดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ

กลุ่มตัวอย่าง

การ ศึกษาทดลองครั้งนี้ได้ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ชั้นปีที่ ๒ วิทยาลัยการเพ็ญบุรีวิ ทยาลงกรณ จำนวน ๕๐ คน ในการทดสอบก่อนการทดลอง และ เลือกกลุ่มทดลอง เหลือ ๔๕ คน เพื่อร่วมในการทดลอง ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม กลุ่มละ ๑๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบทดสอบ ๓ ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดความเกรงใจ แบบทดสอบวัดการรักษานา แบบทดสอบวัดความเกรงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเครื่องมือที่ประกอบการสร้างสถานการณ์การทดลอง ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. แบบทดสอบวัดความเกรงใจ

ใช้แบบทดสอบวัดความเกรงใจของ วีรยุทธ วิเชียรโชติ และคณะ ทั้ง วีราพร เทพวิระพงศ์ (๒๕๑๔) นำมาใช้วัดเคราะห์ตามบทบาทสัมพันธ์ (Role Differential scale) ซึ่งแยกออกเป็นบทบาทต่าง ๆ ทางจิตวิทยาสังคม คือ ในฐานะศิษย์กับอาจารย์ ในฐานะบุตรกับบิดามารดา ในฐานะเพื่อนที่สนิทสนม ในฐานะเพื่อนที่ไม่สนิทสนม ในฐานะเพื่อนบ้านที่สนิทสนม กัน ในฐานะเพื่อนบ้านที่ไม่สนิทสนมกัน ในฐานะตัวเรากับผู้มีบุญคุณ ในฐานะผู้น้อยกับผู้นั่งกับบัญชา ในฐานะนักเรียนรุ่นน้องกับรุ่นพี่ ทั้งหมดมีจำนวน ๘๒ ข้อ วีราพร เทพวิระพงศ์ ได้วัดเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (split-half) ได้ค่าความเชื่อมั่น .๖๒๐๔ (N= ๒๕๕) และผู้วิจัยได้วัดเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีเดียวกันได้ค่าความเชื่อมั่น .๖๑๖๗ (N= ๕๐)

๒. แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ใช้แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ อนันต์ จันทกรวี (๒๕๓๔) เป็นแบบทดสอบ ชนิดรูปภาพลายเส้นขาวดำ แผ่นละ ๑ รูป จำนวน ๖ แผ่น การตอบแบบทดสอบให้นักเรียนพิจารณาภาพอย่างรอบคอบแล้วให้นักเรียนแต่งเรื่อง เรื่องหนึ่งจากภาพ โดยใช้จินตนาการ ให้มีเค้าโครงเรื่องดี และ สมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่ทำได้ตามเวลาที่กำหนดให้ อนันต์ จันทกรวี ได้วัดเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๑๑๕ (N= ๑๔๐) ผู้วิจัยได้วัดเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีเดียวกัน ได้ค่าความเชื่อมั่น .๘๔๔๔ (N= ๕๐)

๓. แบบทดสอบวัดการรักษาน้ำ

ใช้แบบทดสอบที่ ประภาพิศ ศรีตระกูล และคณะ (๒๕๑๖) ได้ สร้างขึ้น ลักษณะของแบบทดสอบแต่ละข้อเป็นสถานการณ์ หนึ่ง ๆ ที่แตกต่างกัน ให้นักเรียนสมมติ ของตนเองว่า ถ้าตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นจะมีความรู้สึกอย่างไร แบบทดสอบทั้งหมดมี ๖๐ ข้อ แบ่งออกเป็นแบบทดสอบวัดความรู้สึกได้หน้า ๓๐ ข้อ และแบบทดสอบวัดความรู้สึกเสียหน้า ๓๐ ข้อ ประภาพิศ ศรีตระกูล ได้วัดเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง ได้ค่าความเชื่อมั่นรวม .๘๕๔๔ แบบทดสอบได้หน้า .๘๓๓๖ และแบบทดสอบเสียหน้า .๘๕๖๕ (N= ๒๓๐) ผู้วิจัยได้วัดเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีเดียวกัน ได้ค่าความเชื่อมั่นรวม .๘๐๓๐ แบบทดสอบได้หน้า .๘๐๑๔ และแบบทดสอบเสียหน้า .๘๐๔๔ (N= ๕๐)

๔. เครื่องมือที่ประกอบการสร้างสถานการณ์การทดลอง

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อสร้างสถานการณ์การทดลองแล้ว แบ่งออกเป็น ๒ ชุด ดังนี้

ชุดที่ ๑ ประกอบด้วยแผ่นพลาสติกสีม่วงตัดเป็นชิ้นส่วนรวม ๓๐ ชิ้น ซึ่งเมื่อทอชิ้นส่วนเหล่านี้เข้าด้วยกันสนิทแล้วจะได้รูปสี่เหลี่ยมจตุรัสขนาด ๑๒×๑๒ นิ้ว ใช้เวลาในการทำงาน ๑๕ นาที ผู้วิจัยได้ทดลองหาเวลาในการทอชิ้นส่วนจนสำเร็จ ๑๐ ครั้ง ได้เวลาเฉลี่ยประมาณ ๒๐ นาที

ชุดที่ ๒ ประกอบด้วยแผ่นพลาสติก สีน้ำเงินตัดเป็นชิ้นส่วนรวม ๖ ชิ้น ซึ่งเมื่อทอชิ้นส่วนเหล่านี้เข้าด้วยกันสนิทแล้ว จะได้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด ๓×๕.๓ นิ้ว ใช้เวลาในการทำงาน ๔ นาที ผู้วิจัยได้ทดลองหาเวลาในการทอชิ้นส่วนเหล่านี้จนสำเร็จ ๔ ครั้ง ได้เวลาเฉลี่ยประมาณ ๑๒ นาที

เหตุผลที่กำหนดเวลาในการทดลองน้อยกว่าเวลาเฉลี่ยของแต่ละชุดก็เพื่อให้ผู้รวมการทดลองไม่สามารถทำงานจนสำเร็จ เพื่อหลีกเลี่ยงตัวแปรเกี่ยวกับผลของการทำงาน และเพื่อให้สมเหตุสมผลในการตี ตม ชักตะทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑. ในการ เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง พบความแตกต่างเรื่อง ความเกรงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในทุกกลุ่ม ไม่พบความแตกต่างเรื่อง การเสียหน้า และการรักษาหน้า ในกลุ่มไกรวัฑฒ และ กลุ่มไม่ได้รับคำติ ถำวม และไม่พบความแตกต่างของการโดนหน้าในกลุ่มไม่ได้รับคำติ ถำวม แต่พบความแตกต่างของการโดนหน้าในกลุ่มได้รับคำติ กับกลุ่มไกรวัฑฒ และพบความแตกต่างของการเสียหน้า และการรักษาหน้าในกลุ่มไกรวัฑฒ

๒. การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏว่า ความเกรงใจไม่มีความสัมพันธ์กับการโดนหน้า เสียหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การโดนหน้า เสียหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แต่ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กับการรักษาหน้าในทางลบ การโดนหน้า และเสียหน้า มีความสัมพันธ์กับการรักษาหน้าในทางบวกและการรักษาหน้า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

๓. การเปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ การไต่หน้า เลียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏว่า การติ การชม และการไม่ติไม่ชม ไม่มีผลทำให้ ความเกรงใจ ไต่หน้า เลียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแตกต่างกัน

๔. การเปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ การไต่หน้า เลียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำติ กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

๔.๑ การติ การชม และการไม่ติไม่ชม ไม่มีผลทำให้ความเกรงใจ การไต่หน้า เลียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง เพศชายแตกต่างกัน

๔.๒ การติ การชม และการไม่ติไม่ชม ไม่มีผลทำให้ความเกรงใจ การไต่หน้า เลียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิงแตกต่างกัน

* อภิปรายผล

๑. การทดลองครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างในด้านความเกรงใจ และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ จากการเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองทั้งในกลุ่มได้รับคำติ และ กลุ่มได้รับคำชม

ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้อ้างไว้ว่า ความเกรงใจ และแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ ก่อนการทดลอง แตกต่างกับหลังการทดลอง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะแบบทดสอบวัดความเกรงใจ ที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบทดสอบวัดความเกรงใจในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป แต่การติ การชม ในการทดลองมีผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์เพียง ๒ คน คือ ผู้ทดลอง และผู้ร่วมทดลอง การติ การชม อาจจะมีผลต่อความเกรงใจ แต่ไม่รุนแรงพอ ที่จะทำให้ความเกรงใจในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปในแบบทดสอบเปลี่ยนแปลงได้ สำหรับแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์นั้น เป็นพลังงูใจที่เกี่ยวข้องกับ ผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง จากการทดลองปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทำงานได้ไม่แตกต่างกัน การกล่าวคำติ คำชม จึงไม่มีผลทำให้แรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงไปจากการทดลองได้

การทดลองครั้งนี้ พบความแตกต่างของการไต่หน้าในกลุ่มได้รับคำชม สอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ได้อ้างไว้ อธิบายได้ว่า การชมเป็นการเพิ่มความสำคัญ แสดงการยอมรับ ความสามารถของ บุคคลซึ่งมีผลทำให้ผู้รับคำชมมีความยินดี พอใจ มีความสุขใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในระหว่างไต่หน้า และพบว่า การเลียหน้า และการรักษาหน้า ในกลุ่มได้รับคำชม ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบ

ระหว่างก่อนและหลังการชม น่าจะเป็นเพราะ การกล่าวคำชม ถ้ากล่าวอย่างสมเหตุสมผลแล้ว จะไม่มีลักษณะ เปรียบเปรย หรือเยาะเย้ย จึงทำให้ผู้รับคำชมไม่มีความรู้สึกเสีหน้ำ และการรักษาน้ำ มากไปกว่าก่อนได้รับการชม

๒. การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์กับการรักษาน้ำในทางลบ ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้อ้างไว้ และประภาพิศ ศรีตระกูล (๒๕๑๔) พบว่า ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์กับการรักษาน้ำในทางลบเช่นเดียวกัน อธิบายได้ดังนี้ ตามทฤษฎีของ ชัลดิวน กล่าวว่าการรักษาน้ำเป็นการแปรพลังที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเมื่อบุคคล ได้รับการประเมินค่าทำให้สถานภาพของตนลดถอยลง ย่อมจะใช้กลวิธีป้องกันตัวที่จะไม่ยอมรับการประเมิน ปรากฏฉบับ กัทธเนตร (๒๕๑๕) กล่าวว่า บุคคลที่มีการรักษาน้ำมาก จะพยายามทำทุกสิ่งเพื่อ ให้ไ้หน้า แทะลึกเลียงการกระทำที่จะทำให้เสียหน้า ซึ่งมักจะเป็นการก้าวก่ายผู้อื่น หรือนับหนึ่ง เป็นบุคคลที่ก้าวร้าว ขาดความสุภาพ ซึ่ง เป็นลักษณะของผู้มีความเกรงใจน้อย แต่สำหรับผู้มี ความเกรงใจมากย่อมมีความสุภาพ อ่อนโยน ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นใด ๆ ย่อมไม่มีความต้องการ ที่จะให้คนอื่นประเมินคุณค่าของตน มักจะคอยฟังพาคคนอื่น จึงมีการรักษาน้ำต่ำ อย่างไรก็ตาม ความเกรงใจจะไม่มีลักษณะ เค้นไปทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อแยกวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับ การไ้หน้า และ เสียหน้า ปรากฏว่า ความเกรงใจไม่มีความสัมพันธ์กับการไ้หน้า และ เสียหน้า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ขัดกับสมมติฐานที่ได้อ้างไว้ว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่ง ประภาพิศ ศรีตระกูล พบว่า ความเกรงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยศึกษาจากเด็กนักเรียนไทย เชื้อสายไทย กับเด็กนักเรียนไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แตกต่างกัน

การไ้หน้า และ เสียหน้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรักษาน้ำ สอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งเอาไว้ อธิบายได้ว่า การไ้หน้า และ เสียหน้า เป็นความรู้สึกวิตกกังวลของบุคคลเนื่องจาก บุคคลมี "ระบบตัวฉัน" หรือ "หน้า" ที่พอังโท (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ, ๒๕๑๔) เมื่อรวมการไ้หน้า กับเสียหน้าเข้าแล้วกลายเป็นการรักษาน้ำ อย่างไรก็ตามไม่พบว่า การไ้หน้ามีความสัมพันธ์กับ เสียหน้า เพราะความรู้สึกไ้หน้าเป็นความรู้สึกกังวลเนื่องจากบุคคลรู้สึกว่ ความสำคัญของตนมีน้อย

จึงต้องพยายามกระทำทุกอย่างเพื่อเพิ่มพูนความสำคัญของตน ส่วนเสียหน้า เป็นความวิตกกังวลเนื่องจาก
ได้รับการประเมินความสำคัญของตนถูกลดระดับความสำคัญลงไป จึงทำให้ไคหน้าไม่มีความสัมพันธ์
กับเสียหน้า

การรักษาหน้า มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
 ที่ตั้งเอาไว้ว่า การรักษาหน้ามีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามที่ แมคเคิลลันด์
 (๑๙๖๑, ๒๓) - (๒๕) กล่าวว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกล้าเสี่ยงพอสมควร ทำงาน
 ให้เสร็จเพื่อความพอใจของตนเอง ท่องการทราบผลการกระทำของตนอย่างแน่ชัด จึงมีความต้องการ
 รักษาหน้าน้อย อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้าโดยสอคล้องกับ พรเทพ พัทธนาบุรุษ (๒๕๑๓)
 ที่พบในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน อายุปานกลาง อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 มีบุคลิกภาพที่คงที่พอประมาณ คาแกน และ มอส (Kagan & Moss, ๑๙๖๒, ๕๖) แยกอยู่ใน
 ขณะที่สังคมไทยกำลังคำนึงถึง ศีลธรรม และ จริยธรรมน้อยลง เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงทางความต่าง ๆ
 ในสังคม จึงถือว่า การทำความดี เพื่อความสำเร็จ และความพอใจของตนเอง เท่านั้นไม่พอเพียงแก่
 ความต้องการ การแสดงออกซึ่งความขยันขันแข็ง หรือเพื่อความสำเร็จ ย่อมมีความต้องการ
 การประเมินผลจากบุคคลอื่นด้วย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองยังเป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะเลื่อน
 สถานภาพของตนเองให้สูงขึ้น การทำงานใด ๆ ด้วยความขยันขันแข็ง และมุ่งหวังความสำเร็จก็เพื่อ
 จะรักษาหน้าของตนเอาไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มี
ความสัมพันธ์กับการไคหน้า และ เสียหน้า เนื่องจาก คะแนนรักษาหน้าซึ่งมีความสัมพันธ์กับ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคะแนนรวมของการไคหน้า และ เสียหน้า แต่เมื่อแยกวิเคราะห์พบว่า
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการไคหน้า และ เสียหน้า อาจจะเป็นเพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 ไม่มีลักษณะเด่นไปในทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะนั่นเอง

๓. เมื่อเปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ การไคหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มได้รับคำดี กลุ่มได้รับคำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำดี คำชม ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างของ ความเกรงใจ การไคหน้า เสียหน้า
รักษาหน้า และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ว่า
การดี การชม และการโบยตีไม่ชม มีผลทำให้ ความเกรงใจ ไคหน้า เสียหน้า รักษาหน้า และ

แรงงูใจไม่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบทดสอบเพื่อวัด ความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ ที่ไม่ใช่สถานการณ์การทดสอบ ความรุนแรงของการตี การชม ที่อาจจะมีผลต่อความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้าและแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ถ้าหากใช้แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์เฉพาะในการทดสอบโดยตรง แต่ไม่สามารถส่งผลให้พบว่าเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ไปของแบบทดสอบแตกต่างกัน

๕. เมื่อแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนของความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มไ้รับคำติ กลุ่มไ้รับคำชม และกลุ่มไม่ไ้รับคำติ คำชม ขวงเพศชาย และเพศหญิง ปรากฏว่า กลุ่มไ้รับคำติ กลุ่มไ้รับคำชม และกลุ่มไม่ไ้รับคำติ คำชม มีความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งในเพศชาย และเพศหญิง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ว่า กลุ่มไ้รับคำติ กลุ่มไ้รับคำชม และกลุ่มไม่ไ้รับคำติ คำชม มีความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันทั้งในเพศชาย และเพศหญิง อธิบายได้ว่า ความรุนแรงของ การตี และการชม ที่มีต่อความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ อาจจะแตกต่างกัน แต่ไม่รุนแรงพอที่จะทำให้วัดได้โดยแบบทดสอบเกี่ยวกับความเกรงใจ การไต่หน้า เสียหน้า รักษาหน้า และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ ที่ใช้ในครั้งนี้ ในเพศชาย เพศหญิง แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการทดลองครั้งนี้จะเห็นว่า การชมทำให้เกิดการไต่หน้าเพิ่มมากกว่าก่อนการชม การตีทำให้การเสียหน้า และรักษาหน้าเพิ่มมากกว่าก่อน การตี แต่การตี การชม ไม่มีผลทำให้ ความเกรงใจ และแรงงูใจไม่สัมฤทธิ์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างไปจากก่อนตีและชม จะเห็นว่า ผู้สร้างบุคลิกภาพของเจ็กในสังคม ควรใช้เรื่องล้อใจคิดนี้หรือไม่ จึงจะเป็นการสร้าง บุคลิกภาพที่เหมาะสมที่สุดในการพัฒนาสังคม

อนึ่งการทดลองครั้งนี้ เป็นการชม การตี ที่เนื่องจากการทำงานอย่างอื่น (การต่อชิ้นส่วน) ก่อนใช้แบบทดสอบ ไม่ใช่การชม การตี ในระหว่างการทำแบบทดสอบ จึงเข้าทำนองการสร้าง

สถานการณ์ทำให้ผู้ร่วมทดลองรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ผู้วิจัยจึงหวังว่า ผู้ที่จะนำเอาผลการทดลองครั้งนี้ไปใช้ควรคำนึงถึงข้อจำกัดนี้ด้วย สำหรับการศึกษา ที่ควรจะทำต่อไป มีดังนี้

๑. ศึกษาผลของการชม การติ ที่มีต่อความเกรงใจ การรักษาน้ำ และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กที่มีอายุระดับต่าง ๆ เพื่อให้การศึกษากว้างขวางยิ่งขึ้น

๒. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการทดลองในครั้งนี้โดยใช้แบบทดสอบที่เป็น สถานการณ์ เฉพาะ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทดลองเท่านั้น เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ได้ใช้ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพต่าง ๆ มีลักษณะเป็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป ทำให้ไม่พบความแตกต่าง ของผลการติ - การชม ต่อตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้

๓. การใช้แบบทดสอบที่วัดด้วยสถานการณ์ทั่วไป ถือเป็นวิธีวัดบุคลิกภาพนั้น ไม่ใช่วิธีที่ใช้ในจิตวิทยาสังคม เพราะถือว่า บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่เมื่อมาพบ ความเปลี่ยนแปลงในผลการวิจัยครั้งนี้ จึงทำให้เกิดปัญหาคือว่า ความเปลี่ยนแปลงนี้ เกิดขึ้นชั่วคราว ภายหลังการทดลองแล้วจะกลับเป็นอย่างเดิมหรือไม่ ควรจะได้นำการศึกษา ต่อไป

๔. ความผิดพลาดของการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของผู้สร้าง เกณฑ์ (อนันต์ จันทกรวี) ผิดพลาดไปจากที่ แมคเคลลแลนค์ ได้ตั้งเกณฑ์เอาไว้ว่า ต้องมี มาตรฐานอันดีเยี่ยม แต่ผู้สร้างเกณฑ์ได้ให้คะแนนจากรางวัลภายนอก และแม้ว่า วิธีการ ไปสู่ความสำเร็จ จะผิด ศีลธรรมก็ยังให้คะแนน ควรจะได้สร้างเกณฑ์ใหม่ให้ถูกต้อง ตามเกณฑ์ของ แมคเคลลแลนค์ เพราะมีดังนี้จะทำให้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการรักษาน้ำ ดังผลการวิจัยในครั้งนี้ และการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ควรจะให้คะแนนหลาย ๆ กัน เพื่อป้องกันความผิดพลาดอันอาจจะเกิดจากความรู้สึก ส่วนตัวของบุคคลด้วย

๕. การติ - การชม ในการทดลองครั้งนี้ อาจจะน้อยไป เพราะเมื่อสิ้นสุด การทำงานในแต่ละครั้งจึงกล่าวคำติ หรือคำชม ควรจะเพิ่มการติ - การชม ให้บ่อยครั้ง มากขึ้น เช่นอาจจะกล่าวคำติ - คำชม ทุก ๆ ๕ นาที เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จำรัส บุญญานันท์ มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล ของนักเรียน
ที่ประพฤติก้อยตามและที่ขัดกับสังคม ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๑๕ หน้า.
- ถนอม คงทอง การศึกษาค้นคว้าของการชม การตีพิมพ์ต่อการเรียน ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๓๗ หน้า.
- นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ไถ่หน้า - เลี่ยนหน้า วารสารจิตวิทยา ๒๕๑๔, ๒๓ หน้า.
- นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ เลี่ยนหน้า อุปสรรคต่อการวัดผล พัฒนาวัตถุ ๔ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๐๔ หน้า.
- นวลละออ เจียมสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา กับ
นิสิตคณะ วิศวกรรมศาสตร์ ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๑๗๖ หน้า.
- บุหงา วชิระศักดิ์มงคล การศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ ความเกรงใจ การรักษาน้ำ
และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน
ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดในภาคเหนือ ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๔๗ หน้า.
- ประภาภิส ศรีตระกูล การศึกษาความสัมพันธ์และ เปรียบเทียบความเกรงใจ การรักษาน้ำ และ
แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทยกับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพฯ
และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๑๖๕ หน้า.

ประสิทธิ์ บัวคลี่ การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนไทยต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ
 ปรินทิเนียนท์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๑๔๔ หน้า.

ปราศธยาปณิ กัทธเนตร ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ
และการปรับตัว ปรินทิเนียนท์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
 ๒๕๑๕, ๒๓๔ หน้า.

พยนต์ พันธุ์ศรี รายงานความก้าวหน้า ๒ โครงการวิจัยเรื่องความเกรงใจในคนไทย ๒๕๑๓,
 (โรเนียว) ๒ หน้า

พจน์ สะเพียรชัย ลักษณะของการศึกษาในระบบสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลง พัฒนาวิถีสล ๕
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๑๔๑ หน้า.

พรเทพ พัฒนานุรักษ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพลังจิตใจ เพื่อความสำเร็จ กับปัจจัยอื่น
บางประการ ในการปฏิบัติงานของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ปรินทิเนียนท์ ศิลปศาสตร์
 มหาบัณฑิต (การพัฒนาชุมชน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๕๑๗, ๑๑๔ หน้า.

เพ็ญกุล สุทธิวงศ์ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะและ ขบวนการของความเกรงใจ
ของคนไทย ปรินทิเนียนท์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
 ๒๕๑๖, ๑๓๔ หน้า.

เพราพรหม ประพิศรภา การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผล กับการอบรมสั่งสอนของ
บิดา มารดา ตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทย และวัยรุ่นจีน ปรินทิเนียนท์ ศุภศาสตร์มหาบัณฑิต
 คณะศุภศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๔๔ หน้า.

ภักดี ปรีวรณ การศึกษาความสัมพันธ์และ เปรียบเทียบความเกรงใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
การไต่หน้า เลื่อนหน้า ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน
ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภาคกลาง ปรินทิเนียนท์ การศึกษามหาบัณฑิต
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๑๖๑ หน้า.

มธุรส วีระกำแหง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ การคิดแบบไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง การยอมรับเลียงคู้ในการฝึกให้พึ่งตนเอง และ การยับยั้งให้พึ่งตนเองของเด็กไทยเรื้อราติไทย และ เด็กจีนเชื้อชาติจีน ในระดับอนุบาล ปริฎฎานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๖๕ หน้า.

มุกดา ศรียงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ของเด็กไทย และ เด็กจีน ปริฎฎานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕, ๑๑๓ หน้า.

ละม้ายมาศ ศรีพิทักษ์ การศึกษาพัฒนาการจากแง่จิตวิทยา ทฤษฎีและแรงคิดในการพัฒนาประเทศ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๐๘, ๘๓๖ หน้า.

วีรยุทธ วิเชียรโชติ ทฤษฎีสังคมไมตรีสัมพันธ์ ๒๕๑๖, (โรเนียว) ๒๕ หน้า.

วีราพร เทพวีระพงศ์ ความเกรงใจกับพฤติกรรมแก้แค้นในกลุ่ม ปริฎฎานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๒๕๓ หน้า.

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก สัมพันธภาพระหว่างประสบการณ์ในการเรียน และระดับความมุ่งหวังกับผลการกระทำ รายงานการวิจัยฉบับที่ ๑๑ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๑, ๓๔ หน้า.

อนันต์ จันทร์แก้ว การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ กับความคิดแบบสอบสวน และความถนัดทางการเรียน ปริฎฎานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๑๒๐ หน้า.

อมร รักษาศัพท์ การพัฒนาการบริหารกับ แบบพัฒนาประเทศ ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ ๒๕๑๕, ๓๐๓๖ หน้า.

อานนท์ อากาติรมย์ มนุษย์กับสังคม สังคมและวัฒนธรรมไทย โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ ๒๕๑๕, ๒๔๔ หน้า.

- Olinford, Wendell, Thailand its people, its society, its cultures
New Haven, Harf Press, 1958, 523 pp.
- David Mand Horari, Social Psychology, 1969, 479 pp.
- Fisher and Yates, Statistical Tables for Biological Agricultural
and Medical Research London, 1953, 126 pp.
- Foster, G. H. Traditional Cultures: and The Impact of Technological
Change, Harper and Row, New York, 1962.
- Gale, P. F. Developmental Behavior: A Humanistic Approach.
The Macmillan Company Collier - Macmillan Limited, London.
1969, 600 pp.
- Garrett, H. E. Statistics in Psychology and Education. Mc Kay,
New York, 1962, 478 pp.
- Hall and Liffey. Theories of Personality, John and sons Inc,
New York, 1970.
- Kagan, J. and Moss, H.A. Birth and Maturity: A Study in Psychological
Development, John Wiley and Sons, Inc. New York, 1962.
- Lindquist. Design and Analysis of Experiments in Psychology and
Education. Boston. 1965, 393 pp.
- Maslow, A.H. Motivation and Personality, Harper, New York,
1954, 411 pp.

McClelland, David C. Motivating economic achievement.

New York, Free Press, 1971, 415 pp.

Morrison and McIntyre, Schools and Socialization, Penguin

Education, 1971, 240 pp.

Phillipson, Herbert Phineas Thai Peasant Personality The
Patterning of interpersonal Behavior in the Village
of Iang Chan, Berkeley University of California Press,
1965, 231 pp.

Rosen, Bernard C, "Race Ethnicity and Achievement Syndrome"

American Sociological Review, 24:1, November 1969.

Rosen Bernard C., and Andrade R.D., "The Psychological

Origins of Achievement Motivation" Sociometry, 22: 1959

Sawson, Edward E. Birth order, Need Achievement and Conformity

The Shaping of Personality, Prentice Hall, Inc. England
Wood Cliffs, New Jersey, 1967.

Secord, Paul F. Backman, Carl W. Social Psychology.

Mc. Graw Hill Book Company. New York, 1964, 659 pp.

Spiegel, Murray R; Theory and Problem of Statistics; Schaum

Publishing Co., New York, 1969, 359 pp.

Stein, Maurice, R., Identity and Anxiety Collier. Macmilland

Limited, London, 1960, 658 pp.

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ ถามเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะพบในชีวิตประจำวัน เมื่อท่านประสบกับสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร มากน้อยแค่ไหน ตัวอย่าง ในฐานะที่ท่านเป็นศิษย์ท่านรู้สึกเกรงใจหรือไม่เกรงใจครูหรืออาจารย์ที่สนิทสนมเป็นกันเองกับท่าน ในสถานการณ์ต่อไปนี้หรือไม่อย่างไร

ยืมเงินรยบบาท เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง
ถ้าท่านทำเครื่องหมายวงกลมรอบเลขทางซ้ายมือ แสดงว่าท่านมีความเกรงใจ ถ้าตอบเลขมากและขีดไปทางซ้ายมือ แสดงว่าเกรงใจมากจนไม่กล้าขอยืมเงินเลย

ถ้าท่านเลือกตอบทางลบ แสดงว่าไม่เกรงใจ และถ้าตอบเลขติดลบมาก และขีดไปทางขวามือมาก แสดงว่าไม่เกรงใจเลย

ถ้าท่านตอบเลข ๐ แสดงว่ามีความรู้สึกกลาง ๆ กำกวมระหว่างความรู้สึกเกรงใจและไม่เกรงใจ

แบบสอบถามนี้ไม่จำกัดเวลา แต่ก็อย่าเสียเวลาในการตอบแต่ละข้อนานนัก ถ้าท่านลังเลใจไม่ทราบจะตอบข้อใดก็ ขอเสนอให้ท่านเลือกตอบตามความคิดครั้งแรกที่ท่านจะปฏิบัติจริง ๆ อย่าไปนึกถึงหลักวิชาใด ๆ หรือข้อที่ควรปฏิบัติ

คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการสอบในวิชาอื่น ๆ แะ จะไม่นำเอาไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล จะแสดงเพียงส่วนรวมเพื่อประโยชน์ในการศึกษา/และในด้านการพัฒนาประเทศเท่านั้น จึงขอให้ท่านสบายใจที่จะตอบอย่างเสรีตามความคิดของท่านจริง ๆ

.....
ชื่อ..... เพศ..... อายุ.....
รับ..... ภูมิสำเนา.....
เชื้อชาติบิดา..... เชื้อชาติมารดา.....
ภาษาพูดในบ้าน.....

ก. ในฐานะที่ท่านเป็นศิษย์ ความสัมพันธ์กับอาจารย์

๑. เข้าห้องเรียนสายกว่าอาจารย์ กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๒. เข้าพบเพื่อปรึกษาธุระส่วนตัว กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๓. ขอยืมสิ่งของ เงินทอง กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๔. เพื่อนให้ทราบเมื่อหมดเวลาสอน กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๕. หยุดเรียนโดยไม่ขออนุญาต กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๖. ทำผิดระเบียบของห้องเรียน เหนียวแน่น กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๗. เข้าไปทักท้วงขอ ความช่วยเหลือจากอาจารย์
- กำลังทำงาน เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง
๘. เข้าไปถามเรื่องการเรียนจากที่อาจารย์
- กำลังคิดธุระ เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง
๙. แสดงความคิดเห็นหรือคำติ ขัดแย้งด้วยเหตุผล
- ขณะกำลังเรียนไป กระทบ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทบ

ข. ในฐานะที่ท่านเป็นครู อาจารย์ ความสัมพันธ์กับศิษย์

๑๐. เรียกมาใกล้ชิดตัว กระทบ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทบ
๑๑. มอบหมายงานของห้องให้ทำ กระทบ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทบ
๑๒. ทำความผิดให้เด็กเห็น อาย ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่อาย
๑๓. เข้าคอยสายกว่าที่กำหนดไว้ อาย ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่อาย
๑๔. ว่ากล่าวตักเตือนในชั้นเมื่อประพฤติไม่ดี กระทบ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทบ

ค. ในฐานะที่ท่านเป็นบุตร ความสัมพันธ์กับบิดามารดา

๑๕. เมื่อมีความทุกข์ ขอให้ช่วย ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่ขอให้ช่วย
๑๖. ขอเงิน ข้าวของ เครื่องใช้ เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง
๑๗. คัดค้านความเห็น ไม่ยอมเชื่อฟัง กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า
๑๘. ขอเงินเพิ่มอีกเมื่อเงินไม่พอใช้ ขอบ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่ขอ
๑๙. กลับบ้านผิดเวลาโดยไม่ได้นอกล่วงหน้า เกรง ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เกรง
๒๐. ทำให้ท่านผิดหวัง เสียใจ ไม่สบายใจ กระทบ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทบ
๒๑. พาเพื่อนมาสนุกสนานที่บ้าน เช่น กินเลี้ยง กล้า ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กล้า

✕

๕. ในฐานะที่ท่านเป็นเพื่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อนที่สนิทสนม

๒๑. ขอความช่วยเหลือ	กล้า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่กล้า
๒๓. ขอยืมข้าวของ เงินทอง	ขอยืม	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ขอยืม
๒๔. ตักเตือนตรง ๆ เมื่อเขาทำผิด	ตักเตือน	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ตักเตือน
๒๕. เมื่อเราฉุนเฉียว	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๒๖. เมื่อมีความทุกข์	ปรึกษา	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ปรึกษา
๒๗. รบกวนขณะที่เพื่อนกำลังนอนหลับ	กล้า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่กล้า
๒๘. ทำของ ๆ เพื่อนชำรุดเสียหาย	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๒๙. ขอความช่วยเหลือจากครู การเรียน	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๓๐. ใต้เพื่อนคอยในขณะที่เราศึกษาระ	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๓๑. ให้เพื่อนทำงานส่วนตัวให้	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๓๒. ขอของคืนเมื่อเพื่อนขอยืมจากเรา	กล้า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่กล้า
๓๓. เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ	ทอว่า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ทอว่า
๓๔. เมื่อความเห็นของเราไม่ตรงกับเขา	โต้แย้ง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่โต้แย้ง
๓๕. เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยทำงานแก่เราไม่มีเวลา									

๓๖. หยิบสิ่งของไปใช้โดยไม่ได้ออกขอร้องหา	ปฏิเสธ	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ปฏิเสธ
	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง

✓ จ. ในฐานะที่ท่านเป็นเพื่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ไม่สนิทสนม

๓๗. ขอยืมข้าวของ เงินทอง	ขอยืม	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ขอยืม
๓๘. ให้เพื่อนทำงานส่วนตัวให้	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๓๙. รบกวนขณะที่เพื่อนกำลังนอนหลับ	กล้า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่กล้า
๔๐. ทำของ ๆ เพื่อนชำรุดเสียหาย	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๔๑. ให้เพื่อนคอยในขณะที่เราศึกษาระ	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง
๔๒. ขอของคืนเมื่อเพื่อนขอยืมจากเรา	กล้า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่กล้า
๔๓. เมื่อความเห็นของเราไม่ตรงกับเขา	โต้แย้ง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่โต้แย้ง
๔๔. เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ	ทอว่า	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่ทอว่า
๔๕. ขอความช่วยเหลือจากครู การเรียน	เกรง	ก	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เกรง

๔๖. เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยทำงานแต่เราไม่มี

เวลา

ปฏิเสธ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ปฏิเสธ

๔๗. เมื่อเราผิดนัด

เกรง

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่เกรง

๔๘. เมื่อมีความทุกข์

ปรึกษา

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ปรึกษา

✓ ฉ. ในฐานะที่เป็นเพื่อนบ้านที่สนิทสนมกัน

๔๙. ขอความช่วยเหลือ

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๕๐. เมื่อเห็นเขาทำผิด

ชักชวน

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ชักชวน

๕๑. ขอยืมข้าวของเครื่องใช้

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๕๒. ขอของคืนเมื่อเขายืมของเราไป

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๕๓. ถ้าเราทำเสียงดัง หรือเปิดวิทยุดัง

เกรง

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่เกรง

๕๔. เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยเหลือแต่ไม่วาง

ปฏิเสธ

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ปฏิเสธ

๕๕. ในกรณีที่เราไม่เห็นด้วยกับความคิดของเขา

โต้แย้ง

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่โต้แย้ง

✓ ช. ในฐานะที่เป็นเพื่อนบ้านที่ไม่สนิทสนมกัน

๕๖. ขอความช่วยเหลือ

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๕๗. เมื่อเห็นเขาทำผิด

ชักชวน

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ชักชวน

๕๘. ขอยืมข้าวของเครื่องใช้

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๕๙. ขอของคืนเมื่อเขายืมของเราไป

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๖๐. ถ้าเราทำเสียงดังหรือเปิดวิทยุดัง

เกรง

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่เกรง

๖๑. เมื่อถูกขอร้องให้ช่วยเหลือแต่เราไม่วาง

ปฏิเสธ

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ปฏิเสธ

๖๒. ในกรณีที่เราไม่เห็นด้วยกับความคิดของเขา

โต้แย้ง

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่โต้แย้ง

๓. ในฐานะที่ทำงานกับผู้มีคุณ

๖๓. เมื่อมีความทุกข์

ปรึกษา

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ปรึกษา

๖๔. ขอความช่วยเหลือ

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๖๕. ขอยืมข้าวของเงินทอง

กล้า

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่กล้า

๖๖. ชักชวนเมื่อเห็นเขาทำผิด

ชักชวน

๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ชักชวน

๒๗. แสดงความคิดเห็น โต้แย้งควยเหตุผล โต้แย้ง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่โต้แย้ง
๒๘. แสดงความโกรธเมื่อเราไม่พอใจเขา กระทำ ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ
๒๙. ทำความผิดหรือนำความเสียใจมาให้เขา เกรง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง

๓. ในฐานะที่ทำงานเป็นผู้น้อย ความสัมพันธ์กับผู้นั่งคันบิด

๓๐. ชักคำสั่งผู้นั่งคันบิด กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า
๓๑. ผู้นั่งคันบิดรอกเงินค่าอาหารให้ เกรง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง
๓๒. ขอยืมเงินหรือสิ่งของทาง ๆ กระทำ ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ
๓๓. ขอความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัว กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า
๓๔. ไปทำงานสายหรือกลับก่อนเวลา เกรง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง
๓๕. แสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งควยเหตุผล

ในเรื่องการงาน กระทำ ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ

๓๖. คุยกับเพื่อนที่มาเยี่ยมหรือทางโทรศัพท์
- ในขณะที่อยู่ที่ทำงาน เกรง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่เกรง

๔. ในฐานะที่เป็นนักเรียนรูบน้อง ความสัมพันธ์กับรุ่นพี่

๔๐. ขอความช่วยเหลือ กระทำ ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กระทำ
๔๑. เมื่อเขาทำในสิ่งที่เราไม่พอใจ ทอว่า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ทอว่า
๔๒. เมื่อกล่าวความคิดเห็นไปกรงกับ โต้แย้ง ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่โต้แย้ง
๔๓. ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือเมื่อถูกขอร้อง กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า
๔๔. เมื่อเห็นเขาทำผิด ตักเตือน ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่ตักเตือน
๔๕. ขอของคืนเมื่อเขายืมของเราไป กล้า ๓ | ๒ | ๑ | ๐ | -๑ | -๒ | -๓ | ไม่กล้า

.....

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับ ความรู้สึกนึกคิดและ การปฏิบัติของท่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดในชีวิตประจำวัน ว่าท่านมีความรู้สึกอย่างไร หรือจะปฏิบัติอย่างไรมาก่อนแล้วไหน ใน สถานการณ์ที่ให้นั้น

ตัวอย่าง ในงานโรงเรียน วิจัยซึ่งเป็นนักเรียนของโรงเรียนไคร้ร้องเพลง ๒ เพลงติดต่อกัน

แต่เมื่อร้องเพลงแรกนั้น วิจัยขึ้นเสียงผิด จึงร้องด้วยความลำบากและเสียง
หลงเป็นบางตอน ถ้าท่านเป็นวิจัย ท่านจะร้อง เพลงที่สองต่อไปหรือไม่

ไม่ร้องต่อ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ // ร้องต่อ

ถ้าท่านทำเครื่องหมายวงกลมรอบเลขทางซ้ายมือ แสดงว่าท่านจะ "ไม่ร้องต่อ"

ถ้าเลขมากและขีดไปทางซ้าย แสดงว่าท่านไม่คิดที่จะ ร้องต่อ

ถ้าท่านทำเครื่องหมายวงกลมรอบเลขทางขวามือ แสดงว่าท่านจะ "ร้องต่อ" และ ถ้าเลข
ติดลบมาก และขีดไปทางขวามือมาก แสดงว่ามีความมั่นใจที่จะ "ร้องต่อ" มากขึ้น

ถ้าท่านตอบเลข ๐ แสดงว่า มีความรู้สึกกลาง ๆ ก้ำกึ่งกันระหว่างการปฏิบัติจะร้องต่อและ
ไม่ร้องต่อ

แบบสอบถามนี้ไม่ว่าจะใช้เวลา แรกก็อย่า เสียเวลาในการตอบแต่ละข้อมากนัก ถ้าท่านลังเลใจ
ไม่ทราบจะตอบข้อใดดี ขอเสนอให้ท่าน เลือกตอบตามความรู้สึกครั้งแรกที่ท่านจะปฏิบัติจริง ๆ อย่างนึกถึง
เกณฑ์ หรือหลักวิชาใด ๆ ให้ยึดถือความรู้สึกนึกคิดของท่านเป็นเกณฑ์

คำตอบของท่าน ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการสอบในวิชาอื่น ๆ และ จะไม่นำเอาไปเปิด
เผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล จะแจ้ง เพียงส่วนรวมเพื่อประโยชน์ในก้นการศึกษาและด้านการพัฒนา
ประเทศเท่านั้น จึงขอให้ท่านสบายใจที่จะตอบอย่างเสรีตามความคิดของท่านจริง ๆ

ชื่อ เพศ..... อายุ.....

ชั้น..... ภูมิลำเนา.....

เชื้อชาติบิดา..... เชื้อชาติมารดา.....

ภาษาพูดในบ้าน.....

๔. วนิดาเดินข้ามถนน แต่ไม่ได้ข้ามทางม้าลาย เมื่อผู้จราจรเห็น จึงชี้ไปให้เธอไปข้ามทางม้าลาย ท่านคิดว่า วนิดาจะรู้สึกอย่างไร

โกรธและอาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ซ้ำ

๕. อุนาทำถุงผลไม้หล่น ผลไม้กลิ้งออกจากถุงเกลื่อนกระเจาย ผู้คนต่าง ๆ หันมามองเธอ อุนาอายมาก ไม่ยอมเก็บผลไม้ชิ้น รับเงินหนีไปโดยเร็ว ถ้าท่านเป็นอุนาท่านจะทำเช่นนี้หรือไม่

ทำ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่ทำ

๖. เมื่อครูเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน ศักดา มักจะลุกขึ้นแสดงความคิดเห็น โดยไม่กลัวว่า ความคิดเห็นนั้นจะดีหรือไม่ ท่านกล้าทำแบบศักดาหรือไม่

ไม่กล้า / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / กล้า

๗. สมบัติชวนจันทร์เพ็ญไปรับประทานอาหารกลางวันด้วย บังเอิญจันทร์เพ็ญพบเพื่อนเก่าจึงชวนไปด้วย เมื่อรับประทานเสร็จ ปรากฏว่าสมบัติมีเงินไม่พจ่าย ต้องให้จันทร์เพ็ญจ่ายไปก่อน ท่านเห็นว่าเรื่องราวของสมบัติ เป็นเรื่องน่าอายหรือเป็นเรื่องธรรมดา

อาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / เรื่องธรรมดา

๘. วลลภาไปในงานงานหนึ่ง เธอแต่งกายด้วยชุดธรรมดาที่สุดในงาน คนส่วนมากแต่งกายด้วยชุดที่งามหรูหรา ท่านคิดว่าวลลภาจะมีความรู้สึกอย่างไร

อาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่อาย

๙. มยุรีรักการถ่ายรูปมาก เมื่อถึงงานสังสรรค์ก็เลยเฝ้าเลือกให้เป็นช่างภาพงานจัดในเวลา กลางคืนจึงต้องใช้แฟลช มยุรีไม่เคยถ่ายรูปโดยใช้แฟลชมาก่อนเลย แต่ก็ได้รับคำแนะนำจากร้าน เป็นอย่างดี อยู่มากในงานนั้นต่างก็ชมเชยมยุรี เพราะเห็นท่าทางคล่องแคล่ว และเป็นช่างภาพหญิง แต่เมื่อเอาฟิล์มไปอัดปรากฏว่าภาพติดเพียง ๔ ภาพเท่านั้น ถ้าท่านเป็นมยุรีท่านจะรู้สึกอย่างไร

เสียหน้า / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ซ้ำ

๑๐. ไหวพจน์เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับ เก่ง แต่สอบเข้าเรียนต่อในสถาบันอื่นไม่ได้ ในขณะที่เพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า สอบเข้าได้ ท่านคิดว่าไหวพจน์จะรู้สึกอย่างไร

อาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่อาย

๑๑. นวลจันทร์ไปสมัครประกวดร้องเพลง เมื่อนวลจันทร์ร้องเพลงเสร็จกรรมการตัดสินวิจารณ์ และชี้แจงข้อบกพร่อง และผลปรากฏว่านวลจันทร์ไม่ได้รับเลือกเป็นนักร้อง ถ้าท่านเป็นนวลจันทร์ ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร

อายและโกรธ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ยอมรับ

๑๖. เมื่อรถประจำทางเบรคอย่างแรง มาลีซึ่งเป็นอยู่ตอนหน้ารถเลี้ยวหลักล้มลง มาลีมีอาการ
รับลงจากรถทั้ง ๆ ที่ยังไม่ถึงจุดหมาย ถ้าท่านเป็นมาลีท่านจะทำอย่างมาลีนี้หรือไม่

ถ้า / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่ทำ

๑๗. ธวัชได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันแบดมินตันชายเดี่ยว ธวัชรู้สึก
วิตกกังวลกลัวแพ้มาก ถ้าท่านเป็นธวัช ท่านจะมีความรู้สึกกังวลเช่นนี้หรือไม่

กังวล / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่กังวล

๑๘. สหกรณ์ในโรงเรียนของสถาพรฯ ทนุเป็นประจำ สถาพรจึงอาสาเข้ามาบริหารงาน
แต่สหกรณ์ก็ยังประสบความสําเร็จอีก ถ้าท่านเป็นสถาพร ท่านจะคิดหาเหตุผลมาแก้ตัว
หรือยอมให้คนอื่นว่าท่านไม่มีทางจะสามารถ

แก้ตัว / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ยอมรับ

๑๙. ในการเสนอความคิดเห็นในที่ประชุม ถ้ามีคนอื่นเสนอความคิดเห็นดีกว่าท่าน ท่านมักจะรู้สึก

ไม่พอใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่พอใจ

๒๐. ฉัตรชัยได้เตรียมตัวดูหนังสื่อบ่อยมากจนเพื่อน ๆ รู้กันทั่ว แต่ปรากฏว่าผลการสอบ
ของเขาบอกว่าเพื่อนที่ใช้เวลาดูหนังสื่อบ่อยกว่า ท่านคิดว่าฉัตรชัยมีความรู้สึกอย่างไร

อวย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่อวย

๒๑. เมื่อพนักงานต้อนรับของร้านอาหารแห่งหนึ่ง บริการแก่ท่านไม่เท่าเทียมกับคนอื่น
ท่านรู้สึกโกรธพนักงานต้อนรับคนนั้นมากน้อยเพียงใด

มาก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / น้อย

๒๒. สุพจน์ได้เคยปัญหาทางวิชาการกับเพื่อน ๆ แต่เหตุผลของสุพจน์สุพจน์เพื่อนไม่ได้ สุพจน์

รู้สึกโกรธและไม่พอใจมาก ถ้าท่านเป็นสุพจน์ท่านจะรู้สึกอย่างไร

โกรธ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่โกรธ

๒๓. ครูประจำชั้นเตือนชัยยังไข้รับปรุงตัวเองในด้าน การเรียนและความประพฤติในชั้นเรียน
ถ้าท่านเป็นชัยยังจะมีความรู้สึกอย่างไร

โกรธ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่โกรธ

๒๔. คมสันออกไปรายงานหน้าชั้น เพื่อน ๆ สักถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขารายงานนั้น
แต่คมสันตอบไม่ได้ ท่านคิดว่าคมสันจะมีความรู้สึกอย่างไร

อวย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่อวย

๒๕. สมพงษ์ประติษฐ์เรือเล็ก ๆ ให้เล่นในน้ำโดยใช้แบตเตอรี่และใบพัดได้ จึงต้องการให้เพื่อน ๆ ดูครั้นถึงเวลาแสดงจริง เรือกลับไม่เล่น ไม่ว่าสมพงษ์จะแก้ไขอย่างไรก็ตาม ถ้าท่านเป็นสมพงษ์ท่านจะรู้สึกอย่างไร

เสียหน้า / ๑ / ๒ / ๓ / ๔ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่เสียหน้า

๒๖. หลังจากที่นิพนธ์แพ้การแข่งขันยิงป้องกันกับนักเรียนโรงเรียนหนึ่ง ด้วยคะแนนเป็นจำนวนมากแล้ว นิพนธ์ก็ปฏิเสธที่จะแข่งขันกับใคร ๆ ต่อไป ท่านมีความรู้สึกตรงกับนิพนธ์มากน้อยเพียงใด

มาก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / น้อย

๒๗. ทศพร เป็นตัวแทนรุ่นในการแข่งขันกีฬากับรุ่นน้อง ผลปรากฏว่า ทศพร เป็นฝ่ายแพ้ ถ้าท่านเป็นทศพร ท่านจะรู้สึกอย่างไร

โกรธและอาาย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่โกรธและไม่อาาย

๒๘. ในขณะที่อรรณวลากำลังฟังเพลงวิทยุอยู่ ขณะกำลังอ่านหนังสืออยู่ก็อดให้เธอเปิดเบา ๆ อรรณวลู้สึกโกรธมาก ถ้าท่านอยู่ในสถานการณ์เช่นอรรณวลท่านจะรู้สึกอย่างไร

โกรธ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่โกรธ

๒๙. วีระ, วิชัย, และภพ ได้รับเสนอชื่อเพื่อเลือกเป็นหัวหน้าชั้น ผลปรากฏว่า ภพได้คะแนนเสียงน้อยที่สุด ถ้าท่านเป็นภพ ท่านจะรู้สึกอย่างไร

เสียหน้า / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่เสียหน้า

๓๐. ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ ครูถามคำถามนิคม นิคมตอบไม่ได้จึงถูกตำหนิว่า ไม่เอาใจใส่การเรียน ถ้าท่านเป็นนิคม ท่านจะรู้สึกอย่างไร

โกรธ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่โกรธ

.....
เมื่อท่านตอบแบบสอบถามคุณลักษณะชุด ก. นี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

โปรดพลิก หน้าแบบสอบถามชุดต่อไป

แบบสอบถามบุคลิกภาพชุด ข.

๑. ชัยพจน์ช่วยผู้หนึ่ง ซึ่งกำลังจะกระโดดน้ำตายและต่อมาปรากฏข่าวพร้อมกับรูปของชัยพจน์ ในหนังสือพิมพ์ ก่อนตายชาวโลกลาวชมเชยเขาด้วย ท่านคิดว่าชัยพจน์มีความรู้สึกอย่างไรใน สถานการณ์เช่นนี้

ภาคภูมิใจเป็นชาว / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / อายที่เป็นชาว

๒. ท่านชอบให้คนอื่นทำความเข้าใจกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด

มาก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / น้อย

๓. ท่านเคยหาสิ่งที่ ท่านคิดว่าดี โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของเพื่อนบ่อยมากน้อยเพียงใด

บ่อย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่เคย

๔. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ที่อยู่บังคับบัญชา ถ้าท่านทราบว่ามีคนบิณฑาเจ้านาย ท่านจะนำเรื่องนั้นมาเล่า ให้เจ้านายฟังหรือไม่

เล่า / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่เล่า

๕. นิภาพรอมที่จะช่วยเหลืองานของบุคคลอื่น มากกว่าที่จะช่วยทำงานในบ้านของเธอเอง เพราะพอใจ ที่จะได้รับคำยกย่องชมเชยจากบุคคลอื่น ท่านเคยมีความรู้สึกเช่นนิภาพรบ่อยครั้งมากน้อยเพียงใด

มาก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / น้อย

๖. ชงชัยเป็นนักเรียนที่มาช่วยครูสอนทำงานทุกวันเสาร์ วันอาทิตย์และวันหยุดราชการ แต่ครูสอนที่ ไม่เคยชมเชยชงชัยเลย ท่านคิดว่าชงชัยจะ มีความรู้สึกอย่างไร

น้อยใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่น้อยใจ

๗. ปราโมทย์ทราบว่า ครูประจำวิชาวิทยาศาสตร์ว่าชื่อของเขาได้ดีในขณะที่ว่าชื่อเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ ไม่ได้ ท่านคิดว่าปราโมทย์จะมีความรู้สึกอย่างไร

ภูมิใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / เฉย ๆ

๘. เมื่อโฆษกของงานประกาศให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งที่มีการแสดงบนเวที ส่งตัวแทนออกไปรับรางวัล ท่านคิดว่า พรรณีในฐานะผู้แสดงคนหนึ่งอยากจะเป็นตัวแทนออกไปรับรางวัลหรือไม่

อยาก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่อยาก

๙. เมื่อครูขอร้องให้ท่านช่วยทำงานสำคัญอย่างหนึ่งอย่างใดในขณะที่ท่านกำลังมีงานส่วนตัวต้องทำอยู่ เช่นกัน ในกรณีเช่นนี้ ท่านมักจะกระทำอย่างไร

รับงานที่ถูก
ขอรองก่อน / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ทำงานของท่าน
ให้เสร็จก่อน

๓๐. ในชั้นเรียนของเขาวรัตน์ ถ้าคนไหนมีปัญหเกี่ยวกับการเรียนมักจะไปถามเขาวรัตน์ หรือถูกแนะนำให้ไปถามเขาวรัตน์เสมอ ถ้าท่านเป็นเขาวรัตน์ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร

ภาคภูมิใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไร้ค่า

๓๑. ในการทำงานใด ๆ มนุษย์รู้สึกพอใจมาก ถ้าได้ทำงานในหน้าที่สำคัญ และไม่พอใจเมื่อต้องเป็นลูกมือคนอื่น ท่านมีความรู้สึกตรงกับมดูลีบ้างหรือไม่

ตรง / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่ตรง

๓๒. เพื่อน ๆ ใจช่วยเหลือสุเทพทำงานที่ตรูมอหมายให้เขาทำจนสำเร็จ และได้รับความช่วยเหลือจากครู ท่านคิดว่าสุเทพอยากจะบอกครูหรือไม่ว่า เขาได้รับความช่วยเหลือจากใคร

ไม่บอก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / บอก

๓๓. ท่านเคยอาสาทำงานให้แก่วัยใหญ่หรือผู้บังคับบัญชา โดยที่ท่านไม่ชอบและไม่มีความถนัดในงานที่รับอาสาั้น บ่อยครั้งมากน้อยเพียงใด

บ่อย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่เคย

๓๔. อคติมักจะมีกับเพื่อนร่วมงานที่ไม่กล้าเข้าหาครู หรือรับอาสาเพื่อนที่เขื่องช้า นำผลงานของเขาเสนอต่อครูเสมอ ๆ ท่านเคยทำอย่างอคติกับบ่อยมากน้อยเพียงใด

บ่อย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่เคย

๓๕. เสน่ห์ได้รับทุนนักเรียนเรียนดีแต่ยากจน ท่านคิดว่าเสน่ห์อยากให้อาจารย์ใหญ่มอบทุนให้แก่เขาในที่ประชุมนักเรียนหรือไม่

ชอบ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่ชอบ

๓๖. ในขณะที่เพื่อน ๆ กำลังถกเถียงปัญหาเรื่องหนึ่งอยู่ บังเอิญวีระชัยเดินเข้ามาไต่ถาม และเขาพอจะมีความรู้ในเรื่องนั้นบ้าง เขาจึงเข้าไปพูดให้เพื่อน ๆ ฟัง ถ้าท่านเป็นวีระชัยท่านจะทำเช่นนั้นหรือไม่

ทำ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่ทำ

๓๗. นฤมลเป็นนักเรียนที่เคยเรียนดี และ เคยให้ความช่วยเหลือโรงเรียนเป็นอย่างดี เมื่อเรียนจบแล้ว นฤมลสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งได้ เมื่อถึงงานสังสรรค์ศิษย์เก่า นฤมลไปงานนี้ด้วย ปรากฏว่าไม่มีใครพูดถึงนฤมลถึงเรื่องเรียนต่อเลย ถ้าท่านเป็นนฤมลท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร

น้อยใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่น้อยใจ

๑๘. ถ้าท่านมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ท่านคิดจะบอกให้คนรู้จักท่านทราบโดยวิธีใด

ประกาศทาง / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่เป็นการส่วนตัว
หนังสือพิมพ์ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / เฉพาะบางคน

๑๙. ญาติเชิงงามตาไปงานวันเกิดของพี่สาวเธอ โดยที่ไม่ได้เชิญเพื่อนร่วมห้องคนอื่น ๆ ไปด้วย ถ้าท่านเป็นงามตาท่านจะรู้สึกอย่างไร

จิตใจที่ได้รับเชิญ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / อยากให้ญาติชวนเพื่อน
คนเดียว / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / คนอื่น ๆ ไปด้วย

๒๐. ท่านต้องการให้ผู้ใหญ่และเพื่อน ๆ ชมเชยการทำงานและบุคลิกภาพบางด้านของท่านก่อนหน้าบุคคลอื่นหรือไม่

ต้องการ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่ต้องการ

๒๑. แจ่มจันทร์มาโรงเรียนในตอนเช้า แล้วจัดโต๊ะเรียนให้เรียบร้อย ดูแลห้องเรียนให้สะอาด จัดโต๊ะครูให้สวยงาม แต่เมื่อครูมา ครูไม่ชมความเปลี่ยนแปลงนี้เลย ท่านคิดว่า แจ่มจันทร์จะหาเช่นนี้ในวันต่อไปหรือไม่

ทำ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่ทำ

๒๒. ท่านรับอาสาเพื่อนร่วมงานที่ไม่กล้าเข้าหาครู หรือรับอาสาเพื่อนที่เชื่องช้า เพื่อนำผลงานของเขาเสนอต่อครูบ่อยมากน้อยเพียงใด

บ่อย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่เคย

๒๓. ประมุขได้ให้ความช่วยเหลือพนักงาน แต่พนักงานไม่ขอบหรือแสดงความขอบคุณในการช่วยเหลือของประมุขเลย ท่านคิดว่าประมุขจะมีความรู้สึกอย่างไร

ผิดหวัง / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่ผิดหวัง

๒๔. ท่านเคย อาสาช่วยเหลือหรือทำงานให้ผู้ใหญ่ หรือครูอาจารย์ โดยที่ผู้ใหญ่เหล่านั้นยังไม่ได้ขอรับบ่อยเพียงไร

บ่อย / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่เคย

๒๕. ครูให้สมพรเล่าประวัติของโบราณสถานแห่งหนึ่ง คาดคิดว่าสมพรเล่าไม่ละเอียด และบางตอนคลาดเคลื่อน จึงยกมือขอพูดและเล่าเพิ่มเติมที่สมพรไม่ได้เล่า ครูชมคาดคิดว่าท่านจะทำเช่นนี้หรือไม่

ทำ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / ๑ / ๒ / ๓ / ไม่ทำ

๒๖. กรุณอบหมายให้ไพจิตร เป็นผู้รับผิดชอบในงานสำคัญอย่างหนึ่ง ท่านคิดว่าเขาจะปฏิบัติอย่างไร

ยินดีทำ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / เสนอผู้ที่มีความสามารถ

๒๗. นาริรัตน์กลายเป็นที่รู้จักของเพื่อน ๆ ครูอาจารย์ และเพื่อน ๆ ของพี่สาว เพราะพี่สาวของเธอ
สอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ได้ที่ ๑ ของประเทศไทย ท่านคิดว่านาริรัตน์พอใจในสถานการณ์นี้หรือไม่

พอใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่พอใจ

๒๘. ท่านมีความรู้สึกอย่างไร เมื่อรับบริการจากผู้อื่นเป็นพิเศษกว่าเพื่อน

พอใจ / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่พอใจ

๒๙. กานดา รับอาสาครูประจำชั้นว่า จะหาดอกบานไม่รู้โรยที่จะใช้ในการทำพวงมาลาสำหรับวันที่ ๒๓

ตุลาคมมาให้ แต่พอถึงเวลาเรียนกานดาต้องไปทำธุระให้คุณแม่ของเธอ เธอจึงขอร้องให้เพื่อน ๆ

๔ - ๕ คนไปเก็บดอกบานไม่รู้โรยแทน เช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อเธอนำดอกบานไม่รู้โรยไปให้ครู ครูชม

กานดาที่หาดอกไม้ใหญ่ ๆ สีสวย ๆ และ ได้จำนวนมาก กานดา รู้สึกพอใจคำชมของครูมาก ถ้าท่านเป็น

กานดา ท่านจะรู้สึกเช่นนี้หรือไม่

รู้สึก / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่รู้สึก

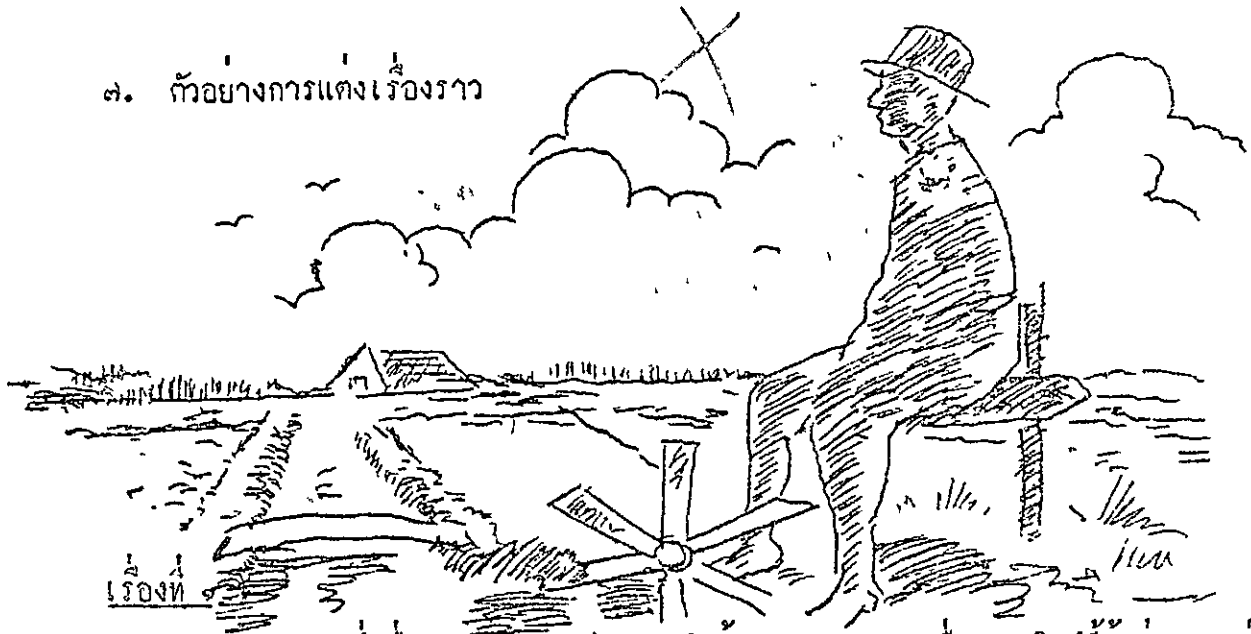
๓๐. ชาติชาย มีโอกาสไปเที่ยวชมพร้อมกับคณะของนายอำเภอ นายอำเภอได้แนะนำให้ชาวชนบทว่า

ว่า ชาติชาย เป็นหลานของนายอำเภอทั้ง ๆ ที่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น ท่านคิดว่าชาติชายจะมี

ความรู้สึกอย่างไรในการไปเที่ยวคราวนี้

มีความสุข / ๓ / ๒ / ๑ / ๐ / -๑ / -๒ / -๓ / ไม่สบายใจ

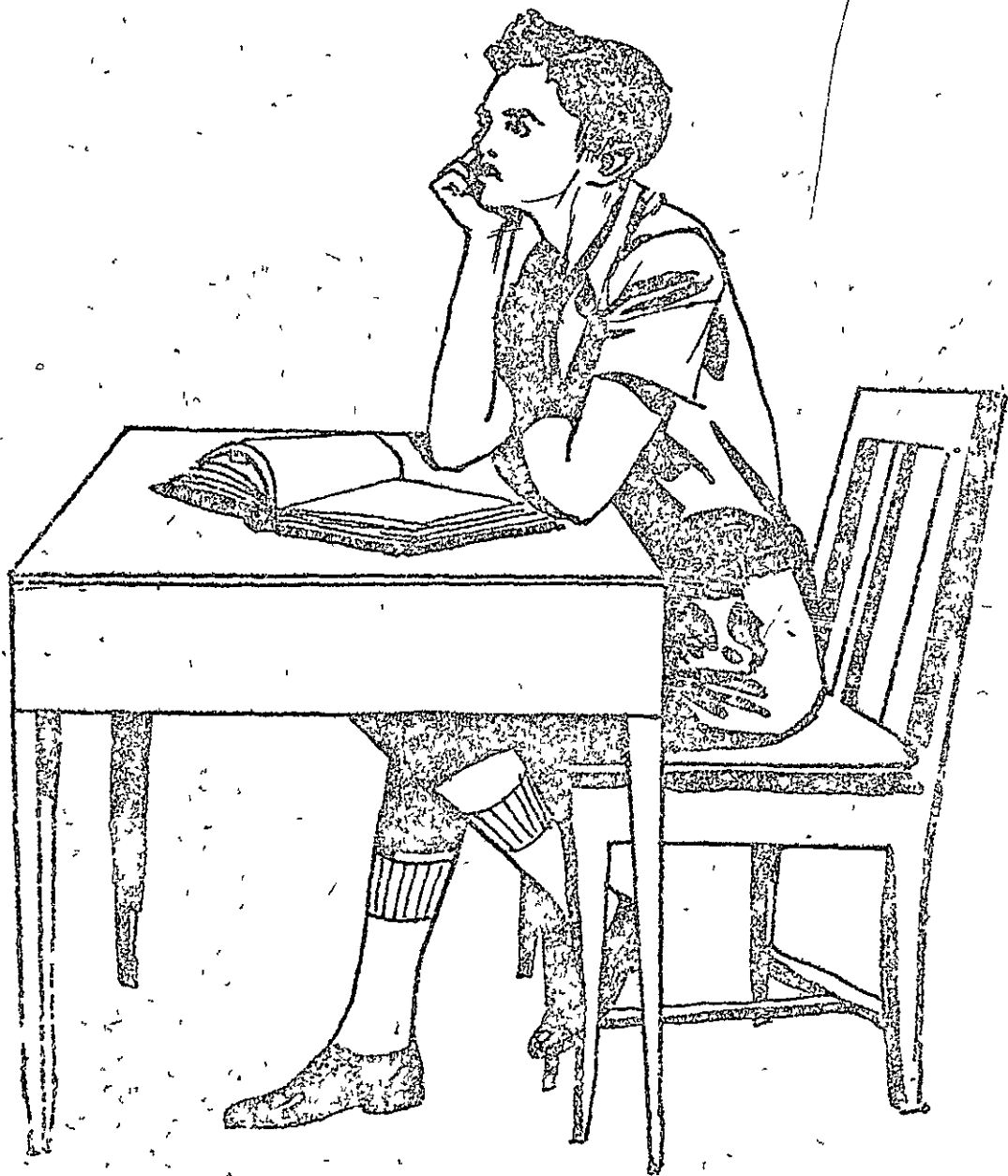
๗. ตัวอย่างการแต่งเรื่องราว

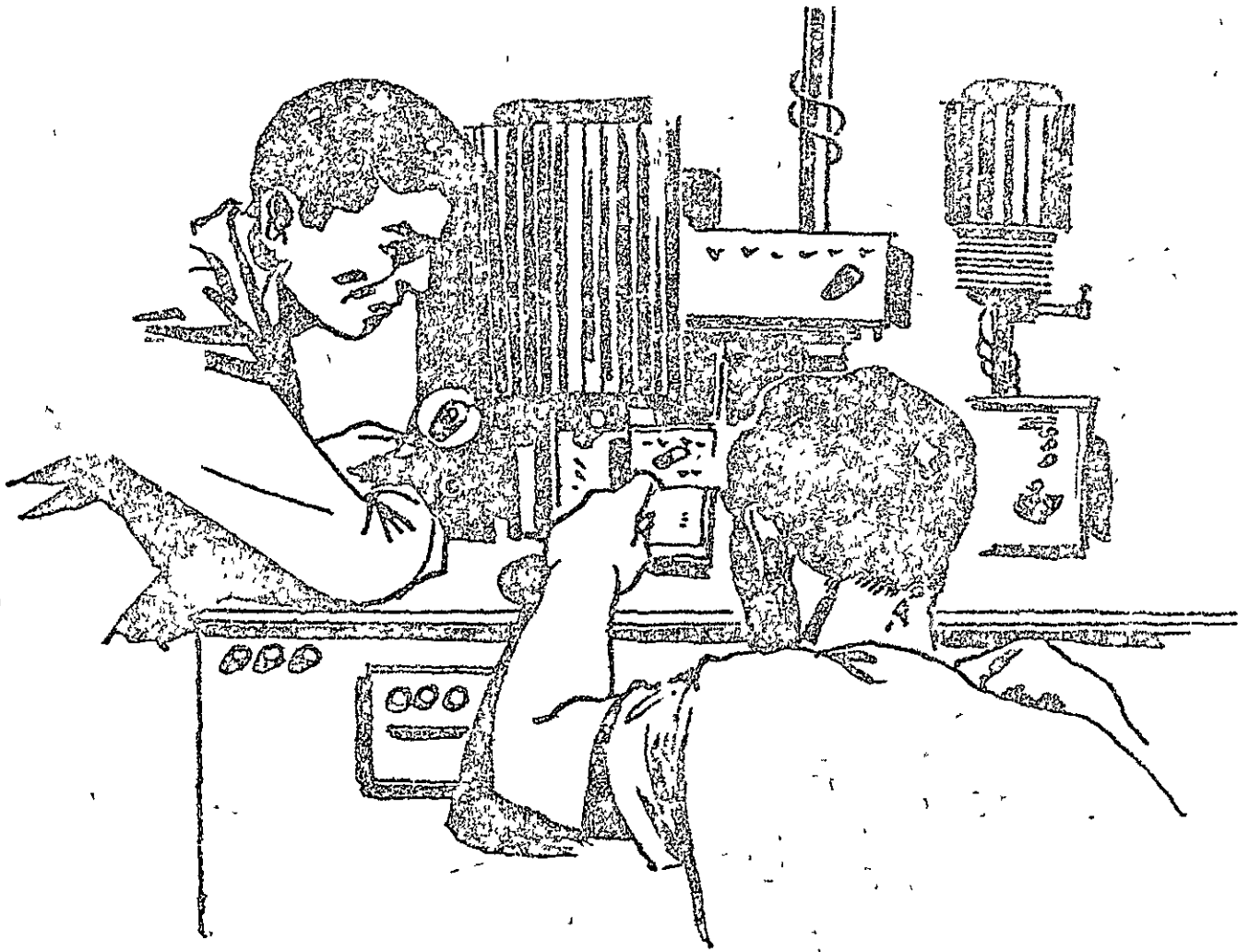

ชาวบ้านหนึ่งชื่อ นายสอน กำลังดิ้นรนดิ้นรนออกจากนา เนื่องจากในปีนี้น้ำท่วมมากท่วม
นาของเขา เขากำลังวิตกเป็นกังวลว่าข้าวในนาของเขาจะเน่าตาย หรือได้รับความเสียหาย
ดังนั้นเขาจึงพยายามวิดน้ำออกจากนาเพื่อให้ข้าวในนาเสียหายน้อยลง เขากำลังคิดว่าถ้าไม่ท่วม
ในปีนี้จะเก็บเกี่ยวข้าวได้ผลดี และอาจขายได้เงินมากมายมากเพียงพอที่จะเก็บรวบรวมส่งลูก
ของเขาไปศึกษาต่อต่างประเทศ เพราะเขาต้องการให้ลูกของเขาได้ดี เขาคิดว่าตัวเขาคนเดียว
คงไม่สามารถวิดน้ำออกทันเป็นแน่ น่าจะวานเพื่อนบ้านมาช่วยแต่เพื่อนบ้านคงมาช่วยไม่ได้เพราะ
น้ำท่วมเหมือนกัน ดังนั้นเขาจึงพยายามวิดน้ำออกให้มากที่สุด เพื่อให้ข้าวได้ผลดีมากที่สุด
เรื่องที่ ๒

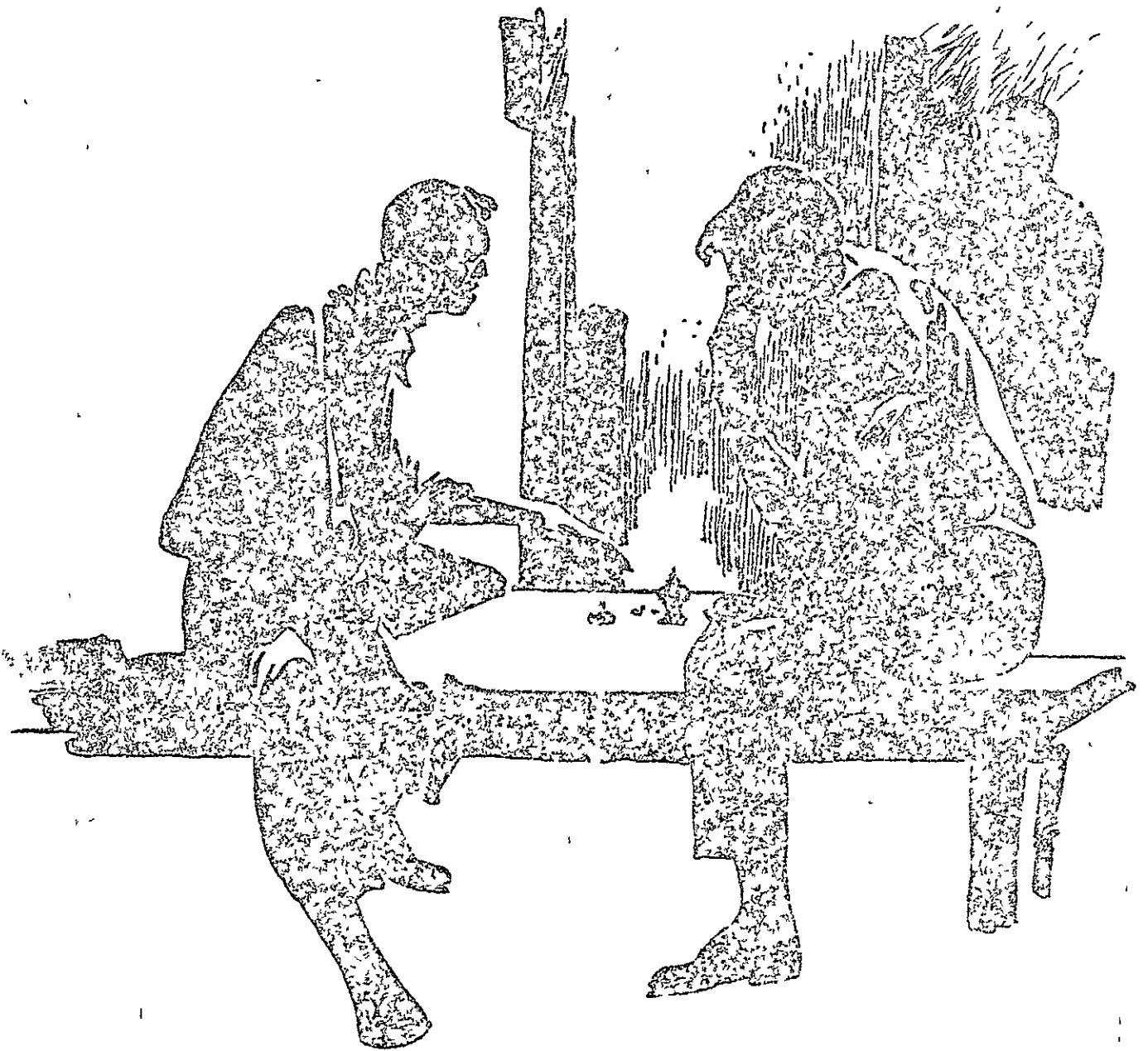
นายสอนกำลังวิดน้ำเข้านา เนื่องจากฝนแล้งน้ำในนาแห้ง เขาต้องการให้นาของเขา
มีน้ำเพียงพอที่จะให้ข้าวเจริญงอกงามมากที่สุด เขาจึงพยายามวิดน้ำเข้านา เขาต้องการจะ
ให้ข้าวได้ผลดี และคิดว่าในปีหน้าควรจะซื้อเครื่องสูบน้ำไว้ใช้ และคาดว่าจะปีนี้จะได้ข้าวมาก
เพียงพอมีเงินซื้อเครื่องสูบน้ำและสร้างบ้านหลังใหม่ได้ และเขาคงเกิดความพอใจในความ
สำเร็จของเขา

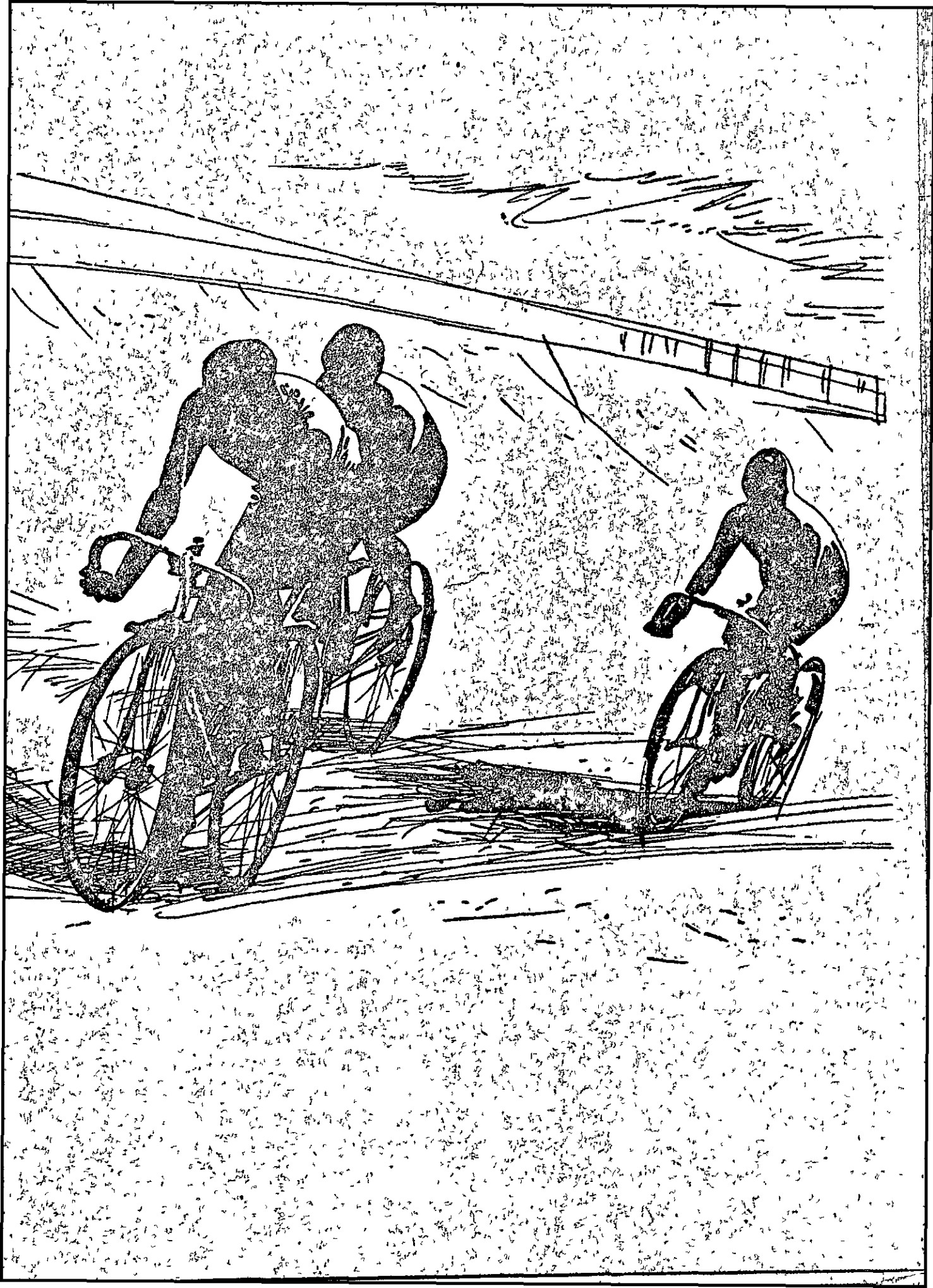
๔. ถ้าใครมีอะไรสงสัยให้ถามกรรมการเสียเดี๋ยวนี้ก่อนที่จะลงมือสอบ เพราะเมื่อลงมือสอบแล้ว
นักเรียนจะถามอะไรอีกไม่ได้
๕. ต่อไปนี้เราจะเริ่มลงมือทำกันแล้ว ให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ชั้น
โรงเรียน อำเภอ จังหวัด เพศ อายุ อาชีพผู้ปกครอง รายได้ ลำดับการเกิด
และอายุของมารดา ลงในกระดาษคำตอบเสียก่อน เมื่อเสร็จแล้วคอยฟังคำสั่งกรรมการต่อไป

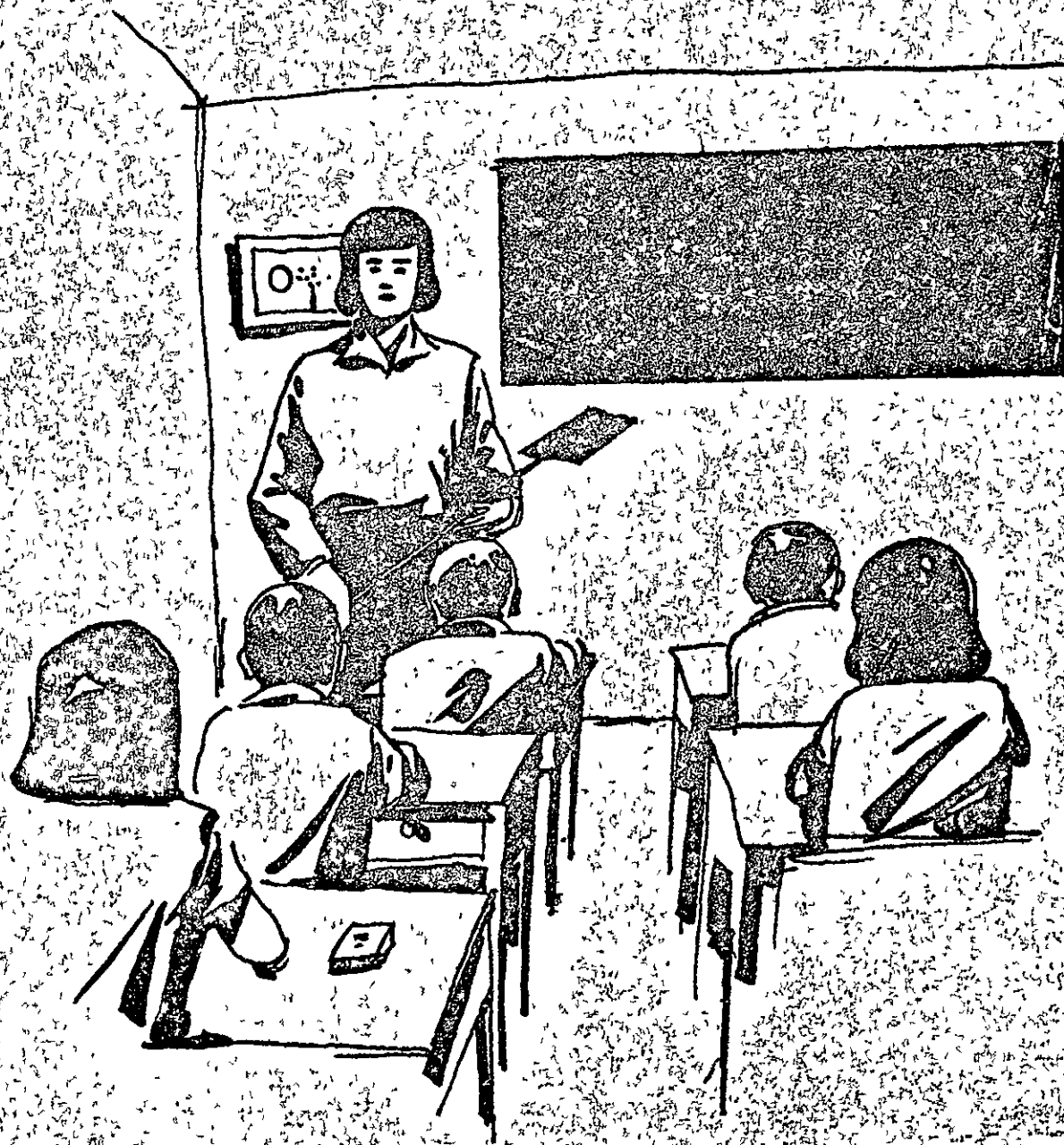

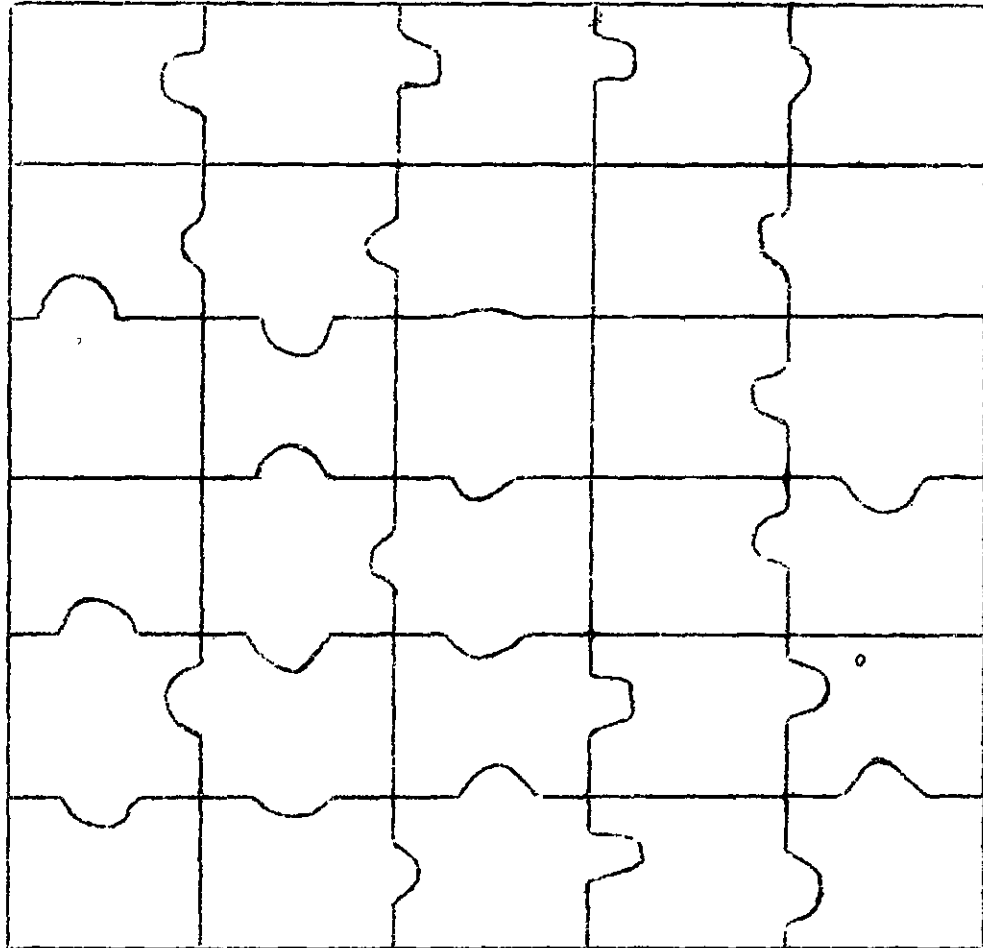

✕

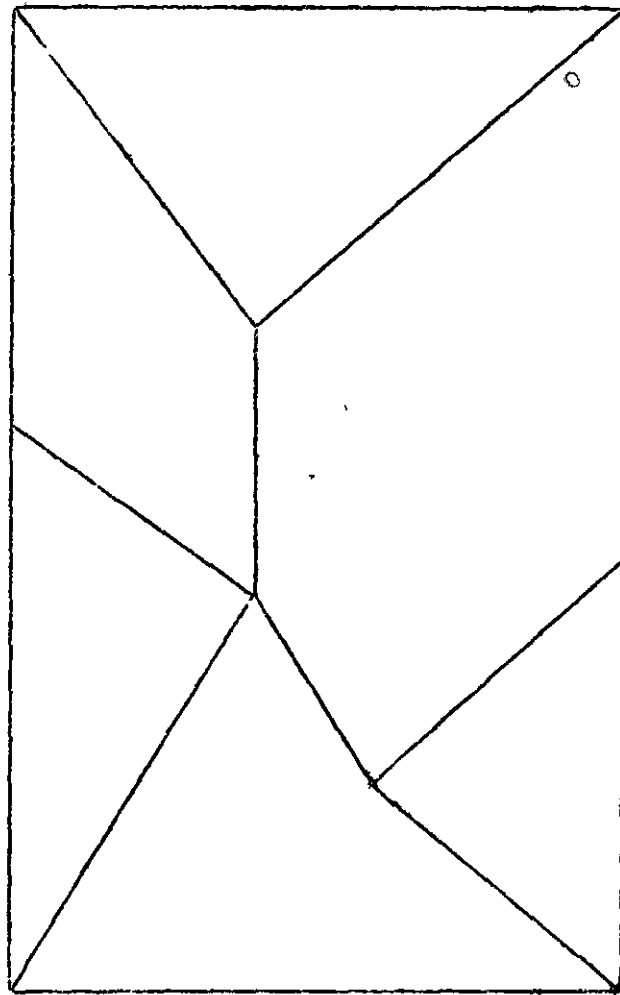
เครื่องมือสำหรับการสร้างสถานการณ์

การตี - ขม

ชุดที่ ๑

เครื่องมือสำหรับการสร้างสถานการณ์ การตี - ชม
ชุดที่ ๒

๓. หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โคบีใช้สูตร (Garrett , ๑๙๖๖, ๒๖๕)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X, \sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ตามลำดับ
$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละชุดยกกำลังสอง
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนชุดที่ ๑ กับชุดที่ ๒
$\sum X \sum Y$	แทน	ผลคูณของผลรวมของคะแนนแต่ละชุด
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

๔. ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อน
การทดลองและการทดสอบหลังจากการทดลอง โคบีใช้สูตร (Lindquist, ๑๙๕๖, ๑๕)

$$t = \frac{\bar{D}}{est' d \sigma_{\bar{D}}}$$

เมื่อ	$\bar{D}$ แทน	ความแตกต่างเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบก่อน การทดลองและการทดสอบหลังการทดลอง
$est' d \sigma_{\bar{D}}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างเฉลี่ย

๕. ใช้ Analysis of Covariance (Lindquist, ๑๙๕๖, ๓๔๘)
เพื่อทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของ ความเกรงใจ การไถหน่า เขี่ยหน่า
รักษาน้ำ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำติ คำชม และกลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม

✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ ๑. การหาคะแนนเฉลี่ย (mean) ใช้สูตร (Spiegel, ๑๙๖๑ , ๕๕)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

✓ ๒. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยวิธีแบ่งครึ่ง

(Split-half) ใช้สูตร (Garrett , ๑๙๖๖ , ๑๔๓)

$$r_{\frac{1}{2}} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2}}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับ
 $\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนข้อถูก และข้อที่ตามลำดับ
 $\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวของข้อที่ ข้อถูกยกกำลังสอง ตามลำดับ

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ คะแนนข้อที่และข้อถูก
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X \sum Y$ แทน ผลคูณของผลรวมของคะแนนข้อถูกและข้อที่ตามลำดับ

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับแล้ว นำมาขยายเป็นค่าความเชื่อมั่น

ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร (Garrett , ๑๙๖๖ , ๑๓๙)

$$r_{tt} = \frac{2 r_{\frac{1}{2}}}{1 + r_{\frac{1}{2}}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 $r_{\frac{1}{2}}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับ ✓

ไม่ลืมนัก

คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนความเกรงใจ

กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม			กลุ่มได้รับคำชม			กลุ่มได้รับคำติ		
เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test
ชาย	๒๙๘	๓๐๐	ชาย	๓๖๙	๔๑๕	ชาย	๓๒๘	๓๓๖
ชาย	๓๐๙	๓๓๒	ชาย	๓๕๙	๓๒๕	ชาย	๒๖๖	๓๕๑
ชาย	๓๗๖	๓๕๒	ชาย	๓๕๒	๓๗๑	ชาย	๓๔๘	๔๓๕
ชาย	๓๖๙	๓๔๙	ชาย	๓๕๓	๓๗๕	ชาย	๓๖๕	๔๐๒
ชาย	๔๐๖	๓๗๓	ชาย	๓๓๔	๓๔๓	ชาย	๓๕๕	๓๘๙
ชาย	๓๘๕	๔๔๐	ชาย	๓๒๖	๓๒๐	ชาย	๓๖๔	๓๕๖
ชาย	๓๔๙	๔๐๒	ชาย	๔๐๕	๓๕๙	ชาย	๓๕๖	๓๓๐
หญิง	๓๕๘	๓๖๓	ชาย	๓๗๒	๓๕๑	หญิง	๔๐๒	๔๒๘
หญิง	๓๐๓	๓๕๒	หญิง	๓๘๑	๓๕๘	หญิง	๔๓๓	๔๒๑
หญิง	๓๘๓	๔๐๓	หญิง	๓๕๐	๓๓๖	หญิง	๓๕๕	๓๘๐
หญิง	๓๑๒	๓๖๖	หญิง	๓๓๕	๓๔๕	หญิง	๓๗๕	๓๘๖
หญิง	๓๑๓	๓๒๖	หญิง	๔๐๕	๔๑๘	หญิง	๓๒๖	๓๕๒
หญิง	๓๓๑	๓๓๕	หญิง	๓๕๒	๔๑๙	หญิง	๓๒๖	๓๘๒
หญิง	๓๘๙	๓๕๙	หญิง	๔๑๘	๓๖๙	หญิง	๔๒๘	๓๗๕
หญิง	๔๖๖	๓๖๙	หญิง	๓๓๔	๓๐๔	หญิง	๓๕๔	๓๒๙

คะแนนการไต่หน้า

กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม			กลุ่มได้รับคำชม			กลุ่มได้รับคำติ		
เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test
ชาย	๑๒๘	๑๒๑	ชาย	๗๖	๓๓	ชาย	๑๕๔	๘๓
ชาย	๑๒๒	๗๓	ชาย	๑๑๓	๘๘	ชาย	๑๑๕	๗๕
ชาย	๕๓	๘๔	ชาย	๑๐๔	๑๐๖	ชาย	๑๔๕	๑๖๓
ชาย	๑๐๑	๕๒	ชาย	๑๕๖	๑๔๗	ชาย	๑๓๒	๑๒๖
ชาย	๕๐	๕๘	ชาย	๘๕	๘๒	ชาย	๑๒๔	๑๑๓
ชาย	๑๐๖	๑๒๑	ชาย	๑๒๖	๑๓๔	ชาย	๑๑๑	๑๑๕
ชาย	๑๔๕	๑๑๒	ชาย	๑๔๒	๑๓๗	ชาย	๑๒๕	๑๑๐
หญิง	๑๐๒	๑๐๗	ชาย	๕๕	๗๖	หญิง	๘๘	๘๕
หญิง	๕๕	๘๖	หญิง	๕๓	๗๖	หญิง	๑๒๖	๑๑๒
หญิง	๑๓๐	๑๓๐	หญิง	๑๓๕	๑๒๓	หญิง	๑๒๕	๕๖
หญิง	๘๘	๑๓๕	หญิง	๑๒๔	๑๑๑	หญิง	๑๓๘	๑๓๐
หญิง	๑๐๑	๕๗	หญิง	๘๐	๕๘	หญิง	๑๒๕	๑๒๓
หญิง	๑๕๕	๑๔๒	หญิง	๘๗	๕๕	หญิง	๑๐๗	๕๔
หญิง	๑๐๘	๘๕	หญิง	๑๐๕	๑๐๕	หญิง	๗๓	๗๖
หญิง	๑๕๕	๑๔๔	หญิง	๑๑๕	๑๐๕	หญิง	๑๔๐	๕๑

คะแนนการ เลียนหนา

กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม			กลุ่มได้รับคำชม			กลุ่มได้รับคำติ		
เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test
ชาย	๑๒๓	๑๑๑	ชาย	๖๕	๗๓	ชาย	๑๕๘	๑๒๐
ชาย	๑๑๐	๕๓	ชาย	๑๓๑	๑๖๗	ชาย	๑๖๗	๑๖๒
ชาย	๑๒๑	๑๒๔	ชาย	๑๒๔	๑๑๔	ชาย	๑๕๓	๑๓๗
ชาย	๑๑๕	๑๑๔	ชาย	๑๔๑	๑๔๘	ชาย	๑๑๕	๑๐๖
ชาย	๑๔๑	๘๗	ชาย	๑๓๑	๑๒๕	ชาย	๑๑๔	๑๐๘
ชาย	๕๘	๑๑๖	ชาย	๑๓๗	๑๒๕	ชาย	๑๔๕	๑๐๗
ชาย	๑๑๔	๑๒๕	ชาย	๘๘	๑๑๑	ชาย	๕๑๒	๑๒๑
หญิง	๑๒๐	๑๓๕	ชาย	๑๒๓	๑๐๕	หญิง	๑๐๒	๕๕
หญิง	๑๔๒	๑๒๒	หญิง	๑๒๑	๑๐๓	หญิง	๑๑๓	๑๑๖
หญิง	๑๐๒	๑๐๒	หญิง	๑๓๔	๑๒๑	หญิง	๑๕๐	๑๒๓
หญิง	๑๓๕	๑๒๑	หญิง	๑๐๕	๑๐๕	หญิง	๑๓๗	๑๑๗
หญิง	๑๔๓	๑๓๑	หญิง	๖๖	๕๐	หญิง	๑๓๗	๑๒๖
หญิง	๑๒๐	๑๓๒	หญิง	๖๘	๕๕	หญิง	๑๓๔	๑๓๘
หญิง	๑๐๘	๘๒	หญิง	๑๒๘	๑๒๔	หญิง	๑๔๓	๑๒๖
หญิง	๑๔๑	๑๒๖	หญิง	๗๕	๑๑๘	หญิง	๑๒๓	๑๓๐

คะแนนการวิจัยหน้า

กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม			กลุ่มได้รับคำชม			กลุ่มได้รับคำติ		
เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test
ชาย	๒๕๑	๒๓๒	ชาย	๑๔๑	๑๐๔	ชาย	๓๑๒	๒๓๓
ชาย	๒๓๒	๑๑๖	ชาย	๒๔๔	๑๕๕	ชาย	๒๔๒	๒๓๓
ชาย	๒๑๔	๒๐๔	ชาย	๒๒๔	๒๒๐	ชาย	๓๐๒	๓๐๔
ชาย	๒๑๖	๒๐๖	ชาย	๒๓๓	๒๕๕	ชาย	๒๓๑	๒๓๒
ชาย	๒๓๑	๑๘๕	ชาย	๒๒๐	๒๑๑	ชาย	๒๓๑	๒๒๑
ชาย	๒๐๔	๒๓๓	ชาย	๒๖๓	๒๖๓	ชาย	๒๕๖	๒๒๖
ชาย	๒๖๓	๒๓๓	ชาย	๒๓๑	๒๔๔	ชาย	๒๑๓	๒๓๑
หญิง	๒๒๒	๒๔๒	ชาย	๒๑๔	๑๘๕	หญิง	๑๕๐	๑๘๔
หญิง	๒๑๑	๒๐๔	หญิง	๒๑๔	๑๓๕	หญิง	๒๓๕	๒๒๔
หญิง	๒๓๒	๒๓๒	หญิง	๒๖๕	๒๔๔	หญิง	๒๓๕	๒๑๔
หญิง	๒๒๓	๒๕๖	หญิง	๒๓๓	๒๒๐	หญิง	๒๓๕	๒๓๑
หญิง	๒๔๔	๒๒๔	หญิง	๑๕๐	๑๔๔	หญิง	๒๕๓	๒๔๔
หญิง	๒๓๕	๒๓๔	หญิง	๑๕๕	๑๕๔	หญิง	๒๑๑	๒๓๒
หญิง	๒๑๖	๑๓๑	หญิง	๒๓๓	๒๓๓	หญิง	๒๑๖	๒๐๒
หญิง	๒๔๖	๒๓๖	หญิง	๑๕๓	๒๒๓	หญิง	๒๖๓	๒๒๑

คะแนนแรงจูงใจไปสัมผัส

กลุ่มไม่ได้รับคำติ คำชม			กลุ่มได้รับคำชม			กลุ่มได้รับคำติ		
เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test	เพศ	pre-test	post-test
ชาย	๒๐	๖	ชาย	๖	๔	ชาย	๑	๓
ชาย	๖	๖	ชาย	๒๐	๑๕	ชาย	๑๐	๘
ชาย	๕	๕	ชาย	๕	๖	ชาย	๑๐	๖
ชาย	๘	๖	ชาย	๑๓	๔	ชาย	๕	๕
ชาย	๕	๘	ชาย	๕	๓	ชาย	๑๑	๕
ชาย	๑๓	๗	ชาย	๕	๒	ชาย	๒	๑๐
ชาย	๑๗	๑๒	ชาย	๕	๔	ชาย	๒	๕
หญิง	๑๔	๑๐	ชาย	๖	๑๓	หญิง	๑๕	๘
หญิง	๙	๑๑	หญิง	๑๔	๑๑	หญิง	๑๓	๑๔
หญิง	๘	๒	หญิง	๑๑	๘	หญิง	๖	๘
หญิง	๗	๕	หญิง	๑๔	๖	หญิง	๑๗	๑๐
หญิง	๕	๒	หญิง	๑๕	๑๒	หญิง	๑๘	๑๔
หญิง	๑๐	๕	หญิง	๓	๑๐	หญิง	๑๑	๕
หญิง	๘	๗	หญิง	๔	๖	หญิง	๑๓	๖
หญิง	๖	๑๐	หญิง	๖	๗	หญิง	๑๐	๓